

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Sosyalizm Yolunda

ISSN 1300-3585

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

M.Kodu: 192837

Sayı: 2011/10 • 11 Mart 2011 • 1 TL

www.kizilbayrak.net

**Baskı, sömürü ve
köleliğe karşı;**

**GREV
var!**

İÇİNDEKİLER

İktidarlarını sağlama almak için dizginsiz gericilik ve zorbalık!.....	3
İnkarcılığına karşı	
isyan ateşi harlanmalıdır!.....	4
İnkara, asimilasyona, tasfiyeye ve imhaya son!.....	5
Binlerce emekçi 8 Mart'ın kızılığını	
Kadıköy'e taşıdı!.....	6
"Kadın erkek birlikte mücadeleyle!..	7
Ankara'da coşkulu 8 Mart.....	8
Yaşamın yarısından	
kavganın yarısına!.....	9
Emekçi kadınlarla 8 Mart alanında	
konuştuk!.....	10
Metal işçileri tarih istiyor.....	11
Metal işçileri grev istiyor.....	12
MİB GREVle dayanışmaya	
çağırdı!.....	13
Ontex'te sendika bürokratları suçunu	
itiraf etti!.....	14-15
Halkları köleleştirme	
planları iflas ediyor!.....	16-17
Yemen'deki amerikancı rejimi	
kaçınılmaz sona yaklaşıyor.....	18
Tahrir'den Wisconsin'e	
mücadele büyüyor.....	19
Ortadoğu ve Kuzey Afrika'da	
isyan dalgası!.....	20
Dünyadan!.....	21
2011 Dünya Kadınlar Konferansı'nda	
enternasyonal mücadele çağrısı.....	22
Avrupa'da 8 Mart!.....	23
TTB Merkez Konseyi üyesi Osman	
Öztürk'le konuştuk!.....	24
İzmir'de kitlesel ve coşkulu Alevi	
mitingi!.....	25
Üniversitelerden!.....	26
"Bu İşte bir 'iş' var..".....	27
Eğitim-Sen şubelerinde	
genel kurul!.....	28
Hüseyin Hoca'nın anısı önünde bir kez	
daha saygıyla eğiliyoruz!.....	29
16 Mart 1978 Beyazıt	
katliamını unutmadık!.....	30
Mücadele Postası.....	31

Sosyalizm Yolunda

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2011/10 * 11 Mart 2011

Fiyatı: 1 YTL

Sahibi ve Y. İşl. Md.: Ayten ÖZDOĞAN

EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.

Yayın türü: Süreli Yaygın

Yönetim Adresi:

Eksen Yayıncılık Molla Şeref Mahallesi,
Simsar Sokak, No: 5, D: 3 Fatih / İstanbul
Tlf. No: (0212) 621 74 52
e-mail: info@kizilbayrak.net
Web: http://www.kizilbayrak.org
http://www.kizilbayrak.net

Baskı: SM Matbaacılık

Çobançeşme Mh. Sanayi Cd. Altay Sk. No 10 A Blok

Yenibosna / Bahçelievler / İSTANBUL /

Tel: 0 (212) 654 94 18

Kızıl Bayrak'tan...

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü yaygın eylem ve etkinliklerle geride kaldı. Beklenildiği gibi eylem ve etkinliklere iki ayrı politik eksen damgasını vurdu. İlki 8 Mart'ı tarihsel devrimci anlamına ve sınıfsal özüne uygun ele alan güçlerdi. Diğeri ise bunun aksine kadın sorununu burjuva-feminist bir çerçevede ele alan ve eylemlerini de bu sığ zemine mahkum edenlerdi. Sonuçta mevcut 8 Mart tablosuna bakıldığında alanlara belirgin bir biçimde, hem sınıfsal hem de kızıl rengin hakim olduğu görülmektedir. Bu sınırlarda anlaşılacak kaydıyla devrimci 8 Mart'ın kazanıldığını rahatlıkla söyleyebiliriz.

8 Mart'ın eylem ve etkinlikler tablosunu sayfalarımız yettince yansıtmaya çalıştık.

Bu noktada belirtmek gerekir ki kadın sorununun çeşitli yönleriyle tartışıldığı, emekçi kadın üzerindeki baskı ve sömürüye karşı mücadele şiarlarının yükseltildiği 8 Mart, aynı zamanda "Her gün kavga, her gün 8 Mart!" şiarının da ne kadar güncel olduğunu göstermiştir. Çünkü sömürü düzeninin efendileri, kadın üzerindeki çifte sömürüyü arttırmakta kararlıdır. Sayısız söz ve eylemleriyle bunu gösterdikleri gibi, Hüseyin Üzmez'in bir 8 Mart günü cezaevinden salınması da bunun açık bir ilanı olmuştur. Bundan dolayı emekçi kadın üzerindeki çok yönlü sömürüye karşı mücadele etkin biçimde devam ettirilmelidir.

Diğer taraftan 8 Mart'ın coşkusu ve kararlılığıyla baharın diğer devrimci günlerine yönelik hazırlıklar da yoğunlaşıyor. Önümüzde 12 Mart Gazi direnişi, 16 Mart Beyazıt katliamı ve 21 Mart Newroz var. Hemen ardından da dünya ölçeğinde işçi sınıfının sahne alacağı 1 Mayıs geliyor. Kuşkusuz tüm bu devrimci günlerin taşıdıkları tarihsel anlamla bağlantılı olarak güncel çağrıları var.

Özellikle Newroz ve 1 Mayıs düzene karşı mücadelede işçi sınıfı ve ezilenler bakımından özel kavga günleridir. Bu nedenle bu devrimci günlerin güncel çağrılarını yaymak üzere devrimci bir ruhla harekete geçmek son derece önemli.

Bu kapsamda yapılacak hazırlıklar gerçek

anlamını siyasal sınıf mücadelesinin güncel görevlerine yanıt vermekte bulmaktadır. Bu ise düzenin işçileri, emekçileri ve Kürt halkını hedefleyen sosyal-ekonomik ve siyasal saldırılarına karşı mücadeleyi örgütlemek demektir. Sınıf cephesinden ise özellikle, toplumsal-siyasal yaşamın diğer alanlarını sarsacak sonuçları doğurabilecek metal grevine özel bir önem vermek demektir. Çünkü bu grev, eğer başarıyla örgütlenebilirse dönemini kazanabilmenin de anahtarı olacaktır.

EKSEN YAYINCILIK

"Bu çalışma çeşitli tarihlerde, sınıf mücadelesi, sınıf teorisi ve sınıfsal antagonizma üzerine yazılmış makalelerin derlemesinden oluştu.

Marx'ın "İşçi sınıfının kurtuluşu kendi eseri olacak" ilkesi çalışmanın eksenini belirledi. Bu perspektifle sınıf hareketinin dinamikleri ve gelişimi incelendi.

İşçi sınıfının tarihin öznesi olduğunun altı çizildi. Sınıfın yıkıcı gücünün beslendiği kaynaklar ortaya koyuldu.

Devrimci öznenin insanlardan değil, insanların oluşturduğu bir kolektif olduğu vurgulandı. İşçi sınıfının kolektif ve evrensel bir sınıf olduğu anlatıldı.

Kitap, incelenen konular itibarıyla beş bölüme ayrıldı. Bu ayrıştırma biraz da format gereği oldu ve teknik düzenlemeden başka bir anlamı yok. Okuyucu kitaba dilediği bölümden başlayabilir ya da her makaleyi birbirinden bağımsız okuyabilir.

Çalışma, anti-kapitalist bilincin ve anti-kapitalist mücadelenin gelişmesine, küçük de olsa bir katkıda bulunduğu işlevini yerine getirmiş olacaktır."

Volkan Yaraşır

YIKICI GÜÇ, KOLEKTİF ÖZNE

SINIF SAVAŞLARI, KAPİTALİST KRİZ, TABAN ÖRGÜTLENMELERİ

Kitapçılarda...

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

EKSEN YAYINCILIK

İktidarlarını sağlama almak için dizginsiz gericilik ve zorbalık!

“Ergenekon” olarak kodlanan operasyonların sonuncusunun hedefinde bu kez gazeteciler vardı. Dink cinayetinde polis örgütünün rolü konusundaki kitabıyla gündeme gelen Nedim Şener ile “darbe günlükleri”ni yayınlayan gazetecilerden olan Ahmet Şık gözaltına alınıp tutuklandılar. Araştırmacı-yazar Yalçın Küçük, Doğan Yurdakul gibi isimler de tutuklananlar arasında.

Operasyonda gözaltına alınıp tutuklanan iki gazetecinin kimlikleri, Ergenekon operasyonlarının AKP ve yandaşları tarafından nasıl kullanıldığına da ışık tuttu. Çünkü hükümet-cemaat-polis örgütü arasındaki ilişkileri, Dink cinayeti bağlamında elde ettiği somut verilerle eleştiren Şener’in gözaltına alınması, artık bir iktidar gücü haline gelen dinci gericiliğin nasıl bir zorbalıkla davrandığını göstermektedir. Diğer bir isim olan Ahmet Şık’ın durumu ise çok daha net bir görüntü sunmaktadır. Çünkü Şık, ilk Ergenekon operasyonlarına temel dayanak yapılan “Darbe günlükleri”ni Nokta dergisinde yayınlayan ekibin içerisinde yerliyordu. Şık ayrıca, *Kontrgerilla ve Ergenekon’u Anlama Kılavuzu* (Kırk Katır Kırk Satır 1), *Ergenekon’da Kim Kimdir?* (Kırk Katır Kırk Satır 2) adını taşıyan kitapları da yazmıştı. Cemaate ilişkin kitap hazırlığı onu da bu saldırının hedefi haline getirdi.

İşte bu nedenle son gözaltılar, Ergenekon operasyonlarına “yandaş” medyanın taktığı “darbe karşıtı”, “demokratikleşme” gibi yaldızları tümüyle düşürmüş bulunuyor. Açık ki, AKP-cemaat koalisyonu ve gerisindeki burjuva güçler, “Ergenekon” olarak kodlanan operasyonlarla generallerin devlet içerisindeki etkinliğini kırarken, kendi iktidarlarını sağlamlaştırdılar. Bu ad altında sürdürülen operasyonlar daha sonrasında da düzen içi iktidar dalaşmasında rakiplerinin direncini kırmanın temel bir yöntemi oldu. Diğer yandan, iktidarın uygulamalarını eleştiren ve cemaat örgütlenmesini hedef alan her türden muhalif sesi boğmanın bir kılıfı haline geldi. Son operasyon bunun böyle olduğunu kesinleştirdi.

Operasyonlar dinci-gericiliğin genel seçimlere yönelik stratejisinin de bir parçasıdır. Dinci-gerici partinin ve cemaatin pisliklerini deşifre eden, düzenbazlıklarına ayna tutan yayınlarıyla ses getiren kimi ilerici aydınlar da susturulmaya çalışılmaktadır. Bu çevrelerin bir

kısımının ulusalcı söylemleri de bu zorbalığı “Ergenekon” yaftası adı altında pazarlamak için malzeme yapılmaktadır. “İleri demokrasi” söylemiyle demagogik bir kampanya sürdürülürken, son derece güdük olan burjuva hukuksal çerçeve dahi bir yana itilmektedir. İktidar olanakları kullanılarak, burjuva siyasal sınırlarda muhalefet edenlere karşı dahi büyük bir tahammülsüzlük sergilenmektedir.

Bu elbette ki aynı zamanda ilerici ve devrimci güçler ile işçi sınıfı ve emekçilere verilmiş açık bir gözdağıdır da. Böylelikle etkili her toplumsal muhalefet odağını baskı ve zor ile ezme kararlılığı da sergilenmiş olmaktadır. Kuşkusuz halihazırda baskı ve zorun şiddetinde ve dozunda büyük bir artış söz konusudur. Son derece güdüleştirilmiş ve sınırlanmış, hak ve özgürlükler alanının dışına çıkma gücü ve iradesi gösteren siyasal ve toplumsal güçler, yaygın polis operasyonları ve tutuklamalarla yüzyüze bırakılmaktadır. Bu tablonun diğer tarafında ise yoğun bir gerici kuşatma söz konusudur. Dinci-gericilik kadına yönelik şiddetin tırmanmasında başrol oynamakta ve toplumsal yaşam üzerindeki karanlığını koyulaştırmaktadır. 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü’nde Hüseyin Üzmez’in serbest bırakılması bile başlı başına işin nerelere vardırıldığı hakkında çarpıcı bir veridir.

Belirtmek gerekir ki baskı ve zorun burjuva muhalif unsurları da kapsayacak bir şekilde uygulanması ile dinci-gericiliğin toplumsal yaşama rengini vermesi karşısında, zaman zaman rahatsızlık beyan eden TUSİAD başta olmak üzere tekelsel burjuva güçler ile emperyalistlerin duruma esastan bir itirazları yoktur. Çünkü gerek ülkedeki sınıf ve kitle mücadelesinin bastırılmasında ve gerekse de bölgesel hesaplarında ondan etkili biçimde yararlanmayı ummaktadırlar. Zaten Ortadoğu’daki halk isyanlarının ardından duruma yeniden hakim olmak için emperyalistlerin hizmetinde yoğun bir diplomasi trafiğinin içerisinde dirler.

Ayrıca belirtmek gerekir ki, 12 Haziran’da yapılacak genel seçimlerin ardından emperyalistler ve tekelsel burjuvazi açısından son derece hayati olan bir saldırı programı da (füze kalkını projesi gibi emperyalist projeler ile tekelsel burjuvazinin iştahla beklediği sosyal yıkım yasaları bunlar içerisinde) şimdiden ana hatlarıyla belli olmuştur. Öyle ki, yoğunlaşan dizginsiz zorbalık ve gericilik ile birlikte

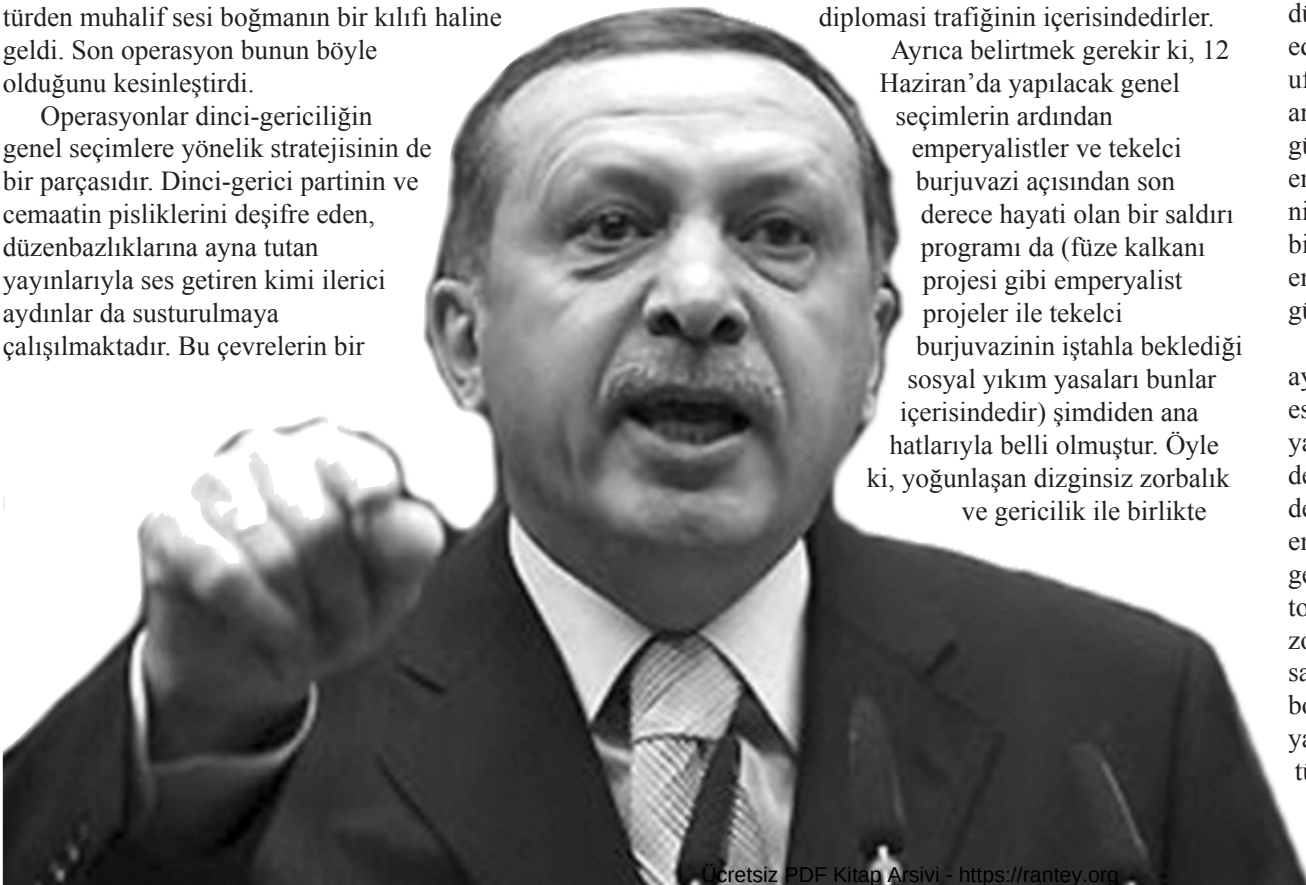

emperyalist-kapitalist kölelik iç içe gelişmektedir. Ayrıca ne kadar uç biçimlerde yapıyor olursa olsun, son operasyonlar bazı anti-emperyalist kişileri kapsadığı ölçüde bundan belli bir memnuniyet duydukları açıktır. Bundan dolayı da gelecekleri açısından AKP’ye bel bağlamaktadırlar, ama elbette aynı zamanda onu bir ölçüde dengeleme ihtiyacı da duymaktadırlar.

Bu tabloda güncel gelişmeler bağlamında ifade edersek, dinci-gerici partinin sergilediği dizginsiz zorbalık ve gericilik karşısında kararlılıkla durmak gerektiği açıktır. Fakat bunu yaparken de burjuva siyasal denklemlere hizmet etmekten de uzak durulmalıdır. Çünkü bu denklemler içerisinde aynı zamanda AKP’yi dengeleyebilecek siyasal seçeneklerin üretilmesi de vardır. Bu da esas olarak AKP politikalarına tepki duyan ve arayış içerisinde olan kesimlerin duyarlılıklarının CHP gibi bir partiye oy olarak devşirilmesi anlamına gelmektedir.

Bu noktada belirtelim ki, halihazırda dinci-gerici partinin en azından geriletilmesi gibi bir hedefle, gelecek seçimlerde bu partinin desteklenmesi düşüncesini birçok ilerici çevre de ifade edebilmektedir. Böylesi düşüncelerin kaynağında, ufku burjuva siyasetinin ötesine geçmeyen bir siyaset anlayışı ile sınıf ve kitle hareketine duyulan güvensizlik durmaktadır. Bu düşüncelerin işçi ve emekçiler içerisinde, özellikle de onların ileri ve nispeten politik kesimleri içerisinde yaygın olduğu bilinmektedir. Öyle ki bu düşünceler işçi sınıfı ve emekçileri düzene bağlamakta, siyasal mücadele gücünü zayıflatmaktadır.

Bu koşullarda yapılması gereken, burjuva devlet aygıtının kumandasında oturan dinci-gerici partinin estirdiği zorbalık ile birlikte her türden burjuva yanılsama ve yanılgıyla başa çıkabilmek üzere devrimci sınıf mücadelesini yükseltmektir. Bu ise, demokratik hak ve özgürlükler mücadelesini anti-emperyalist ve anti-kapitalist bir mecrada geliştirebilmek demektir. Bu yapılabildiği ölçüde ise, toplumsal yaşamı zehirleyen karanlığına ve zorbalığına karşı dinci-gerici partinin saltanatı sallanacak, emperyalistlerin ve burjuvazinin hesapları bozulacak, işçi sınıfı ve ezilenler siyasal-toplumsal yaşama ağırlıklarını koyarak, sömürüyü ve köleliği tüm kaynaklarıyla ortadan kaldırma gücünü göstereceklerdir. Ortadoğu’daki amerikancı despot rejimleri sallayan emekçi halk isyanlarına bir de bu gözle bakmakta yarar vardır.

Kürt sorununda kritik bir sürece girerken...

İnkarcılığına karşı isyan ateşi harlanmalıdır!

Düzen cephesi tarafından siyasal gündemin bir süredir arka sıralarına itilmeye çalışılan Kürt sorunu özellikle son süreçte yaşanan gelişmelerle birlikte yeniden ön plana çıktı. KCK'nın 13 Ağustos 2010'dan bu yana süren eylemsizlik kararını sona erdirdiğini açıklaması ve kısa süre sonra Öcalan müdahalesiyle kararın uzatılması, genel seçimlerle iç içe geçmiş olan Kürt sorunu cephesinden tansiyonu yükseltmiş oldu. Kürt hareketinin bu hamlelerini ise, AKP kurmaylarının başını çektiği düzen sözcülerinin birbiri ardına gelen tehditkar açıklamaları izledi. Hükümet sözcüsü Cemil Çiçek ile açılan tehdit faslı, Erdoğan ve Gül'ün "gereğini yaparız" türünden açıklamalarıyla devam ettirildi.

Kısa süre içerisinde yaşanan böylesi gelişmeler, sermaye iktidarının, Kürt hareketinin fiziki tasfiyesini amaçlayan politikalarından ve buna referans oluşturan resmi imha-inkar çizgisinden vazgeçmeyeceğini bir kez daha kanıtlamış oldu.

KCK'nın taktik manevralarına ek olarak, düzen aktörlerinin ve daha özelde AKP'nin seçim çerçevesindeki hesapları ise bu denklemi daha karmaşık hale getiren bir rol oynuyor.

Bilindiği üzere, KCK Yürütme Konseyi 28 Şubat günü açıklama yaparak, eylemsizlik kararını sona erdirdiğini duyurdu. Karara ilişkin gerekçelerde, Kürt siyasetçilere yönelik operasyonların devam etmesi, KCK davasında ana dilde savunmanın engellenmesi ve hiçbir tahliyenin gerçekleşmemesi, Öcalan'ın koşullarında iyileştirilme yapılmaması, Hakikâtleri Araştırma Komisyonu'nun kurulmaması ve seçim barajının indirilmemesi başlıkları öne çıkarılırken, ateşkesin bozulmasında temel sorumlunun AKP hükümeti olduğu vurgulandı. Eylemsizliği bozma açıklamasını diğerlerinden farklı kılan önemli noktalardan birini ise, *"Bu durumda güçlerimiz saldırılar karşısında kendisini daha etkili savunacak, fakat saldırmayan, operasyona çıkmayan güçlere karşı askeri eylemde bulunmayacaktır"* sözleri oldu.

Öcalan'ın 20 Şubat günü *"Önümüzdeki günlerde somut demokratik çözümün belirdiği ya da belirmediği yönünde açıklama yapacağım. Eğer belirmezse aradan çekileceğim"* açıklamasının ardından yeni hamlesi beklenmeden KCK tarafından atılan bu adım, Kürt hareketinin özellikle açılımın iflasını kabulüyle daha da belirginleşen açmazına yeniden işaret etmektedir. Birkaç gün sonra gelen Öcalan müdahalesi ise, Öcalan'ın süreç içerisindeki temel belirleyici konumunun hatırlatılması dışında, söz konusu sıkışmayı teyit eder niteliktedir.

KCK'nın eylemsizliği sona erdirdiğine ilişkin açıklaması AKP hükümetinin çözümsüzlük ısrarına işaret etmektedir. Attığı adımlara rağmen hiçbir karşılık alamadığını söyleyen Kürt hareketi, referandum sürecindeki gibi, genel seçimlere giden yolda ateşkes kartını kullanarak dengeleri lehine çevirecek bir zemin yaratmak istemektedir. Öyle ki, referandumu önceleyen 1 Haziran-13 Ağustos arasındaki çatışmalı süreç, gözle görülür bir biçimde AKP hükümetini sıkıştırmış ve Kürt hareketiyle sermaye devleti arasında sonu eylemsizlik ilanıyla biten pazarlıkların önemli aracı olmuştur.

KCK açıklamasını takiben görüşme notları

yayınlanan Öcalan ise bir kez daha "demokratik çözüm ve barış" umudundan söz edip müdahale etti. Öcalan, *"Devlet ile görüşmelerim, diyalog süreci devam ediyor. Ben bu görüşmelerden hala umutluyum. 21 Mart'a kadar herhangi bir olumsuzluğun olmaması gerekir. Bazı gelişmelerin olabileceğini düşünüyorum. 21 Mart'tan Hazirana kadar da bu durum devam edebilir. Kürt sorununun çözümü için demokratik anayasal çözümü geliştirmek istiyoruz"* sözleriyle eylemsizliği fiilen uzatmış oldu. Öcalan'ın açıklamalarında öne çıkan bir diğer noktayı ise, Mısır ve Tunus'taki gibi ayaklanma yöntemini şimdilik önermediğini özel bir tarzda vurgulaması oldu. Böylece Öcalan, Kürt halkının bahar dönemi ve Newroz'la birlikte ivme kazanacak eylemlilik sürecine düzen cephesini zora sokmayacak bir sınırı baştan koymuş oldu.

Öcalan'ın attığı bu adımla bir kez daha devletle yürüttüğü pazarlığı "çözüm virajı" olarak sunması yeni değildir.

Öyle ki, AKP hükümeti ve bir bütün olarak sermaye devleti, PKK'yi hareketsiz kılmak ve Kürt halkını oyalamak için dönemsel olarak Öcalan'la diyalog zeminini öne çıkarmaktadır. Ancak ne "diyalogun müzakereye evrilme" zeminini güçlendiğinde ne de diyalog tamamen askıya alındığında düzen cephesinin tutumunda özde bir değişiklik olmaktadır. Her durumda inkarcılık ve tasfiye temel politika olmaktadır.

Ateşkes adımlarına ve kurulan diyaloglara rağmen Kürt hareketini ezme ve Kürt halkının taleplerini görmezden gelme tutumundan vazgeçmeyen düzen cephesi, Öcalan'ın ve dolaysız biçimde Kürt hareketinin yaşadığı sıkışmayı arttırmaya çalışmaktadır. Öcalan'ın birbirini takip eden "çekilme restleri" ve "çözüm" sinyalleri ise her seferinde inandırıcılığını daha da fazla yitirmektedir.

Benzer bir çözümsüzlük sarmalı AKP hükümeti ve sermaye düzeni açısından da geçerlidir. Halihazırda ABD merkezli emperyalist güçlerin ve TÜSİAD'ın başını çektiği tekelci burjuvazinin Kürt sorununun düzen içi çözümü için yaptığı basınç da AKP'yi ciddi biçimde zorlamaya devam etmektedir. Öte yandan, her ne kadar AKP kurmayları KCK kararına yüksek perdeden tehditler yağdırsa da, olası çatışmalı ortamın sermaye hükümetini genel seçimler öncesi oldukça sıkıştıracığı da açıktır.

Tüm bu tablo göstermektedir ki, genel seçimlere uzanan bahar dönemiyle birlikte Kürt sorunu açısından kritik bir dönemece girilmiştir.

Düzen aktörlerinin genel seçimler üzerinden Kürt halkını sahte umutlarla oyalama ve kurulu düzene bağlama çabalarını yoğunlaştıracağı, yanı sıra Kürt hareketini tasfiye amaçlı adımlarını hızlandıracığı bu süreç ancak Kürt halkının devrimci enerjisini açığa çıkarmasıyla aşılabilecektir.

Sermaye devletinin inkarcılığına ve her türlü saldırısına rağmen bugüne dek militan ve kararlı mücadelesinden vazgeçmeyen Kürt halkı, özgürlük mücadelesinin simgesi olan Newroz'u bu bilinçle karşılamalı ve isyan ateşini Ortadoğu'dan esen rüzgarlarla harlayarak devrimci baharı kucaklamalıdır.

Gazeteciler için eylemler

Nedim Şener ve Ahmet Şık'ın gözaltına alınmasının ardından gazeteciler 4 Mart günü Ankara ve İstanbul'da kitlesel eylemler gerçekleştirdiler.

İstanbul'da 25 basın örgütünün oluşturduğu ve dönem başkanlığını Türkiye Gazeteciler Sendikası'nın (TGS) üstlendiği **Gazetecilere Özgürlük Platformu'**nun çağrısıyla gerçekleştirilen eyleme 3 bin kişi katıldı. Eylem için kitle Taksim Meydanı'nda bir araya geldi. Farklı eğilimlerden insanların yer aldığı eylemde çeşitli pankartlar açılarak İstiklal Caddesi'nde yürüyüş gerçekleştirildi. "Gazeteciysen boyun eğmeyeceksin. Boyun egeceksen, gazeteciylim demeyeceksin" ve "Bugün Ahmet, Nedim - yarın kim?" pankartları dikkat çekti.

Basın açıklamasında tutuklu gazetecilere vurgu yapıldı. 61 gazetecinin tutuklu olduğu ve 3 bin gazeteci hakkında çeşitli davalar nedeniyle soruşturmaların devam ettiği ifade edildi. Türkiye'de basının ciddi baskılarla karşı karşıya olduğu söylendi.

Ankara'da ise eylem Kızılay Meydanı'nda gerçekleştirildi. Güvenpark yakınında toplanan gazeteciler, Yürüyüşte "İleri demokrasiyle gurur duyuyoruz. ABD'den daha özgür basınımız var" pankartı taşıdı.

TGS Ankara Şube Başkanı Göksel Yıldırım tarafından gerçekleştirilen basın açıklamasının ardından gazeteciler kalemlerini kırarak yere bıraktı.

G20 Türkiye'de toplanıyor

Dünya emekçi halklarına yönelik yeni saldırı planlarını ve yıkım stratejilerini belirlemek üzere her yıl toplanan G-20 Zirvesi'ne bu yıl Türkiye ev sahipliği yapacak. G-20 Konferansı'nın, nisan sonu mayıs başı gibi bir tarihte İstanbul'da toplanması bekleniyor.

ABD, Hindistan, Japonya, Brezilya, Rusya, Almanya, Arjantin, Fransa, Suudi Arabistan, Meksika, Güney Afrika, Birleşik Krallık, Güney Kore, İtalya, Çin, Kanada, Avustralya, Endonezya, Türkiye, AB'den oluşan G-20'nin bu yılki toplantısının ana gündemi gıda ve enerji fiyatlarındaki yükseliş olacak. Emperyalistlerin, bu gündemi belirlemesinin temel sebebinin ise Ortadoğu'daki halk ayaklanmaları olduğu biliniyor. Emperyalist-kapitalist düzenin efendileri, yapacakları bu toplantıyla emekçilere dünyayı dar etmenin yollarını arayacaklar.

Emperyalist haydutlar, Türkiye'de yapacakları toplantıyla içerisine girdikleri bu darboğazdan çıkışın yollarını masaya yatıracaklar.

G-20'nin dönem başkanı Fransa ile Türkiye'nin eşbaşkanlığında düzenlenecek olan 16. Zirve'ye yönelik hazırlıklar emperyalistler cephesinden yoğunlaşırken ilerici ve devrimci güçler de tıpkı IMF-DB karşıtı mücadele sürecinde olduğu gibi emperyalist haydutları hak ettikleri gibi karşılayacaklardır.

İnkara, asimilasyona, tasfiyeye ve imhaya son!

Özgürlük, eşitlik, gönüllü birlik!

Kürt halkının ulusal özgürlük ve eşitlik mücadelesinin simgesi olan Newroz yaklaşıyor. Kürt halkı, bir kez daha, tüketilemeyen mücadele isteği ve kırılmayan direnme gücü ve iradesiyle ulusal özgürlük özlemini haykırmak için alanlara çıkmaya hazırlanıyor.

İşçiler, emekçiler!

Kürt hareketinin ısrarlı barış çağrılarına ve bu amaçla ilan ettiği tek taraflı ateşkeslere rağmen, sermaye devletinin saldırıları tırmanarak devam ediyor. Tam bir örgütsüzleştirme operasyonu olan Kürt kurumları üzerindeki baskılar kesintisiz sürüyor. Parlamentodaki Kürt milletvekilleri tutuklama tehdidi ile sindirilip susturulmaya çalışılıyor. Gözaltı ve tutuklama terörü dur durak bilmiyor. Sadece son iki yıl içinde 2 binin üzerinde Kürt yurtseveri tutuklanmış bulunuyor. Dahası elleri-ayakları kelepçelenip-zincirlenmiş, anadillerinde savunma yapmalarına da engel olunmuştur. Bunları, hapishanelere doldurulan binlerce çocuk tamamlamaktadır. Ayrıca Türkiye'nin metpollerinde okuyan Kürt öğrencilere dönük, giderek sistemli hale gelen linç girişimlerini ve histeri boyutlarındaki şoven kampanyaları da unutmamalıyız.

Kıscası sermaye devleti inkar, asimilasyon, tasfiye politikalarında ısrar göstermektedir. O kadar ki, Kürt halkının temel ulusal haklarını tanımak şurada dursun, en küçük bir hak kırıntısını dahi Kürt hareketinin tasfiyesi koşuluna bağlamaktadır.

Kürdistan'ın diğer parçalarındaki tablo da bundan pek farklı değil. Benzer saldırılar, benzer bir acımasızlıkla, İran ve Suriye'de de yaşanmaktadır. Özellikle İran'da tam bir çağdışı zihniyetle ve acımasızca idamlara başvurulmaktadır.

Kürt halkı, her açıdan tam bir kuşatma altındadır. Demek oluyor ki bu yılın Newroz'u bu kuşatma koşullarında karşılanacaktır.

Kürt emekçileri!

Kuşkusuz ki tüm bunlar gerçeğin sadece bir

bölümüdür. İnkâr, tasfiye ve imha politikasındaki ısrarına karşın, sermaye devleti, büyük bir inat, ısrar, kararlılık, paha biçilmez fedakarlık ve yiğitlikle sürdürdüğünüz özgürlük mücadeledeniz karşısında tam bir aczi, çaresizliği ve iflası yaşamaktadır. Kürt sorununda çözüm kendisini her zamankinden daha yakıcı bir biçimde dayatmıştır. Ancak çözüm iradenizi doğru yönde kullanmanıza bağlanmıştır.

Ayrıca bulunduğumuz coğrafyada son derece anlamlı ve önemli başka gelişmeler de var. Kuzey Afrika ve tüm bir Ortadoğu'da ezilen-mazlum halklar zulme, zorbalığa ve karanlığa karşı ayaklanmış bulunuyor. Tunus'tan Mısır'a, Yemen'den Bahreyn'e, her yerde isyan ateşleri yanıyor. Zulmün ve karanlığın simgesi tüm hanedanlıklar sallanıyor. Efsanedeki zalim Dehak örneği diktatörler tahtını tacını bırakıp kaçıyorlar. Daha ve daha da önemlisi, halk ayaklanmaları Ortadoğu'daki emperyalist sömürgeci egemenliği de sarsıyor. Ortadoğu'da yeni bir dönemin başlangıcı olan bu gelişme, Kürt halkı da dahil, halkların kurtuluş mücadelesine yeni imkanlar sunmakta, güç vermekte ve umut aşılamaktadır. Aynı zamanda tutulması gereken yolu da göstermektedir. Açıktır ki kölelik zincirlerini kırarak Dehaklar'ın düzenini yıkmak için Ortadoğu halklarının yolundan gitmekten başka yolumuz yoktur.

Kardeşler,

Özgürlük sizin en doğal hakkınızdır ve bunu herkesten daha fazla hak ediyorsunuz. Her şey gelip, Kürt emekçileri olarak kaderinizi belirlemek üzere, iradenizi doğru yönde kullanmanıza bağlanmıştır. Zaman karar verme zamanıdır. Doğru karar vermek içinse, tarihin tanıklığı ve bilimin şaşmaz doğruları bir yana, son 25-30 yıldır soluk soluğa yürüttüğünüz özgürlük kavgasının deneyimleri bile yeterlidir.

Liberal çevrelerce pompalanan emperyalistlerden çözüm umma çizgisi, son gelişmelerle bir kez daha iflasla sonuçlanmıştır. Gün ABD'si ve AB'si ile tüm emperyalistlere karşı mücadele günüdür.

Çünkü ne onlara, ne de sermaye devleti ve hükümetine güvenilir. Sermaye devleti de, gelmiş geçmiş en Amerikancı hükümet olan AKP hükümeti de, tarihin gördüğü ve göreceği en iki yüzlü, en kirli, en kinci ve en kalleş devlet ve hükümettir. Onların yegane hedefi, ABD'nin planları çerçevesinde ve sömürgeci diğer bölge devletleri ile ittifak yaparak PKK'yi tasfiye etmektir.

Gerçekte hiç bir karşılığı olmayan barış çağrıları ve masa başı pazarlıklarına da bel bağlanmamalıdır. Bir kez daha, Kürt halkı iradesini, Türkiye işçi sınıfı ve emekçileriyle samimi ve candan bir ittifaktan, bunun ürünü ve ifadesi devrimci sınıf mücadelesine dayalı gerçek, kalıcı ve köklü bir çözümünden yana kullanmalıdır. Emperyalizmin ve sermaye devletinin çok yönlü kuşatmasını boşa çıkarmak ve PKK'yi teslim alma umutlarını kırmak buna bağlıdır. Gerçek bir özgürlük de, ancak ve ancak böylesi bir mücadelenin sonucunda elde edilebilir. Bu yılki Newroz'un hedefi de bu olmalıdır.

Bu inançla ve en içten devrimci duygularla, kardeş Kürt halkının özgürlük bayramı Newroz'u kutluyoruz.

Biji Newroz! Newroz piroz be!

Kahrolsun emperyalizm, sömürgecilik ve her türden gericilik!

Özgürlük, eşitlik, gönüllü birlik!

TKİP-Yurtdışı Örgütü

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://mahfey.org>

Ezen ve ezilen varsa ezilenin yanında saf tutarım

“Güzel yaşanılabilir bir dünyanın eşit ve adil bölüşüme dayalı sosyalizm ile geleceğini düşünen sosyalistim dedim. Duymadılar” diyen Şık'ın, bianet.org'da yayınlanan mektubunun tam metni şöyle:

Kardeşim Arat; Bir daha görüştüğümüzde bana tıpkı baban gibi sarılacak mısın yine? Çünkü babanı katleden ırkçı faşist zihniyetin üyesiymişim?

Fadime Ana; sen benim “ikinci Metinimsin” diyecek misin yine? Oğlunu, dostumu işkencede katledenlerin yanındaymışım.

Emine Ana, bir cumartesi günü 12:00'de Galatasaray'a geldiğimde yanına oturtacak mısın beni? Sen ve senin gibi sevdikleri ellerinden alınıp gidebilecek bir mezarı dahi olmayan Cumartesi Anneleri sizlerle ilgili yaptığım haberlerin hepsi aldatmacaymış. Sevdiklerinizi dipsiz kuyularda kaybedenlere yardım etmişim.

Cezaevlerinde, evlerde, sokaklarda katledilen devrimcilerin aileleri, yoldaşlarım hala habercilik namusuma güvenecek misiniz? Yoldaşlarımızı öldürenlerin tetikçisiymişim.

Kürt kardeşlerim; Jitemcilerin kurbanları, halkların kardeşliğini savunduğuma inanacak mısınız hala? Ben bir savaş çığırtkanı ırkçıymışım.

Babam, annem, ağabeylerim, hala gurur duyuyor musunuz oğlunuzla, kardeşinizle? Hak, hukuk, eşitlik gözeten değil kanlı cinayetlerin ve darbe planlarının gazetecisiymişim.

Yonca'm; yol arkadaşım, yoldaşlığımız devam edecek mi? Yıllardır seni kandırıyormuşum.

Kuzum (kızı için), akıl, vicdan ve adalet sahibi kızım, annenle birlikte böyle olman için verdiğim öğütlerime kulak asacak mısın artık? Güvenecek misin bana? Sana yalan söylemişim meğer.

Gazetecilik namusuma, meslek ahlakıma kefil olup beni yalnız bırakmayan meslektaşlarım, dostlarım hepinizi kandırmışım yıllarca. Yazdıklarım yalan, söylediklerim sahteymiş. Hepinizi, herkesi kandırmışım. Hep böyle gideceğini sanırken kül yutmaz polisler, savcılara, hakimlere yakalandım. Bir de malum zihniyetin medyatörlerine.

Bir anda anlayıverdiler ne iflah olmaz bir Ergenekoncu olduğumu. ırkçı, faşist, darbeci, katil değilim. Güzel yaşanılabilir bir dünyanın eşit ve adil bölüşüme dayalı sosyalizm ile geleceğini düşünen sosyalistim dedim.

Duymadılar.

Gazetecilik felsefem görmeyenin gözü, duymayanın kulağı, konuşmayanın sesi olmaktadır. Ezen ve ezilen varsa ezilenin yanında saf tutarım. Üniformalı, kravatlı, takkeli her türlü iktidarın karşısında yer alırım. Çünkü sorun yaratan her zaman iktidarlar ve güç odaklarıdır. Bu yüzden onların yanında saf tutmak değil karşısında yer almak önemlidir dedim. Duymak istemediler. Ergenekon örgütünün üyesi olmayı zül sayarım dedim. “Hayır Ergenekoncusun” deyip tutukladılar. Sonra da “Gazetecilik faaliyetinden tutuklanmadı” diye açıkladılar. Benim de bilmediğim deliller varmış. Savcı öyle diyor. Açıklasın delilleri. Hepimiz bilelim. Madem gazeteci değilim neden sadece gazetecilik faaliyetimi sorguladınız? Yazdığım kitapta sizi ürküten konular var diye mi tutukladınız yoksa? Kendimi Orwell'in 1984'ünde geçen Kafka'nın Dava'sının kahramanı gibi hissediyorum. Eğer ben gazetecilik yapmadığım için tutuklandıysam bu kararı alanlar ve uygulanmasını sağlayanlar siz hukukçu musunuz? Yoksa bir hiyerarşik zincirin halkaları mı?

Ahmet Şık

Binlerce emekçi 8 Mart'ın kızılığını Kadıköy'e taşıdı...

8 Mart'ın sınıfsal ve tarihsel özüne uygun biçimde örgütlenen bu yılki miting için binlerce emekçi İstanbul Kadıköy'de buluştu. **BDSP**, **BES İstanbul 1 Nolu Şube**, **ÇHD İstanbul Şubesi**, **Devrimci Hareket**, **Demokratik Kadın Hareketi**, **Devrimci Proletarya**, **Devrimci Komünistler**, **Divriğililer Kültür Derneği**, **Emekli-Sen (Kartal, Beyoğlu, Kadıköy şubeler)**, **Emek ve Özgürlük Cephesi**, **Emekçi Kadınlar**, **Halk Cephesi**, **Tüm Bel-Sen İstanbul 1 Nolu Şube**, **Proleterce Devrimci Duruş**, **PSAKD** ve **Yeni Demokrat Kadın** tarafından örgütlenen devrimci 8 Mart mitingine çok sayıda kurum da destek verdi.

Her yönüyle kızıl 8 Mart

Kadının kurtuluşunun düzene karşı devrim mücadelesini yükseltmekten geçtiği vurgusunun öne çıktığı mitingde birçok direnişçi işçi ve emekçinin de yer alması 8 Mart'ın sınıfsal özünü yansıtmaya açısından anlamlı bir tablo oluşturdu. Miting boyunca kortejlerden yükselen “Kadın erkek elele örgütlü mücadeleye!” sloganı ise 8 Mart'ı sınıfsal ve tarihsel özünden uzak biçimde kutlamaya çalışan liberal-reformist anlayışlara anlamlı bir yanıt oldu.

Son dönemde artış gösteren kadına yönelik şiddet ve kadın cinayetlerine de dikkat çekilen mitingde zindanlarda devlet tarafından katledilen kadın devrimciler de anıldı. Hapishane katliamlarında ve mücadelenin çeşitli alanlarında şehit düşen devrimci kadınlar, kortejlerde taşınan pankart ve dövizlerin yanı sıra atılan sloganlarla da sık sık öne çıkarıldı. Meşru hak ve talepleri için direnen Kürt kadınlarının da selamlandığı mitingde cinsel, ulusal ve sınıfsal sömürüye karşı mücadele çağrısı yükseltildi.

Direnışçi işçiler alanda

Ontex-Canbebe, KDS Döküm, PTT direnişlerinden kadın ve erkek işçilerin katılım sağladığı mitingde direnişçi işçilerle sınıf dayanışmasını yükseltme çağrısı da yapıldı. Paşabahçe Devlet Hastanesi'ndeki direnişini kazanımla sonuçlandıran **Türkan Albayrak** ve diğer direnişçi işçilerin miting programında etkin biçimde yer alması da mitingde ayrı bir anlam kattı. İşkele Meydanı'nda kurulan platform, direnişçi işçilerin mücadele coşkularını ve direniş kararlılıklarını ifade ettikleri bir kürsüye dönüştü.

Metal işçisi kadınlar da safları sıklaştırdı

Kadıköy mitinginde göze çarpan bir diğer önemli nokta ise MESS'le çetin bir mücadeleye hazırlanan metal işçisi kadınların katılımı oldu. **Birleşik Metal İşçileri Sendikası Kadın Komisyonu** çatısı altında uzunca bir süredir toplantılarını sürdüren metal işçileri, kırmızı bandanaları ve sendika önlükleriyle renkli bir görüntü sergiledi. Organize bir biçimde katıldıkları ilk 8 Mart mitinginde metal işçisi kadınların coşkuları dikkat çekti. “Eşit, özgür, sömürsüz bir dünya için mücadeleye / Birleşik Metal-İş Sendikası” pankartıyla eyleme katılan metal işçisi kadınlar yaklaşık 80 kişilik katılımlarıyla yerlerini aldılar. İstanbul'un yanı sıra Trakya ve Gebze'deki fabrikalardan da katılım bağlayan Birleşik Metal-İş üyesi kadınlara **Kore Metal İşçileri Sendikası**

(KMWU) yöneticilerinden Ha-Young-Chul ve An Jae Won da destek verdi.

Kadıköy'de coşkulu yürüyüş

Miting için Tepe Nautilus önünde toplanan kurumlar örgütleyici bileşenlerin imzalarının yer aldığı “Emekçi kadınlar; açlığa, yoksulluğa, baskıya ve sömürüye karşı mücadeleyi yükseltelim!” pankartı ile Kadıköy Meydanı'na yürüdü.

Ortak pankartın arkasında YDK'lı kadınlar, ÇHD İstanbul Şubesi, Birleşik Metal-İş Sendikası Kadın Komisyonu, KESK İstanbul Şubeler Platformu, Genç-Sen, Devrimci Hareket, Emek ve Özgürlük Cephesi, Emekçi Kadınlar, Divriği Kültür Derneği, Halk Cephesi Kadınlar, TAYAD'lı Aileler, Demokratik Kadın Hareketi, Tunceli Dernekleri Federasyonu, DP, Devrimci Komünistler, Emekli-Sen İstanbul Şubeleri, Kaldıraç, AKA-DER, Köz, İMD, Toplumsal Dayanışma Ağı Derneği, Odak, Ev Emekçisi Kadınlar'ın da aralarında bulunduğu birçok kurum yürüyüş kolunda yer aldılar.

Komünistler 8 Mart'ın kızılığını kortejlerine yansıttı

Coşkulu ve disiplinli kortejleriyle alanda yerlerini alan komünistler ise “Kadının kurtuluşu devrimde sosyalizmde! / BDSP”, “Haklarımız ve geleceğimiz için eşitsizliğe ve sömürüye karşı yürüyoruz! / Emekçi Kadın Komisyonları” ve “Geleceğimiz ve özgürlüğümüz için mücadeleye! / Devrimci Liseliler Birliği” pankartları ile yürüyüşe katıldılar.

BDSP imzalı kızıl flamaların taşındığı kortejde, emekçi kadınların mücadele taleplerinin yer aldığı EKK imzalı dövizler de taşındı. Tekstilden metale farklı sektörlerden işçilerin tulumları ve önlükleriyle katıldığı kortejde teknik elemanlar ile kamu emekçileri de yer aldı.

Ontex ve PTT işçilerinden mücadele çağrısı

Direnışteki Ontex işçileri ve PTT işçileri ise BDSP kortejinin hemen arkasında yürüdüler. “Çocuklar mutsuz anneler huzursuz – Kadın erkek elele örgütlü mücadeleye” pankartıyla eyleme katılan Ontex işçilerinin pankartında Canbebe-Cenped ve Helen Harper'e boykot çağrısı da yer aldı. Selüloz-İş üyesi

işçiler, Ontex bünyesindeki markaları boykot etmeye çağrı yapan ve direniş kararlılıklarını vurgulayan sloganlar da attılar. Küçükçekmece İşçi Kurultayı Hazırlık Komitesi çalışanları da Ontex işçilerinin kortejinde yer alarak desteklerini sundular.

Kitlenin alana girmesinin ardından miting programı başladı.

8 Mart'ın çağrısı Kadıköy'de yankılandı

Saygı duruşu ile başlayan miting programı ortak metnin Kürtçe ve Türkçe olarak okunmasıyla devam etti. Açıklamayı Türkçe olarak Paşabahçe direnişçisi **Türkan Albayrak** gerçekleştirdi.

Program çerçevesinde direnişçi kadın ve erkek işler de konuşmalar yaparak mücadele kararlılıklarını mitingde taşıdılar.

KDS Pres Döküm direnişçisi Burcu Deniz söz alarak işten atılma saldırısı karşısında ördükleri direniş sürecini aktardı. “Çalıştığımız yerde kadınlar ayrı bir bölümde, kötü bir ortamda, güvencesiz çalıştırılıyor. Meslek hastalıklarıyla karşı karşıyayız” dedi.

Paşabahçe direnişçisi Türkan Albayrak “Birlikte direndik birlikte kazandık” diyerek bir konuşma gerçekleştirdi. 1857'den bugüne değişen bir şeyin olmadığını belirten Albayrak, her hak arama mücadelesinde baskıyla karşılaşıldığını ifade etti. Albayrak, “Biz de sınıfımızı bilerek kinimizi kuşanmalıyız” dedi.

Ev İşçileri Dayanışma Sendikası Girişimi adına Gülhan Benli söz alarak, ev işçilerinin örgütlenme mücadelesine değindi.

Ontex işçisi Gamze Kayhan ise “*Emine Arslanlardan, Gülistan Kobatanlardan, Türkan Albayraklardan devraldığım mücadele bayrağını Ontex fabrikasının önünde dalgalandırıyorum*” dedi. Kadının mücadele etmeden kurtulamayacağını vurgulayan Kayhan, “Kadın ve erkek el ele örgütlü mücadeleye!” diyerek konuşmasını sonlandırdı.

PTT direnişçisi Rıza Soylu ise “New York'lu kadınların devrettiği bayrağı bizler dalgalandırıyoruz” dedi.

Miting programı çerçevesinde, Grup Yorum, Adalılar ve Grup Emeğe Ezgi sahne alarak türkülerini ve marşlarını seslendirdi. Alandaki emekçiler müzik gruplarının türkülerine halaylar çekerek eşlik ettiler. Esenyurt İşçi Kültür Evi Tanyeri Şiir Topluluğu da programda sahne alarak Tanya isimli şiiri okudu.

Kızıl Bayrak / İstanbul

8 Mart'ta Ontex ziyareti

İstanbul'da devrimci 8 Mart mitingini örgütleyen bileşenler 8 Mart günü direnişteki **Ontex işçilerini** ziyaret ederek eylem gerçekleştirdi.

Ziyaret Yenibosna'daki fabrika önüne kurulan direniş çadırına yakın bir noktadan yapılan yürüyüşle başladı. Eylemde "Emekçi kadınlar açlığa, yoksulluğa, baskıya, ve sömürüye karşı mücadeleyi yükseltelim!" pankartı açıldı.

Direniş çadırının önünde bileşenler adına bir açıklama gerçekleştirildi. Açıklamada, söz, yetki, karar hakkı isteyen, ağır çalışma koşullarına dur diyen ve bu yüzden patron ve sendikal bürokrasi tarafından işten atılan ancak pes etmeyerek mücadeleyi seçen Ontex işçileri selamlandı.

Ontex direnişçisi Gamze Kayhan söz alarak ördükleri mücadelenin önemine değindi. Kadın kimliklerinden kaynaklı daha fazla sömürdüklerini vurgulayan Kayhan, işyerlerinde, evlerde, sokakta hayatın her alanında erkeklerle birlikte ortak bir yaşamı paylaştıklarını belirtti. Verilecek mücadelenin de kadın-erkek el ele olması gerektiğini ifade etti.

AKA-DER adına da bir konuşma yapılarak Ontex işçilerinin direnişi selamlandı. Konuşmanın ardından direnişçi işçilere **Bielefeld BİR-KAR**'dan gönderilen destek mesajı okundu. Ziyarette halaylar çekilerek sohbetler edildi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

ÇHD'den 8 Mart eylemi

Çağdaş Hukukçular Derneği İstanbul Şubesi, Bakırköy Hapishanesi önünde 8 Mart günü bir basın açıklaması gerçekleştirdi.

Hapishane önünde bir araya gelen ÇHD üyeleri ve 6 Mart Kadıköy eylemini örgütleyen kurumlar "New York'tan bugüne başeğmeyen kadınlara selam olsun" pankartını açtılar.

ÇHD adına Zeycan Balcı Şimşek'in gerçekleştirdiği açıklamada, kadınların yüzyıllardır hakları ve özgürlükleri için mücadele ettikleri vurgulandı. Şimşek, 8 Mart'ın tarihçesini aktararak, "100 yıldır, 8 Mart'ı vareden grevci kadın dokuma işçilerinin yarattığı direnişin yolunda, 129 kadın işçinin açtığı yolda yürüyoruz" dedi. Kadınların kurtuluşunun mücadele etmekten geçtiğini ispatlayan devrimci kadınları selamlayan Şimşek, "Ümit Boynerler'in, Arzuhan Doğan Yalçındağlar'ın, Güler Sabancılar'ın dünyası olan kapitalizmin sınırlarında değil, eşit ve sömürsüz, bir dünyada yaşamak için mücadele ediyor ülkemiz kadınları. Bu mücadelede tutsak düşüyor. Tutsaklık koşullarında tecrite ve tüm baskılara boyun eğmeyerek yeni direniş halkaları yaratıyor ülkemiz kadınları" dedi.

Açıklama, emekçi kadınlar nezdinde bu mücadelede tutsak düşen kadınları selamlayarak sonlandırıldı. Açıklamanın sonunda ÇHD üyesi avukatlar devrimci tutsakları ziyaret etmek için karanfillerle cezaevine girdiler.

"Kadın-erkek örgütlü mücadeleye!"

İzmir

İzmir'de Alinteri, BDSP, Devrimci Hareket, Demokratik Kadın Hareketi, Halk Cepheli Kadınlar ve Yeni Demokrat Kadın'ın birlikte örgütlediği devrimci 8 Mart yürüyüşü kar yağışına karşın coşkuyla gerçekleştirildi. Yürüyüş için Gümrük Telekom önünde toplanıldı.

Burada "Cinsel, ulusal, sınıfsal sömürüye karşı kadın erkek birlikte mücadeleye" şiarlı ve örgütleyen bileşenlerin imzasının bulunduğu pankart açılarak yüründü. Yürüyüş kortejinin en önünde temsili flamalarla beraber mücadelede şehit düşen devrimci kadınların portreleri taşındı. Meşaleler yakılarak, sloganlar ve zılgıtlar eşliğinde yapılan yürüyüşe Konak Belediyesi taşeron işçileri temsili düzeyde katıldı.

Coşkulu yürüyüş 2. kordonun trafiğe kapatılması ile sürdü. Eski Sümerbank önünde sona eren yürüyüşün ardından program başladı.

İlk olarak mücadeleci ve direnişçi kadınların selamlanması ile başlayan program, saygı duruşu ile devam etti. Ardından ortak hazırlanan basın metni Türkçe ve Kürtçe okundu.

Basın metninde 8 Mart'ın tarihçesi anlatılarak kadınların çifte sömürüsüne değinildi. Mısırlı ve Tunuslu kadınların mücadelesinin selamlandığı eylemde Nazım Hikmet'in "Kadınlarımız" adlı şiiri okundu. Konak Belediyesi işçilerinin ve Ontex işçilerinin direnişi aktarıldı ve kitle Ontex ürünlerini boykota ve direnişçilerle dayanışmaya çağırıldı.

Konak Belediyesi direnişçisinin konuşmasıyla devam eden eylemde konuşma "Konak işçisi yalnız değildir!" sloganıyla karşılandı.

Program pandomim gösterimi ile devam etti. Ardından Grup Günişiği ezgilerini kitleyle paylaştı ve etkinlik halaylarla sona erdi.

Yaklaşık 200 kişinin katıldığı yürüyüşte emekçi kadınlar en ön saflarda yer aldı.

Adana

Devrimci 8 Mart Platformu bileşenleri (BDSP, Devrimci Proletarya, Emek ve Özgürlük Cephesi, Emekçi Kadınlar, Demokratik Kadın Hareketi, Halk Cepheli Kadınlar) 8 Mart günü dövizleriyle ve flamalarıyla alandaydı.

5 Ocak Meydanı'nda toplanan bileşenler İnönü Parkı'na doğru yürüyüşe geçti. Ajitasyon konuşmaları ve sloganlarla yürüyen kitleye çevreden alkışlarla destek verildi.

Program saygı duruşuyla başladı. Saygı duruşundan sonra yapılan açıklamada şunlar söylendi: "*Kadın emekçilerin tarihe büyük bedeller ödeyerek yazdırdığı bu günü, içi boş bir kadın hakları söylemiyle sıradanlaştırmak için beyhude bir çaba içindedirler. Egemenlere en iyi yanıtı yine 8 Martlarda alanlara çıkan emekçi kadınlar vermektedir. Emekçi kadınlar meydanlarda, grevlerde, direnişlerde eşitlik ve özgürlük için, hakları ve gelecekleri için mücadelenin ön saflarında olmaya devam ettikçe, egemenlerin korkularını da büyütmedirler*"

Açıklamanın ardından okunan şiir ve çekilen halaylarla 8 Mart eylemi son buldu. Eyleme yaklaşık 100 kişi katıldı.

Bursa

Bursa'da bir araya gelen devrimci kurumlar 7 Mart günü Fomara Meydanı'nda toplandılar.

Yürüyüşte en önde "8 Mart kızıldır kızıl kalacak – Yaşasın 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü / BDSP-Halk Cepheli Kadınlar-YDK" pankartı taşındı. BDSP "Kadının kurtuluşu devrimde, sosyalizmde" pankartı ile yürüdü.

Köz, BATİS ve BAMİS de kendi flama ve dövizleri ile yürüyüşteki yerlerini aldılar.

Kent Meydanı'na varıldığında ortak açıklama okundu. 8 Mart'ın tarihsel arka planının anlatıldığı açıklamada emekçi kadınların yaşadığı sorunlara ve düzenin aldatmacalarına değinildi.

Açıklamanın ardından üniversiteli bir kadın tarafından "Ulrike" adlı oyun oynandı. Tiyatronun ardından Grup Yarın'ın söylediği türkü ve marşlar eşliğinde halaylar çekildi.

Kızıl Bayrak / İzmir - Adana - Bursa

İstanbul 8 Mart Kadın Platformu'ndan miting

İstanbul 8 Mart Kadın Platformu 5 Mart günü Kadıköy'de "erkeksiz 8 Mart" mitingi düzenledi.

Tepe Natulius önünde bir araya gelen İstanbul 8 Mart Kadın Platformu bileşenleri önde "Yoksulluğa, güvencesizliğe, savaşa, kadın cinayetlerine, erkek egemenliğine, doğanın talan edilmesine, cinsiyetçiliğe, ayrımcılığa karşı örgütleniyoruz, özgürleşiyoruz" ve "Taciz ve tecavüzde kadın beyanı esastır" pankartları ile Kadıköy Meydanı'na yürüdüler.

BDP'li kadınlar, Barış Anneleri, SKM, ESP/Sosyalist Kadın Meclisleri, EHP, EDP, Genç-Sen'li Kadınlar, Emek Partili Kadınlar, KESK'li Kadınlar, DİSK Kadın Komisyonu, TMMOB'li Kadınlar, İstanbul Tabip Odası, Halkevi Kadınlar, Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

TÜM-İGD'li Kadınlar'ın da yer aldığı eyleme bir dizi kadın örgütü de pankartlarıyla katılım sağladı.

Genel olarak dağınık ve cansız olan yürüyüş kolunda mitinge en kitlesel katılımı geleneksel kıyafetleriyle BDP'li kadınlar sağladı. Kürt kadınlarının coşkusu dikkat çekti.

Programda Birleşik Metal-İş Sendikası Kadın Komisyonu Sözcüsü Birnur Arslan, Ontex direnişçisi Gamze Kayhan, Tepe Denizcilik Klima işçisinin eşi Özlem Arslan ve kayıp yakını Hanım Tosun konuşmalar yaptı.

Miting, kürsüden yapılan birkaç değinme dışında taşınan pankartlardan, dövizlere ve sloganlara kadar 8 Mart'ın tarihsel ve sınıfsal özünden uzak bir atmosferde gerçekleşti.

Ankara'da coşkulu 8 Mart

8 Mart 2011 / Ankara

Ankara'da gerçekleştirilen 8 Mart eylemi coşkulu bir atmosferde Sakarya'da yapıldı. Çevreden ilgiyle izlenen eylem boyunca 8 Mart'ın ruhuna yakışır devrimci bir hava hakimdi.

6 Mart günü gerçekleşen miting için kitle Kolej Meydanı'nda toplandı. Kortejlerin oluşturulmasının ardından kolluk güçleriyle kısa süreli bir gerginlik yaşandı. Kaldırımdan yürünmesi dayatması karşısında kitle, yolun kesilmesi konusunda kararlı bir tutum sergiledi. Sakarya Meydanı'na kadar coşkulu gerçekleşen fiili-meşru yürüyüşte en önde Devrimci 8 Mart Platformu'nun ve bileşenlerinin imzalarının olduğu "Yaşamın yarısı biziz, kavganın yarısı da biz olacağız - Güvencesiz çalışmaya, kadına yönelik şiddete, eşitsizliğe ve sömürüye karşı örgütlenmeye, özgürleşmeye!" şiarlı ortak pankart taşındı. Ortak pankartın ardında kurumlar temsili olarak yer aldı.

Devrimci 8 Mart Platformu bileşenleri arasında bulunan Alınteri, BDSP, ÇHD, Demokratik Kadın Hareketi, Halk Cephesi, Kamu Emekçileri Cephesi, +İvme dergisi, Kızıl Hareket, Mücadele Birliği, Yeni Demokrat Kadın kortejde yerini aldı. Bileşenlerin ardından ise eyleme destek veren Kaldıraç ve Odak dergileri pankart açtılar.

BDSP eyleme, en önde taşıdıkları Clara Zetkin, Rosa Lüksemburg, A. Collontai ve Hatice Yürekli'nin büyük boy

resimleri ve BDSP flamalarının yanı sıra "Geleceğimiz ve özgürlüğümüz için kadın-erkek elele, örgütlü mücadeleye" pankartıyla katıldılar.

Sakarya Meydanı'nda 8 Mart coşkusu

Sakarya Meydanı'na gelindiğinde saygı duruşunun ardından ortak metin okundu. Emekçi kadınlara yönelik saldırılar özetlendi. Özellikle geleceksizleştirme ve güvencesizleştirme saldırıları örneklerle aktarılırken son olarak torba yasa eyleminde Çankaya Belediyesi'nde çalışan temizlik işçisi Serap Turan'ın da polislin saldırısı sonucu yaralandığı hatırlatıldı.

Kadınlara yönelik şiddetin de özetlendiği metinde özellikle kadın cinayetlerinde yaşanan artışa dikkat çekildi. Kızıl Hareket ve Yeni Demokrat Gençlik'in ortak olarak hazırladığı tiyatro gösteriminin ardından Mamak İşçi Kültür Evi Müzik topluluğu devrimci marş ve türküler seslendirdi.

TAYAD'lı aileler adına yapılan konuşmada 8 Mart selamlandı ve son günlerde burjuva basında devrimci kadınlar adına yazılanlar teşhir edildi. Eylemde ortak olarak "Yaşasın 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü!", "Kadın erkek el ele, örgütlü mücadeleye!", "Kadın olmadan devrim olmaz, devrim olmadan kadın kurtulmaz!", "Kadın cinayetlerine son!" sloganları atıldı.

Yürüyüşe 350'yi aşkın kişi katılırken, eylem çok sayıda kişi tarafından ilgiyle izlendi. Eylem, mücadele alanlarında buluşma çağrısıyla son buldu.

Tutsak kadınlarla dayanışma

Devrimci 8 Mart Platformu, 8 Mart günü devrimci tutsaklarla dayanışma amaçlı Ankara Yenışehir Postanesi'nden faks çekme ve kart atma eylemi gerçekleştirdi. Platform bileşenleri yoğun hava muhalefetine karşın "Yaşamın yarısı biziz, kavganın yarısı da biz olacağız! Güvencesiz çalışmaya, kadına yönelik şiddete, eşitsizliğe ve sömürüye karşı örgütlenmeye, özgürleşmeye" pankartını açarak sloganlarla eylemlerini başlattılar.

Fakslar çekilene kadar bekleyen platform bileşenleri faks çekiminin ardından eylemlerini sonlandırdılar.

Kızıl Bayrak / Ankara

Kayseri

Eğitim Sen Kayseri Şubesi Kadın Sekreterliği tarafından 8 Mart günü Kayseri Meydan Parkı'nda basın açıklaması gerçekleştirildi.

Basın açıklaması **Eğitim Sen Kayseri Şubesi Kadın Sekreteri Serap Polat** tarafından okundu. Açıklamada 8 Mart'ın üzerinden 100 yılı aşkın bir zaman geçmiş olmasına rağmen, özellikle ülkemizde kadınların toplumsal konumundan, çalışma yaşamındaki koşullara kadar değişen bir şey olmadığı söylendi. AKP hükümetinin uyguladığı politikaların ve torba yasanın kadınlar üzerindeki olumsuz etkilerine değinildi. 8 yıldır AKP hükümrancılığını ayakta tutan iki temel kaynağın erkek egemen zihniyet ve kapitalist sistem olduğu vurgusu yapıldı.

2011 8 Mart'ı, eşitlik, özgürlük mücadelesinde ve kadın cinayetlerinde yitirilen tüm kadınlar şahsında Eğitim Sen üyesi Necla Yıldız'a atfedilerek basın metni sonlandırıldı.

50 kişinin katıldığı eyleme Eğitim Sen üyelerinin yanı sıra SES, BES ve BDSP de katılım sağladı.

Sosyalist Kamu Emekçileri / Kayseri

Manisa

8 Mart Salı günü ilk etkinlik Manisa 8 Mart **Emekçi Kadınlar Platformu**'nun düzenlediği meşaleli yürüyüş oldu. Eğitim Sen şube binası önünde toplanan emekçiler sloganlarla önce Manolya Meydanı'na daha sonra da Valilik önüne yürüyüş yaptılar. Burada platform adına KESK dönem sözcüsü **Serpil Deniz** basın açıklamasını okudu. Burjuvazi tarafından 8 Mart'ın içinin boşaltılmak istendiğinin söylendiği basın açıklamasında, kadına yönelik şiddete vurgu yapılarak örnekler verildi. Kadının kurtuluşunun örgütlenmekten geçtiği belirtilirken, şiddetten, her türlü sömürden uzak bir dünya kurabilmek için kadın ve erkek emekçilerin birlikte mücadele etmeleri gerektiği de belirtildi. Eyleme 60 kişi katıldı.

Akşam ise Eğitim Sen tarafından Emekçi Kadınlar Buluşma Çayı etkinliği yapıldı. Saat 19.30'da Şiir Kafe'de bir araya gelen kadın emekçiler şiirlerle, türkülerle günlerini kutladılar.

Sosyalist Kamu Emekçileri / Manisa

Eskişehir'de 8 Mart

Eskişehir'de 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü için coşkulu bir eylem gerçekleştirildi. Feminist yaklaşımlar mahkum edilerek devrimci özüne uygun bir 8 Mart kutlaması yapıldı.

Eskişehir İl Sağlık Müdürlüğü önünde başlayan yürüyüş boyunca sloganlar gür ve coşkulu bir şekilde atıldı. Adalar Migros önüne gelindiğinde okunan basın metninde 8 Mart'ın tarihçesinden bahsedilerek yaşadığımız sistemde kadın sorununu derinleştiren işsizlik, geleceksizlik ve kadına yönelik şiddetle ilgili örnekler anlatıldı.

Kadınların mücadele bayrağını yükselten devrimci önderlerin isimleri ve mücadeleleriyle yolumuza ışık tutan direnişçi kadın işçilerin isimleri anıldı. Basın açıklamasının ardından kar yağmasına rağmen coşkulu bir halayla eylem sonlandırıldı.

60 kişinin katıldığı eylemi BDSP, DKH, Devrimci

Proletarya ve Mücadele Birliği örgütlerken, Halk Cephesi ve YDG de destek verdi.

8 Mart etkinliği

Eylemin hemen ardından KESK binasında "8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü" konulu etkinlik yapıldı. Devrim mücadelesinde yitirdiklerimiz için bir dakikalık saygı duruşunun ardından "Bu bahar önce emekçi kadınlar yürüyecek" sinevizyonu gösterildi.

Feminizmin kadın sorunundaki çarpık algısı, emekçi kadınları mücadeleye katmaktaki zorluklar ele alınırken bunun yöntemleri tartışıldı. Kadın sorununun çözümünde mücadele etmenin ve örgütlenmenin önemi masaya yatırıldı.

Kızıl Bayrak / Eskişehir

Edirne

8 Mart günü ise Ekim Gençliği, DÖKH ve DKH tarafından örgütlenen, Emek Cephesi, Edirne Gençlik Derneği, Özgür Eğitim Platformu ve Devrimci Hareket'in destekleyici olduğu bir yürüyüş düzenlendi.

"Yaşasın emekçi kadın dayanışması / Biji pistgırıya jinen kedkar" pankartı açılarak, Tahmis Meydanı'ndan Saraçlar Meydanı'na sloganlarla yüründü.

Basın açıklaması Kürtçe ve Türkçe okundu. Çürümüş kapitalist düzenin kadın için iki kere sömürü demek olduğu vurgulandı.

Kızıl Bayrak / Edirne

Yaşamın yarısından kavganın yarısına!..

Metal işçilerinden 8 Mart etkinliği

Birleşik Metal İşçileri Sendikası Kadın Komisyonu 6 Mart günü 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü etkinliği gerçekleştirdi. **Güven Elektrik, Legrand, Penta Elektronik, Cio ve Disa** fabrikalarından işçi kadınlar Kadıköy’de yapılan miting sonrasında toplu bir şekilde Bostancı’daki Birleşik Metal İşçileri Sendikası Genel Merkezi’ne geçtiler.

Etkinlikte öncelikle Penta işçilerinin hazırladığı “Yaşamın yarısında, kavganın ortasında” isimli sinevizyon gösterildi. İlgiyle izlenen sinevizyonun ardından Birleşik Metal-İş Genel Sekreteri Selçuk Göktaş bir konuşma yaptı. Metal işçilerinin grev sürecine yaklaştığını ve bu süreçte kadınlara daha da fazla sorumluluk düştüğünü söyledi. Erkek egemen toplumda kadınların ve erkeklerin birlikte mücadele etmesi ile sorunların aşılabileceğini ifade eden Göktaş, komisyon çalışanlarına emeklerinden dolayı teşekkür ederek konuşmasını sonlandırdı.

Dayanışma amacıyla Türkiye’de bulunan Kore Metal İşçileri Sendikası temsilcileri Ha-Young-Chul ve An Jae Won söz aldı. Temsilciler, mücadelenin daha da büyütülmesi gerektiğini söyleyerek enternasyonal dayanışmanın önemine vurgu yaptılar.

Güven Elektrik’ten bir komisyon üyesi de söz alarak 8 Mart’ın tarihsel öneminden bahsetti. Ekmeğin yaşam güvencesini, gülün ise iyi bir yaşamı simgelediğini söyleyen komisyon çalışanı Nazım Hikmet’in *Kadınlarımız* şiirini okuyarak konuşmasını sonlandırdı.

Konuşmaların ardından Güney Tiyatro Grubu, ev emekçisi kadınların yaşadığı sorunları anlatan bir oyun sergiledi. Kadın işçiler tarafından ilgiyle izlenen oyunun ardından Grup Liman sahne aldı.

Şarkılar ve marşların söylendiği, halayların çekildiği etkinliğe yaklaşık 80 kadın işçi katıldı.

TPE işçilerinden protesto

Türk Patent Enstitüsü’nde (TPE) taşeron şirket bünyesinde çalışan 64’ü kadın 110 işçi, 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü’nde işsiz kaldı.

İşten atma saldırısı DİSK Kadın Komisyonu ve Sosyal-İş Sendikası’nın çağrısıyla yapılan eylemle protesto edildi. Yoğun kar yağışı altında yapılan eylemde işçilerin öfkesi dikkat çekti.

“Alinterime patent istemez!”, “Taşeronu yeneceğiz” ve “Savaşa, krize, ayrımcılığa hayır” yazılı pankartların açıldığı eyleme işten atılan işçilerin eşleri ve çocukları da katılırken TPE’de çalışan emekçiler de eyleme destek verdi. DİSK ve KESK’e bağlı sendikalarla çeşitli kadın örgütleri de eylemde yerini aldı.

Sosyal-İş Sendikası Genel Sekreteri Celal Uyar yaptığı konuşmada 8 Mart’ta sıcak salonlarda kadınlarla ilgili nutuk atan hükümet yetkililerinin kışın ortasında kadın işçileri işsiz bıraktığını dile getirdi.

Bursa BES’ten 8 Mart eylemi

BES Bursa Şubesi 8 Mart günü adliye önünde basın açıklaması gerçekleştirdi. Açıklamayı BES Bursa Şubesi TİS ve Hukuk Sekreteri Hatice Sever okudu.

Sever kadınların mücadele ederek kazandıklarını ve bugün kazanılmış hakların çeşitli saldırılarla alındığını ifade etti. Torba yasayla 8 saatlik çalışma saatinin kaldırıldığını bu saldırıyı da gizlemek için doğum izinlerinin arttırıldığı söyledi.

Kadın cinayetlerine de değinen Sever, her gün en az 3 kadının “töre”, “namus” ve “tahrik ettiği” gerekçesiyle katledildiğini ve yakın zaman önce BES üyesi Necla Yıldız’ın, kızının erkek arkadaşı tarafından bıçaklanarak ölmesini; yine Sakarya BES üyesi Emine Antep’in eşi tarafından demir çubukla kafasına vurularak öldürülmesini örnek göstererek sadece 2010 yılında 300’ü aşkın kadının öldürüldüğünü vurguladı.

70 kişinin katıldığı eylem mücadele çağrısıyla son buldu.

Kızıl Bayrak / Ümraniye - Bursa

Tuzla Deri-İş’ten 8 Mart etkinliği

Tuzla Deri İş Sendikası’nın 8 Mart günü gerçekleştirdiği etkinlikte Tuzla Deri-İş Sendikası Şube Başkanı Binali Tay 8 Mart’ın tarihsel süreci üzerine bir konuşma gerçekleştirdi. Daha sonra ise deri işçisi Sevgül Oğuz, sendika adına hazırlanmış 8 Mart bildirisini okudu.

Programın ardından sendika tarafından 8 Mart’ın tarihsel süreci ve Deri-İş Sendikası’nın kadın direnişçilerini konu alan bir sinevizyonu izlendi.

Programın sonunda ise Deri-İş Genel Başkanı Musa Servi bir konuşma gerçekleştirdi.

Konuşmasında son dönem deri sektöründe yaşanan krize değinerek bunun sonucunda kadın işçi sayısının azaldığını ve bu süreçte faturanın ilk önce kadınlara kesildiğini dile getirdi. Daha sonra direnişlerdeki kadın ve erkek işçiler üzerinden deneyimlerini aktararak mücadelenin herşeyi değiştireceğini belirtti. Konuşmasında şunları söyledi:

“Bizler direniş süreçlerinde çadır kurarken ilk önce erkek ve kadın çadırları ayrı kuruluyordu. Direniş çadırlarında bulaşık yıkamanın kadının yapması gerektiği erkek işçiler tarafından belirtiliyordu. Ancak mücadelede bu ayrımları tümünden aştık. Bir diğer yan ise bu sene iki ayrı 8 Mart kutlanmıştır. Bizler 8 Mart’ın erkeği ve kadınıyla ortak kutlanması gerektiğini ve kadın-erkek omuz omuza vererek mücadele edilmesi ve kazanımların ancak bu bakışla kazanılabileceğini söylüyoruz”

Program daha sonra kadın işçilere gül verilerek bitirildi.

Özkan Kundura işçisi Sevgül Oğuz:

“Bizler 8 Mart’ın Dünya Kadınlar Günü olarak değil, Dünya Emekçi Kadınlar Günü olarak kutlanmasını istiyoruz. Bazı ilerici sendikalar bu günü sınıfsal anlamı üzerine kutlayabiliyor, ancak bu sendikalar da çok nadir. Toplumda kadınların kendilerini ifade etmeleri için üretime mutlaka katılmaları gerekmektedir. Günümüzde kadınlar, çocuk ve ev işlerinden kaynaklı evlerine hapsolmuştur. Bundan kaynaklı kadınlar yaşamlarında kendilerini ifade edemiyorlar. Bugün sokakta ve iş yerlerinde konuştuğumuz kadınların en temel talebi sayıya takılmaksızın kreşlerin açılmasıdır. Bugün biz işçi kadınlar çalıştığımız yerlerde de sorunlar yaşamaktayız. Cinsel kimliğimizden kaynaklı sorun yaşıyoruz bu toplumda ve çalıştığımız fabrikalarda. Bugün sendikalardan kadın işçiler atılıyor. Bugün erkek sendikalı işçiler tarafından bile görmezlikten geliniyoruz. Ancak ne olursa olsun bizler sınıfsal kimliğimizle kadın ve erkek işçiler olarak mücadele ederek yaşamın her alanında özgürlüğümüzü kazanacağız”

Kızıl Bayrak /Tuzla

“Kadın Kurultayı”nda kadına düşmanlık

Sermaye ve devleti hesabına işçi sınıfına yönelik bir suç şebekesi olarak çalışan Türk Metal çetesi, kirli siciline yeni bir sayfa daha ekledi. Bu şebeke bu kez 8 Mart dolayısıyla 4-5 Mart tarihlerinde düzenlediği “Kadın Kurultayı” ile bir de emekçi kadına yönelik saldırılarında düzene perde olmaya soyundu. Onbinlerce sanayi işçisinin en azından kağıt üzerinde sendikal alanda temsil etmekten gelen olanaklarını Tayyip Erdoğan’ın ayaklarının altına serdi. Çünkü Türk Metal’in Kadın Kurultayı’nda emekçi kadınlar değil, emekçi kadının düşmanları konuştu.

Türk Metal’in yüzlerce kadını toplayarak kurduğu kürsüden konuşan Tayyip Erdoğan hamasi bir nutuk çekti. Kadına yönelik katmerli sömürüden, işgücünün istismarından, şiddetten bahsedip dünyanın çeşitli köşelerinde ezilmiş kadınlara selam göndermeyi ihmal etmedi. Böylelikle tam bir ikiyüzlülük örneği verdi. Çünkü kendileri bu düzenin emekçi kadını aşağılayan, işgücünü istismar eden, en beterinden çalışma

koşullarına mahkum eden, elindeki haklarını da gasbeden hükümetinin başıdır.

Erdoğan sadece yalan ve ikiyüzlülükle de kalmadı. O kürsüyü kadına yönelik baskı ve şiddeti olağanlaştırmak için de kullandı.

Öyle ki, “kadına şiddet abartılıyor” diye konuşabildi. Sokak ortasında kadınların katledildiği, işkence gördüğü, polis tarafından yumruklandığı tabloyu olağan karşıladı bu zat. Elbette ki bunda şaşılacak bir şey yok. Çünkü Tayyip’in zihniyeti kadını erkekten aşağı gören, onu türbanla kapatan zihniyettir. Bu zihniyet dekolte giymeyi tecavüz nedeni sayan bir zihniyettir. Bu zihniyet açıktan eylem yapan Kürt analarını ve çocuklarını kurşunlama emri verecek kadar saldırgandır.

İşte bundan dolayı Tayyip de, düzeni de o düzene hizmet eden sendikal çeteler de emekçi kadının düşmanıdır. Bunların düzenlerini ve kurduğu kürsüleri dağıtmak da kadını ve erkeğiyle işçi sınıfının boynunun borcudur.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Emekçi kadınlarla 8 Mart alanında konuştuk...**“Yaşasın 8 Mart”**

Gülten Taştan (Güven Elektrik İşyeri Temsilcisi/Birleşik Metal İstanbul 2 Nolu Şube): 8 Mart bence güzel ve önemli bir gün. Arkadaşlarımızı alana taşımak için bir hayli zorlanma yaşadık ama insanların bir noktaya gelmesi için bazı şeyleri görmesi gerekiyor. Kadın arkadaşlarımız bunu da gördüler. Daha önce hiçbir etkinliğe katılmamışlardı. Sadece işlerini ve evi düşünüyorlardı. Şimdi ise daha kalabalık bir şekilde katılıyoruz. Bu bizim ikinci mitingimiz olmasına rağmen işyerimizden katılım oldukça iyiydi. Duyarlı arkadaşlarıma teşekkür ediyorum. Bir dahaki etkinliklerde ve 8 Mart’larda hep birlikte yürümelerini istiyorum.

Bundan sonra önümüzde zorlu bir mücadele süreci var. Biz de erkek arkadaşlarımızla beraber omuz omuza yürüyeceğimize söz veriyoruz. Umarız, arkadaşlarımız sonuna kadar giderler. Hiçbir şeyden çekinmelerine gerek yok. Çünkü biz varsak patronlar vardır. Biz yoksak patron da yoktur. Arkadaşlarımızın pes etmemesi gerekiyor. Bir noktaya gelmişler ve bu saatten sonra ölümse ölümdür. Geri adım atmamaları gerekiyor.

Selma Taşköprü (Legrand İşyeri Temsilcisi/Birleşik Metal Gebze Şubesi): Kadın mücadelesinde diğer ülkelere göre daha gerideyiz. Sendika olarak bunun mücadelesini veriyoruz. Her geçen sene katılımlarımız daha da artıyor. Önemli olan sadece çocuk yapmak değildir. Asıl önemli olan onların geleceğini kurtarabilmektir. Kadınlar artık iş yaşamında daha fazla yer alıyor. Kadınların kreş sorunları oluyor. Bu yüzden işi bırakmak zorunda kalıyorlar. Ya iş ya ev tercihi yapmak durumunda kalıyorlar. Tabii ki evi tercih ediyorlar ve bu durum erkek bağımlılığını artırıyor. O yüzden işyerlerinde kreşlerin açılması gerekiyor. Bu durum memurlar için de geçerlidir. Önümüzde MESS süreci var. Bizim işyerimiz MESS’e bağlı değil ama arkadaşlarımıza bütün desteğimizi veriyoruz. Yanlarındayız.

Melike Çolak (Penta işçisi/Birleşik Metal-İş İstanbul 1 Nolu Şube): Birleşik Metal-İş Kadın Komsiyonu temsilcisiyim. Böyle bir oluşum sadece bizim sendikamızda var. Bugün 8 Mart’a katıldığım için çok mutluyum. Arkadaşlarıma öncülük edebileceğim için, onlara bir şey öğretebileceğim için çok mutluyum. Çalışmalarımız daha çok yeni ve bu çalışmaların ileriki yıllarda daha güzel olacağına eminim.

Burçin Kuz (TMMOB üyesi teknik eleman): Biz de teknik eleman mimar, mühendis kadınlar olarak 8 Mart’ta alanlardayız. Pek çok alandakine benzer şekilde, işe alımlardan görevlendirmelere kadar cinsiyetçi uygulamalarla karşı karşıya kalıyoruz. İşe alımlarda evlenip evlenmeyeceğimiz, çocuk düşünüp düşünmediğimiz soruluyor. Öyle bir durum işten çıkarmanın dayanağı haline getiriliyor. Zaten düzenli yatırılmayan maaşlar, evi geçindirmediklerimiz gerekçesiyle bizlere daha da geç yatırılıyor. Diğer yandan, son olarak OSTİM’de bir kez daha görüldüğü gibi iş cinayetleri bizleri de vuruyor. Bizler de kapitalizmin kar hırsının kurbanı oluyoruz. Aslında kadın olmaktan kaynaklı özgün sorunlar yaşasak da sorunlarımızın kaynağı ortak ve biz de bu sebeple bugün kadın-erkek el ele bu mitinge katıldık. Bulduğumuz alanlarda yaşadığımız sorunlara karşı kendi örgütlülüklerimiz içerisinde mücadele veriyoruz.

Bilge Alpin Kaya (TMMOB üyesi teknik eleman): Büyük bir proje kapsamında özel şirkete bağlı şantiyede çalışıyorum. Yaptığımız işlerde erkekler kadar söz sahibi olamıyoruz. Örneğin öncelikle şantiye yerine dizayn ofislerde tercih ediliyor. Şantiyeye çıkabilen arkadaşlarımız ise sözlü tacizlere maruz kalabiliyorlar. Ücretler konusunda da sıkıntılar yaşıyoruz. Teknik elemanlar olarak bizler de kapitalizmden kaynaklanan sorunlarımız nedeniyle bugün alanlardayız. Çünkü bizler de birer işçiyiz.

Burcu Deniz (Direnişçi KDS işçisi/Gebze): Biz KDS’de oldukça kötü koşullarda çalıştırılıyor. Özellikle kadınların çalıştığı bölümde performans dayalı üretim yapılıyor. Patronun iki dudağı arasında keyfi uygulamalara maruz kalıyoruz. Hakaretlere uğruyoruz. Fabrikadaki çalışma koşullarından kaynaklı birçok kadın hastalık geçiriyor. Bel fıtığı ve kadın hastalıkları çok yoğun yaşanıyor. Bunun yanı sıra 24 saat boyunca kameralarla izleniyoruz. Fabrikada erkeklerle kadınların çalıştığı bölümler birbirlerinden yalıtılmış biçimde. Bizlerin diyalog kurmasını engellemeye çalışıyorlar. Ben de bilinçli bir işçi olduğum için bunlara karşı çıktım. Performans düşüklüğü gerekçe gösterilerek 8 işçi arkadaşımızla birlikte işten atıldık. 8 Mart’ta da bu yüzden alanlardayız. 101 yıl önce emekçi kadınların yükselttiği mücadeleyi bugün bizler taşıyoruz. Bunu bildiğimiz için miting alanına geldik ve sesimizi duyurmaya çalışıyoruz.

Gamze Kayhan (Ontex-Canbebe direnişçisi): Bugün 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü. Bugün, direnişin ve mücadelenin günü. Bugün haklarımızı tırnaklarımızla kopartıp aldığımız gün. Bugün Canbebe’yi kazandığımız gün, kısacası bugün yaratmanın, direnişin, mücadelenin günüdür. Yaşasın 8 Mart! Yaşasın Dünya Emekçi Kadınlar Günü! 8 Mart kızıldır kızıl kalacak! Hayat mücadeleyle sürüyor ve mücadele etmediğiniz sürece hiçbir hak alamaz. Bir köşede sessizce sinersin. O yüzden mücadele ettiğin sürece kendini var edersin. “Her zaman mücadele!” diyorum.

Seyhat Güngör (Tekstil işçisi): 8 Mart benim için 1 Mayıs kadar önemli bir gündür. Çünkü 1 Mayıs’ta Taksim’de katledilen insanlar bugün de fabrikalarda katlediliyor. Biz buna emekçilerin tarafından bakıyoruz. Sadece kadın olarak bakmıyoruz. Sınıfın içerisinde bakıyoruz. Feminist bir bakış açısıyla 8 Mart’ı ele almıyoruz. 1 Mayıs’ı erkek sınıf kardeşlerimizle beraber nasıl kutluyorsak 8 Mart’ı da aynı şekilde kutlamalıyız. Kadın erkek el ele örgütlü mücadeleye!

Rabia Ölmezler (TAYAD üyesi): 1947 Diyarbakır doğumluyum. Bugün 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü ve biz de buradayız. Tecritle ilgili bizim her gün basın açıklamalarımız oluyor. Oturma eylemlerimiz var. Bu ay daha da hız vereceğiz. Kızıldere’ye gideceğiz. Ben 30 sene çalıştım ama emekli olamadım. Hakkım elimden gitti. Devletin ne olduğunu herkes biliyor zaten. Söylememe hiç gerek yok. Devlet ne yaptığının farkında değil. İnsanlar aç mı, susuz mu cezaevlerindeki koşullar nasıl, bizim tutuklularımız hasta mı, ölüyor mu hiç bunlarla ilgilenmiyorlar. Biz böyle devlet istemiyoruz. Kendi kendimizi yönetmek istiyoruz.

Nevriye Ergün (TAYAD üyesi): Bugün buraya geldiğim için çok mutluyum. Sabah 09.30’da tutuklu olan kardeşimle telefonda görüştüm. Her gördüğün kişiye selam söyle abla dedi. Ben 41 senedir İstanbul’dayım ve devrimcilerin yanındayım. Onları çok seviyorum. Tutuklu kardeşim var. Ölüm orucunu yaşadım. Ona refakatçilik ettim. Ölüm orucundan çıktıktan sonra tahliye oldu. Üç sene sonra tekrar tutuklandı. 36 yıl cezası var. Hastanede çok zorluklar yaşıyor. Dişi ağrıyordu. Kelepçelerini çıkarmadıkları için dişini çektiirmemiş. Sonra ben hastaneye gittim doktorla konuştum. Biz kadınlar, analar olarak her acıyı yaşıyoruz. Sabah kalktığımda ve telefon çaldığında acaba nereye sürgün ettiler diye endişe ediyorum. Tecridi kaldırmak zorundayız. Mücadelemizi ölene kadar sürdüreceğim.

Türkan Albayrak (Paşabahçe direnişçisi): 8 Mart emekçi kadınların yarattığı bir gündür. Bunun içini boşaltmak isteyenler var ama bugünü yıllardır emekçi kadınlar günü olarak kutluyoruz. Direnen kadınların başarılı olduğunu düşünüyorum. Emine Arslan’lar, Gülistan’lar var. Direnişçi kadınların daha dirençli olduğunu düşünüyorum. Kadınların mücadele etmelerini istiyoruz. Ben de buna örnek olmak istedim. Kendi direnişimdeki amaçlarımdan biri de kadınların da mücadele edebileceğini göstermekti. Kadınların da erkekler gibi aynı şekilde ezildiklerini göstermekti. Bu ülkede ve dünyada kadınlar sokağa çıkarsa bu iş biter zaten.

Nebahat Albayrak (DİSK/Emekli-Sen Beyoğlu Şube Sekreteri): Yüzyıllardan beri kadınlar hak ettikleri şeyleri direnerek ve mücadele ederek kazanmışlardır. Bizler onların yolunda devam ediyoruz. Çünkü kadınlar bu düzende cinsel, sınıfsal sömürüye uğruyorlar. Bizler bir şeylerin farkında olan kadınlar olarak daha önce bu mücadeleyi veren öncülerimizin arkasından mücadeleyi devam ettiriyoruz. Son günlerde kadın cinayetleri korkunç derecede artmış durumda. İşyerlerinde kadınlara korkunç derecede saldırılar var. Bunlara karşı kadın olarak mücadele vermeye devam ediyoruz. Biz emekliler olarak, işimizden emekli olduk ama mücadeleden emekli olmadık.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Metal işçileri tarih istiyor!

Gebze’de grev yolunda dayanışma gecesi!

MESS’e karşı grev yolunda kararlılıkla ilerleyen metal işçileri, 8 Mart Salı akşamı Gebze’de gerçekleştirilen dayanışma gecesinde buluştu.

Grev kararlarının uygulanmasına sayılı günler kala yapılan gecede, gerek Birleşik Metal yönetimi gerekse de işçiler cephesinden önemli mesajlar verildi.

Birleşik Metal-İş’in grev kapsamındaki fabrikaların yoğunlukla bulunduğu Gebze’de düzenlenen geceye 1500 işçi katıldı. DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi’nin yanı sıra Sosyal-İş, Dev Sağlık-İş, Dev Maden Sen, Nakliyat-İş genel başkanları da gecede hazır bulundu.

Emekçi kadınlar selamlandı

Birleşik Metal’in örgütlü olduğu fabrikaların pankartlarının asıldığı Gebze Kapalı Spor Salonu’ndaki dayanışma gecesinde metal işçileri grev kararlılıklarını ortaya koydular. Dayanışma gecesinin bir diğer gündemi ise 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü’ydü. Gecede 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü’nün anlamı ve önemine ilişkin bir sunum gerçekleştirilerek New Yorklu dokuma işçilerinin dünya emekçi kadınlarının yol gösterici ışığı olduğu vurgulandı. Penta işyeri baştemsilcisi Bilnur Arslan tarafından yapılan konuşmada bu başkaldırının sahiplenilmesi gerektiğine işaret edildi.

Grev oylaması sürecinde “greve evet” kararının çıktığı Areva, Çayırova Boru, Yücel Boru, Kroman Çelik, Sarkuysan, Bosal Mimaysan, Arfesan, Poly Metal, Aksan, ABB, Süsler Doruk, Demisaş, Bekaert, Standart Depo, RSA, Paksan gibi işyerlerinden işçilerin de katıldığı gecede Dostel Makine, Arpek, Makina Takım, Akkardan, ÇEL-MER, Elkim, Ejot Tezmacı, Legrand, G.E.A Denco gibi fabrikalardan işçiler de gecede fabrika pankartlarını astılar.

Direnişçi Casper işçilerinin pankartlarıyla katıldığı gecede, direnişçi Ontex, KDS ve PTT işçileri de pankart ve dövizleriyle yer aldılar. “MESS-Türk Metal düzenini YIKALIM!” pankartıyla gecede yerlerini alan Metal İşçileri Birliği (MİB), salonda “MESS-Türk Metal ittifakını yıkalım!” içerikli bildiri ve Metal İşçileri Bülteni’nin son sayısının dağıtımını gerçekleştirerek metal işçilerine mücadeleyi büyütmeye çağrısında bulundu.

İşçilerden yönetime mesaj

Gebze yerelindeki çeşitli sendikalar ile ilerici ve devrimci güçlerin de katılım sağladığı gecede metal işçilerinin grev kararlılığı öne çıktı.

Birleşik Metal-İş üyesi işçilerin, sahnenin arka kısmına asılan “Metal işçileri tarih yazıyor” pankartına atfen attıkları “Bosal/Kroman/Sarkuysan işçisi tarih istiyor!”, “Bosal/Kroman/Sarkuysan işçisi grev istiyor” sloganları sendika yönetimine “biz hazırız, grev için bekleme” mesajı veriyordu. Ağırlıklı olarak üç fabrikadaki işçilerin attığı coşkulu sloganlar salondaki diğer metal işçilerini de hareketlendirdi.

Yönetimden “sabırlı olun” mesajı

Gecede öne çıkan bir diğer önemli nokta ise Birleşik Metal-İş Genel Başkanı Adnan Serdaroğlu tarafından yapılan konuşmada verilen mesajlardı. Konuşmasına, onurlu direnişlerini südüren işçileri selamlayarak başlayan Serdaroğlu, Türk-Metal-MESS kirli ittifakını teşhir etti. DİSK ve Maden-İş’in ruhunun, sermayeyi gece yataklarında uyutmadığını ifade eden Serdaroğlu, “Artık hiçbir şey eskisi gibi olmayacak” dedi. “Tarih yazmaya devam edeceğiz” diyen Genel Başkan, bu süreçte Türk Metal’le MESS arasındaki “ayıp ilişkiyi” ortaya çıkardıklarını ve bu sözleşmeyi imzalamayacaklarını sözlerine ekledi. Serdaroğlu konuşmasında ayrıca MESS’e seslendi. “Yanınıza kimi alırsanız alın biz bu sözleşmeyi imzalamayacağız” diyen Serdaroğlu MESS içerisinde yaşanan çatışmaya değindi. Bu çatışmayı, yürüttükleri mücadele sonucunda ortaya çıkardıklarını söyleyen Genel Başkan, MESS’in, kendi üyelerini bile gözden çıkarabileceğinin ortaya çıktığını belirtti. Varılacak anlaşmaya sendika üyeleri ve kurullarının karar vereceğini vurgulayan Serdaroğlu metal işçilerine “sabırlı olun, hata yapmayın” mesajı verdi. Greve çıkacak ilk işyerinin Eskişehir Şube’ye bağlı Süsler Doruk fabrikası olacağını söyleyen Serdaroğlu, bu fabrikada 22 Mart’ta greve çıkacaklarını duyurdu. Diğer işyerleri için ise tarih belirtmeyen Serdaroğlu, bu işyerlerinin greve çıkacakları tarihlerin belirlendiğini ancak şu anda açıklamayacaklarını söyledi.

Salonda grev kararlılığı

Serdaroğlu’nun konuşmasını “Metal işçisi tarih bekliyor” sloganıyla kesen işçiler tüm salonun desteğini aldılar. Oturdıkları koltuklardan ayağa kalkan işçiler sendika flamalarını sallayarak sloganlarla Birleşik Metal yönetimine mesaj gönderdiler. Özellikle Bosal işçilerinin, MESS ile devam eden uyuşmazlık sürecinde gündeme getirilen ek protokollere karşı attıkları “51 kuruş istemiyoruz!” sloganı ise metal işçilerinin Türk Metal-MESS ittifakını dağıtmak için mücadele kararlılığının sürdürülmesi yönündeki iradesini yansıtıyordu.

“Metal işçisi grev istiyor!”, “Kroman işçisi grev istiyor!”, “Bosal işçisi grev istiyor!”, “Direne direne kazanacağız!”, “Zafer direnen işçilerin olacak!”, “Kurtuluş yok tek başına ya hep beraber ya hiçbirimiz!”, “Yaşasın sınıf dayanışması!”, “İnadına sendika, inadına DİSK!” sloganlarının sıkça atıldığı dayanışma gecesinde Divane Halk Oyunları Topluluğu’nun yanı sıra sanatçı Pınar Sağ da sahne aldı.

Kore Metal İşçileri Sendikası (KMWU) yöneticilerinden Ha-Young-Chul ise gecede yaptığı konuşmada dayanışma mesajı verdi. Gecenin son konuşmasını DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi yaptı.

BEGOS’ta patron saldırısı

Buca BDSP tarafından BEGOS’ta gerçekleştirilen bildiri dağıtımını patron saldırısı ile karşılaştı.

Geçtiğimiz hafta fabrikaya dağıtılan bildiriyi hazmedemeyen **Dalgıç Tekstil** patronu 8 Mart çağrı bildirilerinin dağıtımına engel olmaya çalıştı.

BDSP çalışanları 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü nedeniyle hazırlanan BDSP imzalı merkezi bildirileri 7 Mart sabahı Buca Organize 2. bölgeye ulaştırdılar. Sabah işe giriş saatlerinde gerçekleştirilen dağıtıma özellikle kadın işçilerin ilgi gösterdikleri gözlemlendi.

Dağıtım sırasında ise fabrikanın “Nurettin” isimli patronu sınıf devrimcilerinin yanına gelerek kapının önünde dağıtım yapılmasını istemediğini söyledi. Daha önce dağıtılan bildiride “yalan yanlış şeyler” yazıldığını iddia eden patronun çabalarına rağmen devrimciler dağıtıma devam ettiler. Fabrikanın içine giren patron bir süre sonra yeniden çıkarak saldırgan bir üslupla sınıf devrimcilerini tehdit etmeye çalıştı. Tehditleri sökmeyince tahammülsüzlüğünü BDSP’lilerin üzerine saldırarak gösterdi. Saldırının ardından çevrede bulunan işçiler araya girerek patronu uzaklaştırdılar. Patronun fabrikaya girmesinin ardından çevresindeki bazı uşaklarda “sizin yaptığınız devrimcilik AKP’ye hizmet ediyor” gibi sözler söyleyerek işçileri kışkırtmaya çalıştı. Ancak birkaç yalaka dışında işçiler kışkırtmalara prim vermediler. Saldırının ardından bildiri dağıtımını servisler bitene kadar sürdürdü.

Kızıl Bayrak / İzmir

Metal işçileri grev istiyor

MESS'le uyumsuzluk aşamasında olan ve grev yolunda ilerleyen metal işçileri 8 Mart Salı akşamı Gebze'de düzenlenen dayanışma gecesinde buluştu.

Grev kararlılığının bir kez daha dile getirildiği gecede görüşlerini aldığımız Birleşik Metal-İş üyesi işçiler "biz hazırız" mesajı verdiler. Metal işçileri, grevleriyle MESS- Türk Metal ittifakını çatlatacaklarını söylediler.

Ali Rıza Karlı (Kroman Çelik işçisi / Gebze): Bizler Kroman işçileri olarak sonuna kadar mücadeleye devam ediyoruz. Bu başarıyı sınıfın başarısı olarak görüyoruz. Greve hazırız. Eylemlerimizi yaptık ve burada bulunmamızın sebebi de budur. Başka bir amacımız da yok. Grev sürecinde herkesten dayanışma bekliyoruz.

İlyas Duman (Elkim Radyatör İşyeri Temsilcisi / Kocaeli): 20 yıl sonra metal işçilerinin belli bir dayanma ve direnme noktasına gelmesi sonucunda grev kararı alındı. Türkiye'de her şey güllük gülistanlık olmadığı için bıçak kemiğe dayandı. Grev kaçınılmaz hale geldi. Biz MESS kapsamı dışında olsak da bu greve destek vermek zorundayız. Greve çıkan arkadaşlarımızın yanında olacağız.

Kadir Gedik (Arfesan İşyeri Baştemsilcisi / Gebze): Birleşik Metal-İş Sendikası, MESS Grup Toplu İş Sözleşmesi sürecinde son viraja girdi. Sürecin son aşamasına geldi. Bundan sonra işverenlere çağrıda

bulunuyoruz. Grevler kapılarda değil, fabrikalara girmeye başlayacak önümüzdeki günlerde. MESS'in taşeron sendikayla beraber yürüttüğü bu işbirliğini metal işçisi kabul etmediğini gösterdi. Bundan sonraki sözleşmelerin hiçbirisi artık böyle bayram arefelerinde imzalanan sözleşmeler olmayacak. Bu ittifakı çatlatacağız. MESS 27 yıl sonra işverenleri sendikasında toplayıp örgütlemeye çalışmıştır. Bu durum, metal işçisinin ve Birleşik Metal-İş'in başarısıdır. Arfesan, greve evet diyen fabrikalardan bir tanesidir. Ne kadar güçlü olduğunu mitinglerde ve bu toplantıda da bütün servislerini buranın önüne çekerek göstermiştir.

Cumali Garip (Demisaş / Bilecik): Bence olumlu olacak ve biz greve çıkacağız. Tek amacımız greve çıkmaktır. Metal işçisi bunu yapmak zorunda. Yıllardır sömürge altında kaldık. Artık yeter diyoruz. Bütün fabrikalar birleşerek bu ittifakı çürüteceğiz. Bunlar yok olacaklar. Demisaş işçisi şu anda her şeyiyle greve hazır. Gerekirse 6 ay, gerekirse 1 sene de grev yapsak biz hazırız. İşverenler hazır mı onu bilmiyorum. Bütün fabrikalar olarak dayanışma içerisinde bulunacağız. Bu konuda eğitimler de aldık. Bu görüntüden de görüldüğü üzere metal işçisi greve hazır.

Murat Gür (Süsler Doruk İşyeri Baştemsilcisi / Eskişehir): Biz bu onurlu mücadelenin sonuna kadar

takipçisi olacağız. Sendikamız Birleşik Metal de 22 Mart'ta Eskişehir bölgesindeki Süsler Doruk'ta 21 yıl sonra grev başlatacak. O günü bekliyoruz. Başından beri greve hazırız. Metal işçisi bir ilki başaracak. Türk Metal-MESS oyununu bozacak.

Recai Büyükbeyhan (Demisaş İşyeri Baştemsilcisi): Şu ana kadar bütün toplu sözleşmelerde Türk Metal Sendikası'nın fotokopisi olarak görülüyoruz. Ama bunun yıkılma zamanı geldi. Bu süreçte bu yıkılacaktır. Demisaş işçileri olarak bu dönemde Türk Metal Sendikası'nın peşinden gitmeyi bırakıp kendi yolumuzdan gideceğiz. Sonuna kadar gideceğiz.

Bayram Kavak (Birleşik Metal-İş Eskişehir Şube Başkanı): Metal işçisi 21 yıl sonra emek adına, gelecek adına onurlu bir mücadele veriyor. Birleşik Metal-İş Sendikası olarak böyle bir sürecin içerisine girdik. Bu yolda sonuna kadar gideceğiz. Arkadaşlarımızın, attıkları sloganda da dile getirdikleri gibi aç kalsak dahi bu işten dönmek yok. Bu süreçte tüm emek güçlerinin dayanışmada bulunması gerekiyor. Bu iş sadece Birleşik Metal'le olacak bir iş değil. Yalnız yürümememiz gerekiyor. Birlikte yürürsek nelerin olacağı ortadadır.

Aydaner Aktaş (Sarkuysan işçisi / Gebze): En ağır koşullarda çalışan metal işçisinin hakkını, emeğini alamadığını düşünüyorum. Bugün geldiğimiz tarihi süreçte başarıya ulaşacağımıza inanıyorum. Patronlar

kazanılmış haklarımızı gasbetmenin derdindeler. Hükümet bunları sonuna kadar destekledi ve besledi. İşsizlik fonundan işverenlere her türlü yardımı yaptılar. Ama sözkonusu işçiler olunca, metal işçileri olunca hiçbir şey vermediler. Bu yüzden eylemlerimize sonuna kadar devam edeceğiz. Greve çıkacağız ve başaracağız.

Sertan Baypınar (Bosal Mimaysan işçisi / Gebze): Bundan başka, grevden başka yolumuz yok. Ekmeğimizi kazanmak için mücadele etmek zorundayız. Mücadelemizi vereceğiz. Bosal işçileri olarak greve hazırız. Önümüzdeki süreçte dayanışma bekliyoruz. Elimizden geleni yapacağız.

Selahattin Elibol (RSA İşyeri Temsilcisi / İstanbul- Gaziosmanpaşa): Greve

her zaman hazırız ve hazır olacağız. Biz burada geri adım atarsak bu bizim bittiğimiz anlamına gelir. Sonuna kadar ve her zaman grev diyorum. Ya metal işçisi kazanacak ve tarih yazacak ya da tarih olacak.

Ünal Keskin (Bekaert İşyeri Temsilcisi / Kocaeli): Eylemler yaptık, hazırlandık. Bundan sonra da emeğimize saygı duymayanlara karşı gereken her şeyi yapacağız. Bugün de bu yüzden buradayız. Tüm

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

çalışanlardan, emekçi dostlarımızdan desteklerini bekliyoruz. Bizi yalnız bırakmasınlar.

Kızıl Bayrak / Gebze

RSA'da örnek dayanışma

Metal Grup TİS sürecinde cuma eylemlerini aksatmadan sürdüren **RSA işçileri** 4 Mart sabahı gerçekleştirdikleri yürüyüşle grev kararlılıklarını bir kez daha ortaya koydular.

Birleşik Metal-İş Sendikası İstanbul 2 Nolu Şube'nin örgütlü olduğu RSA fabrikasında çalışan işçiler Gaziosmanpaşa Elmalıbağçesi'ndeki İmam Hatip Durağı'nda toplanarak fabrikaları önüne coşkulu bir yürüyüş gerçekleştirdiler. Sendika önlükleri, şapkalı ve flamalarıyla yürüyen işçilerin grev kararlılığı ve coşkusu dikkat çekerken Birleşik Metal-İş Sendikası'nın örgütlü olduğu Pancar Motor fabrikasının işyeri temsilcileri ile Metal İşçileri Birliği (MİB) çalışanları RSA işçilerini yalnız bırakmadı.

Yürüyüşün ardından fabrika girişinde toplanan RSA işçilerine seslenen baştemsilci Bayram Dilek, grev sürecine ilişkin bilgilendirmede bulundu.

Dilek'in konuşmasında sınıf dayanışması vurgusu da öne çıktı. Pancar Motor temsilcileri ve Metal İşçileri Birliği'ni selamlayan baştemsilci, işçilerin her zaman yanında olan gazetemize de teşekkürlerini ilettiler. MİB'in, metal işçileriyle dayanışma eylemine katılım çağrısı yapan temsilci, eyleme katılabilecek işçilerin ellerini kaldırmasını istedi. Eyleme katılım çağrısına 20'yi aşkın RSA işçisi ellerini kaldırarak yanıt verdi.

MİB çalışanları ayrıca, metal işçileriyle dayanışma çağrısı yapan bildirilerin dağıtımını gerçekleştirdiler.

Kızıl Bayrak / Gaziosmanpaşa

MİB GREVle dayanışmaya çağırdı

Metal İşçileri Birliği (MİB) 5 Mart akşamı Gaziosmanpaşa Meydanı'nda, 6 Mart akşamı ise Kartal'da gerçekleştirdiği eylemlerle metal işçilerinin grev kararlılığına sahip çıkmaya ve dayanışmaya çağırdı.

GOP'ta eylem

GOP'taki eyleme grev kapsamındaki Birleşik Metal-İş üyesi RSA işçilerinin yanı sıra Ontex ve PTT direnişçileri de katıldı.

“MESS dayatmalarına ve sermayenin torbasına karşı grev var” pankartının açıldığı eylemde MİB adına açıklamayı okuyan Türk Metal üyesi işçi grevle dayanışmanın önemine değindi. Grevin tüm metal işçileri başta olmak üzere işçi ve emekçilerin davası olduğunu vurguladı. Açıklamanın devamında metal grevinin önemine vurgu yapıldı. Metal işçilerinin kazanmasının, kölelik yasalarına vurulmuş bir darbe olacağı dile getirildi.

Türk Metal ihanetine de değinilerek grevin Türk Metal çetesinin 30 yıllık saltanatını da hedeflediği vurgulandı.

MESS'in metal işçilerinin grevini kırmak için yaptığı kirli oyunlara değinilen açıklamada, grevin kazanması için tüm işçi ve emekçilerin seferber olması gerektiği vurgulanarak dayanışma komiteleri ve platformları oluşturma çağrısı yapıldı.

“Grevimize destek olun”

Açıklamanın ardından söz alan **RSA İşyeri Baştemsilcisi Bayram Dilek** metal işçilerinin grevinin tüm emekçileri ilgilendirdiğini vurguladı. Konuşmasının devamında “*Patronlar bize kölelik dayatıyor artık bu köleliğe boyun eğmeyeceğiz. Bizi kavgaya davet edenlerin kavgası kabulümüzdür. Susmayacağız. Direneceğiz. Siz emekçiler de artık susmayın kölece çalışma koşullarına karşı mücadeleye katılın. Tüm emeğin davası olan grevimize destek olun*” dedi. Çevrede toplananlar Bayram Dilek'in konuşmasını ve grev kararlılıklarını coşkulu alkışlarla karşıladı. Konuşmanın ardından bazı emekçiler atılan sloganlara eşlik etti.

Ontex direnişçisinden destek sözü

Ontex direnişçileri adına yapılan konuşmada metal işçilerinin grev kararlılığı selamlandı. Kendi süreçlerini anlatan Ontex işçisi patronlarının dayatmalarına ve

sendikal bürokrasiye karşı mücadele verdiklerini ifade etti.

Ontex işçisinin konuşmasının ardından atılan coşkulu sloganlarla basın açıklaması sonlandırıldı. Başından sonuna kadar coşkunun hâkim olduğu açıklamaya RSA işçilerinin grev coşkusu, inancı ve kararlılığı damgasını vurdu.

Metal işçileri grevi tartıştı

Basın açıklamasının ardından Eğitim Sen 4 Nolu Şube'ye geçen metal işçileri ve MİB üyeleri burada grev üzerine sohbet gerçekleştirdiler. Grevin önemine değinilen konuşmaların yapıldığı toplantıda grevle dayanışmanın önemine değinildi.

Topkapı-GOP bölgesinde gerçekleştirilecek kurultayla ilgili konuşmaların da yapıldığı sohbetlerde böylesi bir dönemde kurultayın önemine dikkat çekildi. Kurultay hazırlık komitesinin grevle dayanışmak için üzerine düşeceğini yapacağı vurgulandı.

Kartal'da yürüyüş

Metal İşçileri Birliği 6 Mart akşamı gerçekleştirdiği eylemle, “MESS'in sömürüsüne, sermayenin köleliğine karşı grev var” dedi.

Kartal Citi Bank önünde bir araya gelen metal işçileri, “MESS'in sömürüsüne, sermayenin köleliğine karşı grev var /Metal İşçileri Birliği” pankartı açarak sloganlarla Kartal Meydan'a yürüyüş gerçekleştirdi.

Yürüyüş ve eylem boyunca “Yaşasın Metal İşçileri Birliği!”, “Kahrolsun ücretli kölelik düzeni!”, “İşgal, grev, direniş!”, “İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!” ve “Yaşasın sınıf dayanışması!” sloganları atıldı. Yürüyüş boyunca ayrıca, Metal İşçileri Birliği tarafından çıkarılan bildirinin dağıtımı gerçekleştirildi.

Kartal Meydan'a geldikten sonra basın açıklamasına geçildi. Yapılan açıklamada, 15 bin metal işçisinin; sırtlarında saltanat kuran metal patronlarına karşı “artık yeter” diyerek ellerini şaltire uzattığı ve metal patronlarının örgütü MESS talepleri kabul etmezse grev halayına durulacağı ifade edildi.

Açıklamada, metal işçilerinin aynı zamanda kölelik yasalarının geçmemesi için ve sermaye ile işbirliği yaparak işçi sınıfını arkadan hançerleyen sendikal ihanet çetelerinin saltanatına karşı da “grev” dediği vurgulandı. Açıklamanın ardından bildiri dağıtımına devam edildi.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://kizilbayrak.org/> / **Kızıl Bayrak / GOP - Kartal**

İzmir'de yaygın çalışma

İzmir'de Metal İşçileri Birliği (MİB) çalışanları çalışmalarını yoğunlaştırdı. İşçi servis güzargahlarında yapılan dağıtımın yanı sıra çeşitli fabrikalarda da bültenler işçilere ulaştırılıyor.

Metal İşçileri Bülteni dağıtımı

Grev çağrısının yer aldığı Metal İşçileri Bülteni'nin son sayısı Çiğli Organize ve Menemen'de işçilere ulaştırıldı. 400'den fazla bülten, Bakırçay havzasında çalışan demir-çelik işçilerinin servislere toplu biniş noktaları olan Menemen ve Asarlıkta işçilere verildi. Bülten işçiler tarafından ilgiyle karşılanırken, daha önceki dağıtımlara göre daha fazla ilgi gösterilmesi dikkat çekiciydi.

MİB çalışanları Çiğli Organize'de bulunan üç metal fabrikasına bülten ulaştırdı. İlk olarak Birleşik Metal-İş Sendikası'nın örgütlü **ZF Lemförder** fabrikasına dağıtım yapıldı. TİS görüşmelerinin sürdüğü fabrikada, patronun sendikanın sunduğu sözleşme taslağının çok gerisinde bir teklifle gelmesi üzerine görüşmeler tıkanmış durumda. Sendikanın masadan kalktığı fabrikada 300 civarında işçi çalışıyor. Bülten dağıtımı ise 15.00–23.00 vardiyasının girişinde ve 07.00–15.00 vardiyasının çıkışında yapıldı. İşçilerle sohbetler edilirken 3 Nisan günü yapılacak İşçi Kurultayı'nın da çağrısı yapıldı.

Ardından saat 17.30'da Çiğli Organize ve Menemen Organize'de birer fabrikası bulunan **Löher Asansör**'ün Çiğli fabrikasına dağıtım gerçekleştirildi. Servislerden birinde işçiler bültenleri alarak kendileri dağıttılar.

MİB çalışanları daha sonra saat 18.00'de **Eltas Transformatör** fabrikasına dağıtım gerçekleştirdi. Dağıtımlarda işçi kurultayının çağrısı sıklıkla yapıldı.

Demir-çelik İşçileri Bülteni işçilere ulaştırıldı

Bakırçay havzasının sesi olan Demir-çelik İşçileri Bülteni'nin dağıtımı, demir-çelik işçilerinin servislere yoğun olarak biniş yaptıkları Menemen ve Asarlık'ta yapıldı. Demir-çelik fabrikalarından işçilerin yazılarının yer aldığı bülten ilgiyle karşılandı. Bültenin özellikle kapak yazısının işçiler tarafından okunduğu gözlemlendi.

Ayrıca iki aylık ücretlerini alamayan Sider demir çelik işçilerinin geçtiğimiz günlerde gerçekleştirdiği eylem sonucunda ücretlerini aldıkları haberinin yer aldığı bülten, bu duraklardan binen Sider işçilerine sohbet edilerek verildi. Dağıtımlarda 400'den fazla bülten kullanıldı.

Kızıl Bayrak / İzmir

Ontex'te sendika bürokratları suçunu itiraf etti...

Hesabını sormak için direnişe destek!

Sömürüye ve sendikal bürokrasiye karşı direniş bayrağını yükselten Ontex işçilerinin onurlu mücadelesi kararlılıkla sürerken, bu son derece anlamlı direnişi günlerdir görmezden gelen Evrensel gazetesi nihayet direnişe dair bir habere yer verdi.

Haberinde işçilerin söylediklerini, “işçilere göre” ve “iddia ediyorlar” türünden ifadelerle aktaran Evrensel'in bu tutumuna ilişkin söz söylemeyi gereksiz buluyoruz. Çünkü buradaki asıl konumuz EMEP çizgisinde yayın yapan Evrensel'den çok, Selüloz-İş bürokratlarının söyledikleridir. Zira Evrensel, işçilerin anlatımlarıyla ilgili haberin altında, Selüloz-İş Genel Başkan Vekili Hüseyin Canbal'ın görüşlerine de yer vermektedir. “Destek olmuyoruz” başlığı uygun bulunan Canbal'ın açıklamaları gerçek bir itirafname niteliğindedir. Bundan dolayı, siyasal kusurlarına karşın Evrensel gazetesinin haberi son derece anlamlı bir sonuç yaratmakta, “iddia ediyorlar” türünden bulanıklıklar da aydınlanmaktadır.

“Bize tepki gösterdiler, işlerini kaybettiler”

Canbal konuşmasında, “mücadele ettik, kazandık ama işçilere de yaranamadık” havasında. Öyle ki şunları söylüyor: “*Ontex'de sözleşme sürecinde işçilerin de istekleri doğrultusunda yüzde 25'lik bir teklif vardı. Biz bu sözleşmeyi yüzde 15 ile bağtıldık. Fakat çalışan arkadaşlarımız bizleri protesto etti. Tabi ki çalışanlar kendi düşüncelerinde haklı olabilirler ama biz Türkiye'de bitirdiğimiz sözleşmelerde en yüksek oranı aldık. Taslak hazırlanışından itibaren işçilerin söylemini dikkate aldık. Avukatımız dahil sözleşmelere girerek bazı isteklerini yerine getirdik. Fakat bu arkadaşlarımız bizlere sürekli tepki, İstanbul Şubemize tepkiler göstererek sürekli eleştiride bulundular. Bunun neticesinde arkadaşlarımız işlerini kaybettiler ama bizi suçlu gösterdiler böyle bir şey yok.*”

Bu anlatımda bir yandan “ne yaptırıyacak yaranamadık” türünden bir yakınma, diğer yandan ise “oh olsun” havası vardır. Selüloz-İş Genel Başkan Vekili olayı anlatırken, “evet çizgiyi aştılar, bize sürekli tepki gösterdiler ve işlerini kaybettiler” demektedir. Altını çizdiğimiz ifadeler, işten atılmalarda sendika bürokratlarının rolünü kesin bir açıklıkla göstermektedir. İşçiler sendika yöneticilerine tepki gösterdikleri için Ontex yönetimi tarafından işten atılarak cezalandırılmışlardır.

Bu apaçık bir gerçek iken, cümlelerin devamında “ama bizi suçlu gösterdiler böyle bir şey yok” demek tam bir arsızlık örneğidir.

Yüzsüzlükte sınırları aştılar

Bu sınıf işbirlikçisinin “işçiye yaranamadık” iddiasına gelince. Evet, Ontex'te diğer sözleşmelere göre yüksek bir ücret zammı alınmıştır. Ancak bu sizin eserinizi değil, tümüyle işçilerin tabandan örgütlenerek taleplerini size ve Ontex'e dayatmasının ürünü olmuştur. İkinci olarak, işçilerin size yönelik tepkisi imzalanan sözleşmenin içeriğinden çok imzalanma yöntemine yöneliktir. Yani kendilerinden habersiz, onayları alınmadan sözleşmenin imzalanmasıdır. Tabanın söz ve karar hakkına sahip

olduğu bir sendikacılık ilkesinden uzak olanların anlamaktan kaçtığı, kabul edemediği ve kamuoyu önünde de yüzsüzce savundukları anlayış budur.

Bunu yapabiliyorlar, çünkü bu ülkede sendikalara egemen olan bürokratlar, taban örgütlenmelerinin de zayıf olduğu şartlarda işlerini kapalı kapılar ardından yürütmeye, sorgusuz-sualsiz satış sözleşmeleri imzalamaya alışmışlardır. Bir işçi grubu çıkıp da yıllar boyu devam eden bu düzeni bozduğunda ise feryat etmektedirler.

Temsilcilerin seçimle belirlenmesi talebine karşı gösterilen gericilik

Tipik bir sendika ağası olan Canbal'ın işçilerin temsilcilerini kendileri seçmek konusundaki talebine ilişkin kullandığı sözler de ibretliktir. Canbal şöyle konuşmaktadır: “*Temsilcilerin değişmesi, seçimle gelmesiyle ilgili bu arkadaşlara 'sözleşme bitsin topladığınız imzaları getirin ben değerlendiririm' dedim ama onlar işinden oldu. Ayrıca bu imzalar içinde 10 kişinin çift imzası var.*”

Ontex işçileri işten atılmadan bir gün önce sendika şubesine gittiklerinde, Şube Başkanı Aydın Parlaklıç'ın işçilerin haklı taleplerine kara çalmak için söylediği “çifte imza” iddiasına karşı işçilerin yanıtı, “isterseniz hemen bir referandum yapalım” olmuştu. Ancak Parlaklıç ne bu talebe olumlu bir yanıt vermiş ve ne de bir daha o toplantıda bu iddiayı ağızına almıştı. Tek söylediği, “genel merkeze haber vereceğim, yanıtın gelmesi de haftaları bulur” olmuştu.

Burada asıl dikkat çekilmesi gereken nokta, sendika bürokratlarının işçilerin bu haklı talepleri karşısında “değerlendirmek” üzere imzalı dilekçe dayatmasında bulunmasıdır. Bu, sendika ağalarının korkularını ortaya koyduğu gibi, işlerini nasıl yürüttüklerini de belgelemektedir. Son derece haklı bir talebi görmezden gelen, işçileri imza toplayın diye oyalayan, imza toplandığında ise şaibe bulaştırarak geçersiz kılmaya çalışan sendika bürokratları düzenlerinin bozulmasından korkmaktadırlar.

Konuşmasının devamında, “*Temsilcilerin* Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

seçilmesi konusunda olaylar sakinleşince bir seçim yapmayı düşünüyoruz” diyen bu sendika ağası, böylece temsilcilerin ne zaman seçim yoluyla belirleneceğini açıklıyor. Bu, öncülerinden kopartılarak içerinin teslim alınmasından başka bir anlama gelmemektedir. Ayrıca bu sözlerin unutulacağına da kuşku yoktur. Çünkü, temsilcilerin seçim yoluyla belirlenmesiyle birlikte kontrolü kaybetme riski doğmaktadır. Öncüleri biçilse dahi işçiler sendika bürokratlarının göstereceği adayları seçmeyebileceklerdir.

Bu ise mevcut işyeri temsilcileri ve Selüloz-İş bürokratları için tam bir yıkım olacaktır. Çünkü Ontex, hem Selüloz-İş'in dengelerini belirleyen temel önemde bir fabrikadır, hem de işyeri temsilcileri ile fabrika yönetimi arasında oldukça yoğun kirlili ilişkiler söz konusudur. Yani söz konusu olan büyük bir sendikal ve ekonomik rantın paylaşımıdır. Ama en önemlisi, asgari ücrete yakın bir ücretle köleliğe mahkum edilmiş olan Ontex işçileri, sürecin başında yüzde 7'lere razı olan Selüloz-İş bürokratlarını aşarak, yüzde 15'le sözleşmenin imzalanmasını sağlamışlardır. Ontex'teki işçi kıyımı sergilenen bu iradeyi ezmek içindir. Sendika bürokratları örgütlü işçi iradesinin ezilmesinde Ontex yönetimiyle tam bir işbirliği yapmıştır. Selüloz-İş Genel Merkez yöneticilerinden şube yöneticilerine kadar, sendika bürokratlarının Ontex işçileriyle davası işte budur.

Ancak sendika ağası Canbal akli sıra direnişi karalamaya çalışmakta, bunun için bilinen bir yöntemle başvurmakta, işçilerin direnişinin nedenleri konusunda belirsizlik yaratmak için şöyle konuşmaktadır: “*Şube başkanımız işverenle görüşüyor. Bu arkadaşlarımızın tazminatlarını almak için fakat bu işçiler tazminatlarını da kabul etmemişler. 'Bizim derdimiz para değil'.*”

Yani bu sendika ağası işçilerin arkasında başka güçlerin olduğu yönünde imalarda bulunmakta, böylece direnişin meşruluğuna gölge düşürmeye çalışmaktadır. Ama böyle yaparak da nasıl bir düzenbaz olduğunu ispatlamaktadır. Çünkü işçilerin tazminat için değil işlerine geri dönmek ve sendikal haklarını almak için direndikleri bilinmektedir.

Canbal bu sahtekarlığı aynı zamanda direnişçilere mesaj vermek için yapmaktadır. Bu sözlerin hemen arkasından şunları söylemektedir: “İşveren de ‘bunlar ne bizi dinledi ne sizi’ diye sert bir tutum içinde. İlerleyen süreçte işveren yumuşarsa işe aldirmaya çalışacağız. Direnişlerine açıkçası bizi dinlemedikleri için fazla da destek olmuyoruz. İşin doğrusu bu.” demekte, boyun eğme-onursuzlaşma karşılığında iş vaadinde bulunmaktadır. Direnişe desteği de bu koşula bağlamaktadır. Bu sözler, sendika ağalarının nasıl bir çürüme ve kokuşma içinde olduğunun çarpıcı bir göstergesidir.

Ontex işçisi bürokratik çürümeye karşı mücadelenin bayrağını taşıyor

İşte bundan dolayıdır ki, Ontex işçileri sadece dünya devi bir sermaye grubuna, bu grubun ülkedeki

fabrikasının asalak yöneticilerine değil, aynı zamanda sendikal bürokrasiye, sendikal bürokrasinin çürümüş düzenine karşı da mücadele vermektedirler. Bu da Ontex direnişini işçi sınıfı adına son derece önemli kılmaktadır. Çünkü işçi sınıfının sermayeye ve onun kapsamlı saldırılarına karşı koyabilmesi, her şeyden önce sendikalarını bürokrasiden, ihanetten ve çürümeden temizleyerek mücadele mevzileri haline getirebilmesine bağlıdır. Bunu başaracak tek güç tabandan örgütlenmiş işçi sınıfından başkası değildir.

İşte Ontex işçisinin eylemine basit bir işçi direnişi olmanın ötesinde önem kazandıran da budur. Bundan dolayı Ontex direnişi, sendikal bürokrasiye karşı mücadele iddiasının ve samimiyetinin sınanacağı bir turnusol kağıdı işlevi görmektedir. Sendikal bürokrasi ve onun kaynaklarını kurutma iddiası taşıyanların önünde Ontex işçilerinin direnişinin yanında saf tutma, ona omuz verme sorumluluğu durmaktadır.

Ontex'te boykot çağrısı güçleniyor

Ontex'in Türkiye'deki fabrikasında işten atılan Selülöz-İş üyesi işçilerin direnişi güçlenerek büyüyor.

Ontex işçilerinin; Canbebe, Canped, Helen Harper ürünleri için başlattığı boykot kampanyası her geçen gün daha fazla yankı buluyor. İşçiler, Ontex'in de sahibi olan Goldman Sachs Capital Partners ve Texas Pacific Group bünyesindeki firmaları hedef alıyorlar. Direnişleri Selülöz-İş yönetimi tarafından sahiplenilmeyen işçiler eylemlerinde ayrıca sendikal bürokrasiyi hedef alıyorlar.

İstiklal'de coşkulu yürüyüş

Ontex işçilerinin 5 Mart akşamki eylemleri daha geniş bir katılımıla gerçekleşti. Ontex'in de sahibi Texas Pacific Group bünyesindeki Burger King'in Taksim Meydanı'ndaki şubesinin önüne yürüyen işçiler İstiklal Caddesi'nin en kalabalık olduğu cumartesi gününde tüm dikkatleri üzerlerine çektiler.

Galatasaray Lisesi önünde buluşan işçilere PTT işçileri de destek verdi. BDSP'lilerin flamalarıyla katıldığı yürüyüşte Tekstil Sen, Devrimci İşçi Komiteleri (DİK) de yer aldı.

Araştırmacı-yazar Volkan Yaraşır'la gerçekleştirdikleri eğitim seminerinin ardından eyleme katılan 40'ı aşkın mühendis ise direniş sloganlarına eşlik ettiler. Eylemi izleyen birçok kişinin, ellerindeki fotoğraf makineleriyle yürüyüşü görüntülediği ve alkışlarla destek verdiği görüldü.

Ontex'in ürettiği markaların yanı sıra TPG bünyesindeki Burger King ve Mey İçki de boykota çağrıldı.

Burger King önünde direnişçi Ontex işçilerinden Hasan Ulaş Ekilik'in okuduğu basın açıklamasında boykot kampanyasının genişletildiğini söyledi. Sendikal bürokrasiye karşı sürdürdükleri

mücadelelerinde ilerici sendikalara ve sendikacılara da görevler düştüğünü hatırlatan Ekilik, şimdiye kadar direnişlerine destek sunan sendikalara teşekkür etti.

Eylemde söz alan Araştırmacı-yazar Volkan Yaraşır Ontex direnişinin önemine değindi. Yaraşır şöyle konuştu: “*Ontex Tunus'un devamıdır. Ontex pratiği bir başka düzlemde Mısır ayaklanmasının devamıdır. Bu olağanüstü dönem ayaklanmaların, isyanların ve fabrika işgallerinin dönemidir. Bu anlamıyla Ontex iki önemli pratikle yanıt vermektedir. Sendikal bürokrasiye karşı somut bir örnektir. Sendikal bürokrasinin tarihsel dönemi bitmiştir. Sınıfsal öfke ve kin bütün çıplaklığı ile açığa çıkmıştır. Ontex pratiği sendikal bürokrasiye yapılmış somut bir darbedir. İkinci boyut ise, Ontex doğrudan demokrasinin pratiğidir. Ontex işçilerinin yarattığı komitelerle sınıfın doğrudan eylemini ortaya çıkartmış bir deneyimdir. Ontex ve daha önce ÇEL-MER'de yaşanan fabrika işgali yeni dönemin habercisidir. Yolumuz ÇEL-MER'lerin, yolumuz işçi sınıfının yoludur. Arkadaşlara başarılar diliyorum.*”

Ayağa kalkma çağrısı

BDSP temsilcisi ise işçi ve emekçilere “ayağa kalkma” çağrısı yaptı. Ücretli kölelik düzeninin teşhir edildiği konuşmada Ontex işçilerinin direnişi örnek gösterildi.

Tekstil Sen Genel Başkanı Engin Gül, DİK temsilcisi ve TMMOB adına destek konuşmaları yapıldı. PTT direnişçisi Rıza Soylu ise taşeronlaştırma ve güvencesizliğe karşı mücadele çağrısı yaptı. Burger King önünde oturma eylemi yapılarak eylem sonlandırıldı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

KDS'de işçilerin direnişi sürüyor

KDS Pres Döküm'de işten atılan işçilerin işe geri dönüş talebi ile fabrika önünde başlattığı direniş sürüyor.

Direnin içerideki işçilerle bağı koparılmaya çalışılıyor

Fabrika önünde direnişlerini sürdüren işçiler, patronun, içeride çalışan arkadaşlarının vardiya giriş ve çıkışlarında kendilerine selam verdikleri için kart basma aletini kapı önünden sökerek fabrika içerisine aldığını, bazı usta ve yöneticilerin işçileri kendileriyle görüşmemeleri için sürekli uyardıklarını belirttiler. Bununla beraber fabrika çevresine branda çekilerek içeride çalışan işçilerle bağlarının koparılma istendiğini söylediler.

Ayrıca devam eden işten atılmaların ardından patronun içerideki işçileri 12 saat çalıştırarak üretimdeki boşluğu kapatmaya çalıştığını dile getirdiler.

Patron-jandarma baskısı

Direninlerine yönelik baskıların artarak devam ettiğini ifade eden işçiler patronun yöneticileri tarafından kendilerinin ve direnişe destek için gelenlerin sürekli fotoğraflarının çekildiğini de sözlerine eklediler. Yanı sıra jandarmanın da direnişe yönelik keyfi baskıların sürdüğünü, daha önce kendilerine “fabrika önünde direnmenin yasal olmadığını, hak arama mücadelesinin mahkemelerde aranması gerektiğini” söyleyen jandarmanın şimdi de patronun asılsız iddiaları üzerine kendilerini sıkıştırdıklarını belirttiler. Kışın dondurucu ayazına karşı ısınmak için yaktıkları ateşe dahi müdahale ettiklerini ifade ettiler.

Destek büyüyor...

Direnin başından bu yana işçileri yalnız bırakmayarak mücadelelerine ortak olan Gebze BDSP çalışanlarının yanı sıra TİB-DER üyesi işçiler, UID-DER ve direnişçi işçilerin arkadaşları direniş alanına gelerek işçilere desteklerini sürdürüyorlar.

İşten atmalara karşı hukuksal mücadele başlattıklarını belirten işçiler, kışın dondurucu ayazına rağmen işe geri dönene kadar kararlı mücadelelerini sürdüreceklerini ifade ederek haklı ve meşru direnişlerine destek çağrısında bulundular.

Kızıl Bayrak / Gebze

Halk ayaklanmaları emperyalizmin O

Halkla planla

2000'li yılların başında Büyük Ortadoğu Projesi (BOP) adı altında halkları köleleştirme seferi başlatan emperyalist-siyonist güçler, bu uğursuz projeyi uygulamaya muvaffak olamadılar. Bunun için tarifsiz bir barbarlığa imza attılar, ancak bu onlara zafer kazandırmaya yetmedi.

Bu proje fiyaskoyla sonuçlanmaya mahkumdu, zira halkları irade ve onurdan yoksun sayıyordu. Oysa tam da hiçe saydıkları ezilen halkların onurlu direnişi, her önemli hamlenin başarısızlığa uğramasını sağladı.

İradesi hiçe sayılanların direnişi planları bozuyor

Halkları köleleştirmeyi kolay iş sananlar, Irak bataklığına saplanarak ilk hezimetini yaşadılar. Irak halklarının ABD ile suç ortaklarının işgaline karşı yükselttiği direniş, emperyalist orduların savaşı Suriye ve İran'a taşımalarına engel olunca, BOP daha ilk adımda sarsıcı bir darbe almıştı.

BOP'u yeni koşullara uyarlayan Pentagon'un savaş baronları, ikinci hamleyi İsrail ordusu ile gerçekleştirdiler. Bu defa Lübnan halklarını ve Hizbullah'ı hedef alan vahşi saldırıda hiçbir kural ya da yasa tanımayan siyonist cellâtlar işbaşındaydı. Siyonist savaş aygıtı Beyaz Saray'daki hamilerine "kesin zafer" vaat etmişti. Neo-faşist çetenin şeflerinden, dönemin ABD Dışişleri Bakanı Condoleezza Rice da, Lübnan'ın önemli bir kısmını tahrip eden saldırıyı, "yeni Ortadoğu'nun doğum sancıları" şeklinde tarif ederek "müjde" vermişti.

Ancak halkların direnişi bir kez daha emperyalist-siyonist küstahların hesaplarını altüst etti. Lübnanlı direnişçiler, ABD-İsrail planlarını bozmakla kalmadı, altyapı tesislerini, sivil yerleşimlerini, gıda tedarik merkezlerini yakıp yıkan, çoğunluğu çocuk, kadın ve yaşlılardan oluşan binbeşyüze yakın sivil katleden siyonist ordunun "yenilmezlik" efsanesini yerle bir ettiler.

Lübnan hezimetinin intikamını Gazze'yi yakıp yıkarak almaya yeltenen siyonist ordu, bir kez daha yasa ve kural tanımadan Filistin halkına saldırdı. ABD ile diğer batılı emperyalistlerin desteği ile gerçekleştirilen Gazze saldırısı, korkunç bir yıkım ve katliama neden oldu. Ancak siyonist barbarlık ne İsrail'e, ne onun hamiliğini yapan emperyalist güçlere zafer kazandırdı.

Halkların direnme iradesi, ağır bedeller pahasına da olsa, bir kez daha emperyalist-siyonist güçlerin planlarını bozdu. Böylece halkları köleleştirme planı olan BOP çöktü. www.kizilbayrak.org

uygulanabilmesinin ilk adımını, anti-emperyalist/anti-siyonist direniş odaklarının tasfiye edilmesi oluşturunuyordu.

Lübnan ve Filistin'deki direniş odaklarını ezmeye yeltenen emperyalist-siyonist güçler, her iki cephede de tam tersi sonuçlarla karşı karşıya kaldılar. Ortadoğu halklarına "kötü model" oluşturan Filistin ve Lübnan direnişleri, tasfiye olmak bir yana daha da güçlendiler. Tasfiye planlarına karşı sergilenen direniş ise, Ortadoğu'daki emperyalist hegemonyaya etkili darbeler indirmeye başlayan halk ayaklanmalarının mayalanmasına da katkıda bulundu.

Sırtını emperyalistlere dayayan diktatörler tarihin çöplüğüne...

İnsan hakları, demokrasi, örgütlenme, eylem yapma, ifade özgürlüğü gibi insanlığın evrensel kazanımlarını dillerinden düşürmeyen emperyalist-siyonist güçlerin çifte standart ve ikiyüzlülüğe dayalı politikaları bir kez daha Ortadoğu aynasından tüm dünyaya yansımıştır.

Tunus, Mısır, Libya, Bahreyn, Yemen, Ürdün, Fas, Umman ve son olarak Suudi Arabistan... Bu ülkelerin tümü de, işçi ve emekçileri hiçe sayan, demokratik hak ve özgürlüklere düşman zorba rejimler tarafından yönetilmektedir. Bu rejimlerin başındakiler ise, ister "seçimle" gelen devlet başkanları, ister babadan miras tahtlara oturan kral olsunlar, her biri öbüründen despottur. Bu rejimlerin tümünün alamet-i farikası emekçilere ve ezilenlere düşmanlık, yağma, rüşvet, yolsuzluk ve zorbalıktır.

Bu dikta rejimler, onyıllardır tahtını terk etmeyen despotlar, emperyalist güçler tarafından himaye ediliyorlar. Ayaklanmalara rağmen son ana kadar batılı emperyalistlerden destek görüyorlar.

ABD, AB ve İsrail rejimlerinin, kaba ikiyüzlülük sergileyerek zorba diktatörlere sahip çıkmaları tesadüf değil. Zira onyıllardır saltanat süren bu diktatörler Arap halklarının iradesini yok sayarken, Washington-Brüksel-Tel Aviv üçgeninde mekik dokuyarak, emperyalist-siyonist güçlere her türlü hizmeti sunacak kadar düşkünleşmiş haldeler.

İrkçi-siyonist İsrail'le doğrudan veya dolaylı işbirliği içinde bulunan, daha önemlisi bölgedeki zengin enerji kaynaklarının emperyalist güçlere transfer edilmesinin "güvencesi" olan bu rejimler, bölgesel gericiliğin de temel dayanaklarıdır. Çoğu dinci gericilikle de malul olan bu rejimler, bölgedeki her ilerici-devrimci gelişmeye de azgınca saldırmaktadırlar.

Doğu egemenliğinde gedikler açıyor...

İşçi köleleştirme iflas ediyor!

Halk ayaklanmaları patlak verdiğinde Washington-Brüksel-Tel Aviv üçgeninde yaşanan kabuslar, işbirlikçi diktatörlerin sonunun geldiğinin anlaşılmasından kaynaklanıyordu. Ayaklanmaların geri dönüşü olmayan bir aşamaya gelmesinden sonra yapılan, “halkın iradesine saygı duyulmalıdır” türünden açıklamalar, sözkonusu güçlerin ikiyüzlülüğünü sergilemekten başka bir işe yaramıyor.

Olaylar, çalkantılı bir dönemin henüz ilk evresine işaret etse de, emperyalist-siyonist güçlere fütursuzca hizmet eden diktatörler döneminin sona yaklaştığını ortaya koyuyor. Tarihsel önemdeki bu başarının onuru, insanlığın evrensel kazanımlarını dillerine dolayan gerici güç odaklarına değil, ayaklanan halklara aittir.

Hiçbir rejim eskisi gibi emperyalistlere uşaklık edemez

Bir yanda bölge yönetimlerinde yaşanan ve yaşanacak olan değişiklikler, öte yandan ve daha önemlisi, politikleşen ve örgütlü hareket etmeye başlayan işçi ve emekçilerin iradesini yok saymanın giderek zorlaşması... Bu olgular, emperyalistlere pervasız bir şekilde hizmet etme döneminin kapandığına işaret ediyor.

Petrol ve doğalgazın büyük tekeller tarafından yağmalanması, ırkçı-siyonist İsrail rejiminin Filistin ve Arap dünyası karşısında sergilediği küstahlık, İran'ı kuşatmak için Arap rejimlerinin kullanılması, halkların diktatörler ya da dinci gericiilik arasında

tercih yapmak zorunda bırakılması vb... Emperyalist-siyonist politikaların Arap dünyasında iflası anlamına gelen bu gelişmeler, diğer şeylerin yanı sıra ezilen halkların ufkunu genişletecek, direnme azmini güçlendirecek, değiştirme gücü ve iradesini harekete geçirecektir.

Çatışmalar nihai hesaplaşmanın zeminini hazırlıyor

Emperyalist-siyonist güçler ile işbirlikçileri bugüne kadar rahatça at koşturdukları mevzilerini elde tutmak için her yola başvuracaklardır. Nitekim bu yönde birçok koldan harekete geçmiş bulunuyorlar. İngiltere başbakanı ile cumhurbaşkanı Abdullah Gül'ün Mısır ziyaretleri, Beyaz Saray görevlilerinin Mısır'daki işbirlikçilerle ortak mesai yapmaları, Ahmet Davutoğlu'nun Tunus ziyareti, AB şeflerinin Tunus'la bağları sürdürmek için gösterdikleri çabalar, halk hareketinin devam ettiği ülkelerde belli tavizlerle rejimleri ayakta tutmak için harcanan çabalar, Libya'ya askeri saldırı için yapılan hazırlıklar vb... Tüm bunların yanı sıra, hareketin gelişim seyri ve sınıf çatışmalarının alacağı boyuta bağlı olarak tüm kirli-kanlı yöntem ve araçların da kullanılacağını öngörmek zor değil. Yeni bir Ortadoğu stratejisi oluşturma hazırlığında olan Washington-Brüksel-Tel Aviv merkezlerindeki güçler, bu bölgedeki sefil çıkarlarını koruyabilmek için tüm araçları seferber edeceklerdir.

Hazırlık tek taraflı değil elbette. Bölgenin işçileri,

emekçileri, genç kuşakları ve tüm ezilenleri de sergiledikleri mücadele kararlılığı ve iradesiyle, ülkelerinin kaderine dair söz söyleme hakkını şimdiden kazanmaya başladılar. Henüz işin başında olmalarına rağmen, yönetimlerin emekçileri yok sayma politikalarını boşa düşürmeyi başaran halklar, birleşme, mücadele etme ve değiştirme güçlerinin de farkına varmış bulunuyorlar.

Bölgedeki devletlerin emekçilerin taleplerini karşılama gücünden yoksun olmaları, çatışmaları kaçınılmaz kılarken, önümüzdeki süreçte işçi ve emekçilerin seslerinin daha gür çıkması için koşullar olgunlaşıyor.

Emperyalistler, siyonistler, tüm burjuva gerici güçler kapitalizmin saltanatını ayakta tutmak için seferber olmuş durumdalar. Aralarında bazı çelişkiler bulunsada, çıkarları, sistemin devamını sağlama noktasında çakışmaktadır.

İşçiler, emekçiler, genç kuşaklar ve ezilenler ise, ekonomik, sosyal, siyasal alanda eşit ve onurlu bir yaşam uğruna mücadele ediyorlar.

Farklı cephelerde yaşanan hazırlıklar, sürecin nihai hesaplaşmaya doğru ilerlemesinin kaçınılmaz olduğuna işaret ediyor. Tek tek ülkelerdeki mücadelenin seyri, emperyalist-siyonist güçler ile ezilen halklar arasındaki bölgesel mücadelenin sonucuna da yansıtacaktır. Emekçilerle ezilen halkların örgütlü, bileşik devrimci direniş hattında ilerlemeleri hem yerel hem bölgesel zaferlere giden yolu açacaktır.

Yemen'deki amerikancı rejimi kaçınılmaz sona yaklaşıyor

İki ayını tamamlamak üzere olan Yemen'deki halk hareketi, gelinen aşamada hem yaygınlık hem kitlesellik bakımından ayaklanma boyutuna yaklaşıyor. Halk hareketinin istikrarlı gelişim seyri, Sana'daki kokuşmuş rejimi sarsmakla kalmıyor, Washington'daki savaş baronlarını da tedirgin ediyor.

Arap dünyasının bu en yoksul ülkesindeki işsizlik, yoksulluk ve açlığın vardığı boyut ile bu musibetleri tamamlayan zorbalık, halkın isyanını bastırmayı olanaksız kılmaktadır. Nitekim Tahrir Meydanı'nda yankılanan "Halk rejimin yıkılmasını istiyor!" şiarını başkent Sana ile ikinci büyük kent Aden başta olmak üzere Yemen kentlerinin çoğunda yükselten emekçiler, 1978'den beri işbaşında bulunan Ali Abdullah Salih'le despot rejimini yıkma konusunda kararlılıklarını vurguluyorlar.

Saldırganlık ve tavizler despotu kurtarmaya yetmiyor

1978'de Kuzey Yemen'in, 1990'da gerçekleşen Güney/Kuzey birleşmesinin ardından ise Yemen Cumhuriyeti'nin cumhurbaşkanı olan Salih, 33 yıldan beri tahtını terk etmiyor.

Dikta rejimle ülkeyi yöneten Salih ve etrafında öbeklenen yağmacı çete, yolsuzluk ve rüşvet batağına da batmış durumda. Hüsnü Mübarek gibi, düne kadar tahtını oğluna devretme hazırlığını yaparken, kokuşmuş rejiminin devam edeceğini sanıyordu. Oysa halk ayaklanmaları dalgası, bu acımasız despota da sonunun geldiğini şimdiden göstermiş bulunuyor.

Emekçilerin genç kuşaklarının Sana'da başlattığı gösterileri önce "Kabul edilemez" diye nitelendiren Salih, hem polis hem kendisine bağlı "sivil" çeteler eliyle emekçileri yıldırmaya çalışmıştı. Oysa bu taktik, diğer ülkelerde olduğu gibi, emekçilerin öfkelerini daha da arttırmaktan başka bir işe yaramadı.

Halk hareketinin giderek yayılması, kısa sürede zorba rejimi taktik değiştirmek zorunda bıraktı. Geçen hafta kolluk kuvvetlerine, hükümet karşıtı veya yanlısı grupları ayırım gözetmeden koruma emri veren Salih, Tunus ve Mısır'daki despotların akıbetinden ders almış görünüyor.

Devlet terörünü elden bırakmamakla birlikte, belli sınırlarda tutmaya çalışan Salih, muhalefete görüşme ve işbirliği çağrıları yaparak, cumhurbaşkanlığı seçiminin yapılacağı 2013'e kadar tahtını korumaya çalışıyor. Muhalefete, seçimlere kadar geçici bir hükümet kurma önerisinde bulunan diktatör hem kendisinin hem oğlunun aday olmayacağı konusunda güvence de veriyor.

Söz konusu önerilerin geç yapıldığını açıklayan muhalif güçler, despotun çağrılarına olumsuz yanıt verdiler. Bunun üzerine "din alimleri" kastına arabuluculuk görevi veren Salih, bu manevranın da işe yaramaması üzerine, halk hareketinin İsrail ve ABD tarafından organize edildiğini iddia ederek psikolojik saldırıya geçti.

Söz konusu iddia, despotun iyice köşeye sıkıştığını dışa vurdu; zira her yıl "terörle mücadele" adı altında ABD'den yüz milyonlarca dolar alan Salih rejiminin, emperyalist güçlerle işbirliği yaptığı kimse için bir sır değil. Halk hareketine çamur atma girişimi, Salih'in emperyalist/siyonist güçlerle yaptığı işbirliğinin daha fazla gündeme gelmesini sağlayarak ters tepti.

Despot rejimin etrafındaki çemberin giderek daralması, Salih tahtı etrafında öbeklenen güçlerin fire vermesine yol açtı. Aralarında Gençlik ve Spor Bakanı'nın da bulunduğu 13 milletvekili hem görevlerinden hem hâkim partiden istifa ederken; bir kısmı ise "gençlik ve halk devrimi"ni desteklediklerini ilan ettiler.

Daha önce despota yakın duran bazı kabileler de rejimi desteklemediklerini, işsizlik, yoksulluk, yolsuzluk, rüşvet ve zorbalığa karşı mücadele eden halkın safında olduklarını açıkladılar. Sosyal yaşamda halen belli bir yer tuttukları göz önüne alındığında, Salih'e yakın kabilelerin tutumu, zaten gayr-ı meşru durumda bulunan rejimi daha da zayıflatmıştır.

Tüm bunlara rağmen Salih'in tahtını 2013'e kadar terk etmeyeceğini ilan etmesi, sağlam dayanaklardan yoksundur. Elindeki son kozlar; devlet terörünü azdırmak, kabileler arası çatışmayı kışkırtmak ve Pentagon'un savaş baronlarından aldığı desteğin devamını garantilemek...

Ülkeyi kan deryasına çevirmekten başka bir işe yaramayacak olan bu kozları kullansa bile, Ali Abdullah Salih'in miadını doldurmuş bir diktatör olduğu gerçeği değişmeyecektir.

Emperyalistler diktatörlüğün arkasında...

Yemen'deki dikta rejim, ABD emperyalizminin "terörle mücadele" alanındaki yakın işbirlikçilerinden biridir. El Kaide'nin bu ülkede aktif olduğu gerekçesiyle her yıl Salih rejimine 250 milyon dolar "yardım" veren ABD, dikta rejimi de silahlandırıyor. Kimi zaman insansız uçaklarla Yemen topraklarını bombalayan ABD savaş aygıtı, Salih rejiminin temel dayanaklarından biridir.

Salih rejimine "kalkınma yardımı" adı altında da dolar transfer eden Beyaz Saray şefleri, Yemenli emekçilerin ayağa kalkmasından ciddi bir rahatsızlık duyuyorlar. Zira petrol zengini ve emperyalist/siyonist güçlerin etkin işbirlikçilerinden biri olan Suudi Arabistan'la uzun bir sınırı bulunan bu ülkedeki Amerikancı rejimin yıkılması durumunda, Arap yarımadasındaki "denge" de bozulacaktır. Bu ise, Barack Obama yönetiminin, neden despot rejimi ayakta tutmaya çalıştığını açıklıyor.

Halk hareketi, Rafık Kılıç'ın sözleriyle, "Amerikancı rejimi yıkmak" için...

izleyen Salih rejimi, bir buçuk ayda 27 kişiyi katletti. Hal böyleyken, Beyaz Saray'dan dillendirilen en "sert" ifade, "Kendinize hâkim olun" sınırlarının ötesine geçmedi. Dahası bu ifade, aynı anda hem dikta rejime hem eylemdeki emekçilere yöneltiliyor. Sanki eylemciler, polis ve orduya karşı gerçek ve plastik mermi, göz yaşartıcı bomba kullanıyormuş gibi.

Cellatla kurbanı aynı kefeye koyan emperyalistlerin bu kaba ikiyüzlülüğü, despot Salih'in henüz gözden çıkarılmadığına işaret ediyor.

Tavizler vererek rejimi ayakta tutması için Abdullah Salih'e telkinlerde bulunan Obama yönetimi, mecbur kaldığında elbette bu sadık işbirlikçiyi de çöpe atacaktır. Zira miadını dolduran diktatörleri, emperyalist güçlerin desteği ile ayakta tutmak olası değildir; Beyaz Saray şefleri de bu gerçeğin farkındalar. Buna karşın Obama yönetimi, dikta rejimin bekası uğruna elindeki tüm imkanları seferber edecek; ancak bu çabadan olumlu sonuç alamayacağı için, farklı işbirlikçi arayışlarını da sürdürecektir.

"Rejimi yıkmak" muhalif güçlerin ortak şiarıdır

Amerikancı Salih rejimi, halk ayaklanmaları başlamadan önce de istikrarını yitirmiş durumdaydı. Bu sorunun kaynağı batılı emperyalistlerin iddia ettiği gibi El Kaide'den kaynaklanmıyordu. Hatta Salih rejimi, ABD'den yüz milyonlarca dolar almasına rağmen El Kaide şefleriyle ilişkilerini sürdürüyor.

Rejimi zorlayan toplumsal dinamikler ülkenin Kuzey'indeki Husi Şiilerin ekonomik, sosyal, siyasal, mezhepsel ayrımcılığa karşı yükselttikleri direniş ile Güney'deki Aden merkezli bağımsızlık talebiyle yıllardan beri devam eden mücadeledir. Nitekim ABD desteğini alan zorba rejim, El Kaide'den çok her iki harekete karşı savaş ilan etmiştir.

Suudi Arabistan sınırındaki bölgelerde yaşayan Husiler hem Yemen hem Suudi Arabistan ordusuna karşı yıllarca savaştılar. 2004'ten beri aralıklarla devam eden ve binlerce kişinin ölümüne neden olan çatışmalar, Katar devletinin arabuluculuğuyla, Şubat 2009'da varılan ateşkes anlaşması ile sona ermişti. Ancak Husilerin rejime karşı mücadelesi farklı araçlarla devam etmiş, son günlerde de rejim karşıtı

kitlesel eylemler gerçekleştirilmiştir.

İngiliz sömürgeciliğine karşı sosyalistler önderliğinde gerçekleştirilen bağımsızlık savaşının zaferinden sonra kurulan Güney Yemen Demokratik Halk Cumhuriyeti (GYDHC) ise, 1970'ten Sovyetler Birliği'nin dağıldığı 1990'lara kadar ayakta kaldı. Kuzey Yemen'in eski GYDHC'nin başkenti olan Aden'de denetim sağlayabilmesi, ancak 1994 yazında yaşanan iç savaşta sosyalistlerin yenilmesinden sonra mümkün oldu. Buna karşın işçi sınıfının en güçlü olduğu kent olan Aden ve çevresinde sosyalistler halen güçlü ve bağımsızlık mücadelesinde etkin bir rol oynuyorlar.

Bu iki toplumsal dinamiğin basıncı altında olan rejim için başkent Sana ve çevresi, son haftalara kadar soluk alabildiği bölge görünümündeydi. Ancak Tunus ve Mısır'daki halk ayaklanmaları bu bölgelerdeki emekçileri de harekete geçirince, Salih rejimi iyice köşeye sıkıştı.

Sistemin geleceksizliğe mahkum ettiği gençlerin Sana'da başlattığı eylemler, düzen içi muhalefet tarafından bir süre ihtiyatla izlendi. Eylemlerdeki ısrar ve kararlılık, sonunda Salih rejimine karşı olan tüm güçlerin harekete katılmasını sağladı.

Gelinen aşamada, Yemen'deki tüm muhalif güçler, despot Salih ve rejiminin yıkılması konusunda anlaşmış bulunuyorlar. Eski Güney Yemen Demokratik Halk Cumhuriyeti'nin başkenti Aden merkezli bağımsızlık hareketi, Kuzey'deki Şii hareketi ve Sana merkezli halk hareketi... Tüm bu güçler, "Halk rejiminin yıkılmasını istiyor" şiarı etrafında birleşerek, kazanana kadar mücadeleye devam edeceklerini ilan ettiler.

11 Mart Cuma günü "Geri dönüşü olmayan" eylemlere çağrı yapan muhalif güçler, Abdullah Salih'in ya istifa edeceğini ya da halk tarafından alaşağı edileceğini vurguluyorlar.

Dinamizmini işçilerden, emekçilerden, bağımsızlık mücadelesi veren Güney'deki güçlerden, ayrıma maruz kalan Şiilerden, geleceksizliğe mahkum edilen genç kuşaklardan alan Yemen'deki halk hareketinin, önümüzdeki günlerde ayaklanma boyutuna varma ihtimali yüksektir. Bu ise, Abdullah Salih'le dikta rejiminin kaçınılmaz sona doğru yaklaştığına işaret ediyor.

Yemen'deki halk hareketi, kendine özgü heterojen bir yapıdadır. İşçi sınıfının bir sınıf olarak harekete katılımının Aden'le sınırlı olması; emperyalist güçlerle işbirliği yapmaya hevesli bazı güçlerin varlığı; dinci akımların belli bir gücü temsil etmeleri, Aden merkezli sosyalist partinin belli bir gücü olmasına rağmen, hareketin devrimci önderlikten yoksun olması vb...

Bu sorunlar, hareketin ancak zorlu bir mücadele ile emekçiler lehine kalıcı kazanımlara ulaşabileceğine işaret ediyor. Her şeye rağmen kesin olan bir şey var; o da Yemenli işçilerin, emekçilerin, genç kuşakların, yoksulların, her türlü baskı ve ayrımcılığa maruz kalanların işsizlik, yoksulluk, sefillik, yolsuzluk, rüşvet ve zorbalığa karşı direnme kararlılığında olduklarıdır.

Çalkantılı, çatışmalı bir dönem kaçınılmaz gibi görünse de, kapitalist yıkımın yarattığı toplumsal dinamikler, devrimci öncünün yaratılmasını sağlayacak potansiyelleri de içermektedir.

Tahrir'den Wisconsin'e mücadele büyüyor

Kapitalizmin merkezi Amerika'da Şubat ayının ortalarında başlayan eylemlere hız kesmeden devam eden emekçiler "krizin faturasını ödemeyeceğiz" şiarını yükseltiyorlar.

ABD'nin Wisconsin eyaletinin Cumhuriyetçi Valisi Scott Walker'in öncülüğünde işçi ve emekçilere yönelik saldırı yasaları dayatılıyor. Hazırlanan yasa ile işçi maaşlarının azaltılması ve sendikal hakların ortadan kaldırılması öngörülüyor. Böylece de eyaletin artan borç açığının kapatılması hedefleniyor. Wisconsin eyaletinin 4 milyar dolara yaklaşan bütçe açığını kapatmak için emekçilerin birçok hakkı gasbedilmeye çalışılmaktadır. Kamu çalışanlarının toplu iş sözleşmelerinin iptali, işçilerin kazanılmış haklarının gaspı ve toplu iş sözleşmesi düzeninin ortadan kaldırılmasını içeren yasa bununla da sınırlı kalmamaktadır. Ayrıca bu yasayla, elektrik santrallerinin ve toplu taşımının özelleştirilmesi hedefleniyor.

Bu saldırı yasasına karşı sendikalı işçiler ve kamu çalışanları başta olmak üzere öğretim görevlileri, çeşitli kamu çalışanları, öğretmenler ve lise öğrencilerinden oluşan 100 bin kişi eyalet meclisinin etrafında toplanarak eylem yaptı. 14 Şubat tarihinden itibaren de eyaletin başkenti Madison'da bulunan meclis binasını işgal eden emekçiler yasa tasarısının meclisten geçmesini önlemeye çalıştılar. İşgalin yanı sıra meclisin ve senato üyelerinin toplanmasına da engel olundu. Tüm bu eylemler devam ederken 26 Şubat günü eyalet meclisinde yasa tasarısının onaylanması için toplanan meclisin karşısında 70 bine yakın insan toplanarak saldırılara karşı durdular. Tüm bunlara rağmen yasanın meclisten geçmesini engelleyemeyen emekçilerin öfkesi giderek artmaktadır. Şimdi emekçilerin bu tasarının yürürlüğe girmesini önleyebilmek adına bir şansları daha bulunmaktadır. Eyalet meclisinde kabul edilen yasanın yürürlüğe girebilmesi için Temsilciler Meclisi'nden de onay alması gerekmektedir. Şimdiki hedef eylemlerin süreklilik kazanarak saldırı paketinin yasalasmaşının önlenmesidir.

Wisconsin Valisi Walker Kasım ayında koltuğa oturmuştu. Çiçeği burnunda vali sendikaları etkisizleştirme çabalarıyla küresel çaptaki ekonomik krizin faturasını emekçilere yüklemeye çalışmaktadır. Böylelikle büyük kapitalist tekellere vergi indirimine giderken, emekçilerin sosyal haklarını gasbederek kemer sıkma çalışmaktadır. İş başına gelir gelmez bu cüretkarlığı gösteren vali diğerleri gibi hangi sınıfın safını tuttuğunu belli etmiştir. Ayrıca işçi ve emekçilere tehditler yağdıran vali, halkın tepkisinden çekinen meclis üyelerinin görüşmelere gelmemelerine karşı "tutuklama emri çıkartırım" diyebilmektedir. Hatta daha da ileri giderek, eylemlerin devam etmesi halinde topluca işten çıkarmalara başlamakla tehdit etti.

Ayrıca Amerikan sağını temsil eden Çay Partisi ve Fox News kanalı protestoculara karşı karalama politikası yürütmektedir. Onlara göre protestocular birer iç düşmandır. Bu alçak propagandayla kamuoyu oluşturulmaya çalışılmaktadır. Eylemcilerin sokaklarda isyan ettiği sırada Çay Partisi de 2 bin kişiyle eylem yaparak protestocuları provokasyona alet etmeye çalıştı. İşçi ve emekçilerden oluşan 70 bin eylemci ise faşist provokasyona geçit vermemek için böyle bir eyleme müdahale etmedi. Böylece karalama politikalarına karşı birleşik bir güç olduklarını gösterdi.

Ayrıca sendikaların meşruiyetini de tartışan vali Walker'in temel hedefi örgütlenme özgürlüğüdür. Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

Kamuda sendikaların yasaklanmasıyla emekçilerin mücadelesi engellenmek isteniyor. Sendikaların varlığını tehdit eden bir başka konu da, sendikaların üyelerinden talep ettiği aidatların yasa dışı ilan edilmesidir. Bununla sendikaların en önemli gelir kaynağı kurutulmak isteniyor ve varlıkları tehdit ediliyor. ABD'de sendikalı olanların çoğunluğu kamu çalışanlarıdır. Özel sektörde sendikalaşma oranı yüzde 9 gibi düşük bir orana sahipken kamuda sendikalaşma oranı yüzde 40'lara varmaktadır. Kamu emekçilerini örgütsüzleştirmenin yolu Wisconsin'de açılacak ve diğer eyaletlere de hızla yayılması sağlanacaktır.

Saldırı yasasının bir öncü hamle olduğunun bilincinde olan Amerikalı emekçiler kendi eyaletlerinde sokaklara dökülerek Wisconsin'deki duruma müdahil olmuşlardır. Binlerce insan meclis ve valiliklere yürüyüşler gerçekleştirerek hak gasplarının önüne geçmek istemektedirler. Sınıf mücadelesinin bu yaygınlığı karşısında cumhuriyetçiler ve "demokrat" Obama halkı sükunete çağırmaktadır. Oysa daha dün Obama hükümeti devrik lider Mübarek'i Tahrir Meydanı'ndaki halkın sesini dinlemeye davet ediyordu. Tüm bu ikiyüzlülüklerin karşısında emekçi halk ise Wall Street Borsası'na lanet yağdırıp, sendikalaşmanın kendilerini güçlendirdiğini haykırıyorlar.

Mali krizlerin tek sorumlusu olan bu sermaye baronları böylelikle yol açtıkları küresel krizin bedelini emekçilerin üzerinden çıkarmaya çalışmaktadır. Wisconsin eyalet valisi de söz konusu yıkım yasasıyla, emekçilerden yapılacak kesintilerle 2 yılda bütçedeki 137 milyon dolarlık açığın kapatılacağını söylemektedir. Bu söylem tam bir demagojidir. Bütçe açığının 4 milyar dolar olduğu söylenmektedir, bu durumda 137 milyonluk tasarruf hiçbir anlam ifade etmemektedir. Bütçe açığının kapatılması yalanı, Vali Walker'in göreve geldiğinden bugüne dek büyük kapitalist tekellere 150 milyon dolarlık vergi indirimi yaptığı gerçeğiyle düpedüz ortaya çıkmaktadır.

Emperyalist-kapitalist düzenin merkezi Amerika'da insanlar yıllarca sistematik depolitizasyona maruz bırakılmıştır. Emperyalistlerin tüm oyunlarına alet edilen ve alıkıştırılan bir toplum inşa edilmek istenmiştir. Ancak dünyanın yeraltı ve yerüstü tüm zenginliklerini sömürmenin doğruluğunu emekçilere aşıl原因lar bugün kendi meşruluklarının tartışıldığını görmektedirler. Vietnam işgaline karşı yapılan eylemlerden bu yana ABD'de işçi ve emekçilerin bu kadar yaygın ve birleşik bir mücadele içerisinde oldukları görülmemiştir.

Ohio, Tennessee, Idaho, Indiana, Iowa ve Kansas gibi eyaletler de benzer yasa çıkarmak için hazırlıklara başlamışlardır. Bu saldırı projelerinin gerçekleşip-gerçekleşmeyeceğini gelecek günlerdeki sınıf mücadelesinin düzeyi belirleyecektir.

Ortadoğu ve Kuzey Afrika'da isyan dalgası...

Bahreyn

Rejim karşıtı taleplerle alanlara çıkan Bahreynli emekçiler eylemlerine hafta boyunca devam ettiler. Mezhepsel ve sınıfsal baskı altında tutulan Şii emekçilerin ana gövdesini oluşturduğu eylemlerde özgürlük talepleri bir kez daha haykırıldı.

El Halife ailesinin yönetimindeki krallık rejiminin değişmesini ve anayasanın hükümete verdiği yetkilerin kısıtlanmasını isteyen emekçiler, ayaklanmanın kalbi olan başkent Manama'daki İnci Meydanı'nda ve kabine toplantısının yapılacağı El-Gudaybia Sarayı önünde gösteriler düzenlediler.

El-Gudaybia Sarayı'ndaki Başbakanlığın Bani Otbah kapısı önünde buluşan eylemciler, mezhepsel baskıların ve ayrımcılığın son bulmasını istediklerini vurguladılar. Şii grupların ağırlıkta olduğu eylemde, Başbakanlık görevini 1971 yılından bu yana sürdüren Şeyh bin Halife bin Salman El Halife'nin istifası talebi de öne çıktı.

Bahreyn'de hükümetin 20 bin kişiye iş imkanı sağlanacağı açıklamasına aldanmayan emekçiler, 6 Mart günü İnci Meydanı'nda gerçekleştirdikleri eylemde de hükümetin istifasının temel talepleri olduğunu vurguladılar.

ABD Donanması 5. Filosu'nun da konuşlandığı Bahreyn'de emperyalistler çıkarları doğrultusunda ayaklanmayı kontrol etmeye ve emekçilerin bilinçlerini bulandırmaya çalışıyorlar.

Umman

Siyasal reform ve ücret artışı talepleriyle üç haftayı aşkın bir süredir emekçilerin çeşitli eylemler gerçekleştirdiği Umman'da gösteriler düzenlendi.

Başkent Muskat'ta Umman Ulusal Havayolları çalışanları eylem yaparak taleplerini dile getirdi. Çalışma koşullarının iyileştirmesini isteyen işçileri Umman Ulusal Havayolları binası önünde protesto gösterisi düzenlediler.

Muskat'ta oturma eylemleri de düzenlendi. Umman polislerinin 26 Şubat günkü eylemlerde 2 kişiyi katlettiği sanayi kenti Sohar'da da oturma eylemi gerçekleştirildi.

Öte yandan, gösterilerin büyümesini engellemek için kabinedeki altı bakanın görevine son veren Umman Sultanı Kabus Bin Said, 5 Mart günü üç bakanı daha görevden aldığını açıkladı. Görevden alınan bakanlar arasında Sohar'da yaşanan katliam dolayısıyla büyük tepki duyulan İçişleri Bakanı da bulunuyor.

Suudi Arabistan

Gerici rejime karşı öfkenin mayalandığı Suudi Arabistan'da 5 Mart günü yayınlanan resmi açıklama ile tüm gösteri ve eylemler yasaklandı. Karar, 3 ve 4 Mart günleri başkent Riyad'ın da aralarında bulunduğu kentlerde gerçekleştirilen gösterilerin ardından açıklandı.

İçişleri Bakanlığı, "Huzur bozacak bütün girişimleri engellemek için her türlü tedbire başvurulacağını" duyurarak 11 Mart Cuma günü gerçekleştirilmek istenen eylem öncesi göstericilere gözdağı vermeye çalıştı.

Özellikle Şiilerin yaşadığı El-Hufuf, El-Ahsa ve El-Katif kentlerinde yoğunlaşan gösterilerin büyümesini engellemek isteyen Kral Abdullah yönetimindeki gerici rejim tüm eylemlerin şeriat kurallarına aykırı olduğunu açıkladı. Ülkede geçtiğimiz hafta başlayan gösterilerde

çok sayıda eylemci gözaltına alınmıştı.

Mısır

Gerici rejimin 30 yıllık şefi Mübarek'in istifa ettiği ve yetkilerini Silahlı Kuvvetler Yüksek Askeri Şurası'na devrettiği Mısır'da emekçiler eylemlerini sürdürüyor.

Ordunun yetkilerini sivil yönetime devretmesini isteyen göstericiler 6 Mart günü İçişleri Bakanlığı binası önünde eylem yaptılar. Ordunun tanklarla birlikte yığınak yaptığı eylem sırasında askerler tarafından havaya ateş açıldı.

Fas

Fas'ta da emekçiler alanlara çıkmayı sürdürüyorlar. 20 Şubat gününden bu yana her hafta sonu yapılan hükümet karşıtı gösterilere geçtiğimiz hafta da devam

edildi.

6 Mart günü başkent Rabat'taki meclis binası önünde gösteri düzenleyen emekçiler, önce 5 dakika boyunca hareketsiz kalma eylemi yaptı ardından ise sloganlarla taleplerini haykırdı. Krallık yetkilerinin azaltılması, hükümetin feshedilmesi, anayasada reformlar yapılması ve düşünce suçundan hapisshanede yatan gazetecilerin serbest bırakılması gibi talepler emekçiler tarafından öne çıkarıldı. Eyleme polislin müdahale etmesiyle gergin anlar yaşandı.

Eylemciler daha sonra, özgürlük ve bağımsızlık simgesi olarak adlandırılan "beyaz ev" önüne yürüdüler. Polislerin eylemcilerin jeneratörünü sökmesi sonucu burada da bir süre gerginlik yaşandı.

Casablanca ve Tangiers kentlerinde de Faslı emekçiler alanlara çıkarak taleplerini haykırdılar. Emekçiler talepleri karşılanana kadar eylemlerine devam edeceklerini vurguluyorlar.

Kaddafi rejimi vahşice saldırıyor

Libya'da isyancılarla Kaddafi'ye bağlı birlikler arasında çatışmalar şiddetli bir biçimde devam ediyor. Libya ordusu kaybettiği yerleri geri almak için vahşice saldırırken, tarafların kontrol altında tuttuğu bölgeler de zaman zaman el değiştiriyor.

Emperyalistlerden tehditler

ABD Başkanı Obama ve NATO'nun şefi Rasmussen yaptıkları açıklamalarla çatışmaların devam etmesi halinde Libya'ya askeri müdahalenin kaçınılmaz olduğunu belirttiler. Emperyalistlerin bundan önce defalarca kez tekrarladıkları tehditler, farklı ağızlardan yeniden dile getirilerek "şiddetin kabul edilemez olduğu" söylendi. Bu eli kanlı emperyalistler, kendilerinin dünya halklarına karşı işlediği sayısız suçun üstünden atlayarak Kaddafi'nin vahşi saldırılarını bir müdahale gerekçesi yapacaklarını böylece bir kez daha göstermiş oldular.

Ortadoğu halklarına işkence ve katliamlardan başka hiçbir şey sunmamış olan ABD'nin başkanı NATO'daki müttefikleriyle birlikte Libya'daki

şiddete karşı askeri bir yanıtı değerlendirdiğini söyledi. Obama, 'kabul edilemez bir şiddetle karşı karşıya bulunduğu sırada, ABD'nin Libya halkının yanında olacağını' kaydetti.

NATO Genel Sekreteri Anders Fogh Rasmussen ise Kaddafi'nin Libya halkına yönelik sistematik saldırılarının devam etmesi durumunda bunun insanlığa karşı suç anlamına geleceğini söyledi.

NATO üyesi ülkelerin savunma bakanları perşembe günü yapılacak toplantıda Libya'daki gelişmeleri masaya yatıracak.

Bu arada Kaddafi'nin oğullarından Saadi Kaddafi, yabancı bir müdahale ihtimali dolayısıyla babasının elindeki bütün gücü isyancılara karşı henüz kullanmadığını belirtti.

Gazetemiz yayına hazırlandığı sırada Libya'da Kaddafi rejimiyle isyancılar arasındaki çatışmalar şiddetlenerek sürüyordu. Çocukların dahi katledildiği Libya'daki siyasi atmosfer ise emperyalistlerin askeri müdahale hazırlığına meşruluk kazandırmak için kullanılıyor.

Bölgeden gelen son bilgilere göre isyancıların ele geçirdiği başkent Trablus'un batısında yer alan Zaviye'nin kontrolü tekrar Kaddafi'nin eline geçti.

Dünyadan...

Makinistler greve çıktı

Makinistler 4 Mart günü Almanya'nın birçok eyaletinde uyarı grevi yaptı. Demiryolu ulaşımında 3 saatlik grevler nedeniyle ulaşım aksadı. Grev Hannover'deki CeBIT Fuarı'nı da vurdu. Makinistler sendikası GDL'den fuar süresince bu hizmetlerin aksamamasını talep eden fuar yetkilileri bu çağrılarına ise cevap alamadı.

Grevler öğle saatlerine kadar sürdü. Berlin S-Bahnlarını grevin dışında tuttu. Grevler en çok Baden-Württemberg ve Rheinland-Pfalz eyaletlerindeki demiryolu ulaşımını etkiledi. GDL sendikası genel bir toplu iş sözleşmesi getirilmesini talep ediyor.

Belçika'da uyarı grevi

Belçika'da işçi ve emekçiler bir günlük uyarı grevi yaptı. Hristiyan-demokrat sendikalar haricindeki diğer sendikaların çağrısıyla yapılan greve katılım yüksek oldu. Grev ücret artışlarının sınırlandırılması politikasını karşı yapıldı.

Grevden dolayı Brüksel ve Anvers kentleri çevresindeki bazı anayolları da trafiğe kapatan işçiler, birçok fabrikada da üretimi durdurdular. Grev boyunca ulaşım felç olurken, trafik de kilitlendi. Kara ulaşımında ulaşımın yüzde 80'i dururken, hava ulaşımında ise uçuşlarda yüzde 70 oranında düşüş yaşandı.

Grev uygulanan fabrikalardan Audi'de fabrika tamamen kapanırken, birçok fabrikada da üretimde büyük aksamalar yaşandı. Büyük süpermarketlerde grev etkili olurken, bankacılık sektörü de grevden etkilendi.

KTHY emekçileri süresiz eylemde

21 Haziran 2010'da uçuşları durdurulup 20 Ekim 2010 tarihinde tamamen tasfiye edilen **Kıbrıs Türk Hava Yolları**'nda çalışan emekçiler sermayenin saldırılarına sessiz kalmadı.

Emekçiler 28 Şubat 2011 tarihinden itibaren Lefkoşa KTHY önüne direniş çadırı kurarak süresiz eylem başlattı.

Şirketin iflas ettiği iddia edilerek bir anda işsiz bırakılan 500'e yakın çalışan bağlı bulundukları Hava-Sen ile beraber altı aya yakın bir süredir çeşitli eylemler ve basın açıklamaları yaptı. Ancak burjuva devletin sözünü aldatmacalarının dışında bir yanıt alamadılar.

4 Mart 2011 | Hannover

Direniş çadırında emekçilerle yaptığımız görüşmede, havayolu çalışanları, istihdam, ihtiyat sandığı ve sosyal sigortalarının yatırılması ile maaş alacaklarını talep ettiklerini aktardılar. Bu talepler karşılanana kadar mücadele edeceklerini vurgulayan emekçiler, hükümetin yalanlarına artık inanmayacaklarını belirttiler.

Bir anda açlığa terk edilen emekçilerin arasında yeni doğum yapan bir kadının gıdasızlık ve sıkıntı nedeniyle sütten kesildiği söylendi. Bunların dışında ise pek çok çalışan şu an çocuklarını okula gönderemiyor. Kredi borçlarını ödeyemeyip hacizle karşı karşıya kalıyor.

Diğer sendikalar ise şimdiye kadar sadece sözlü destekte bulundu. Direniş çadırına KSP ve E.K.İ.M. Kültür merkezi ziyarette bulunup dayanışma mesajlarını ilettiler.

Hırvatistan'da eylemlere devam

Hırvatistan'ın başkenti Zagreb'te binlerce kişinin katıldığı protesto eyleminin ardından ağırlığını gençlerin oluşturduğu göstericiler yine alanlara çıktı.

Çeşitli kentlerde yapılan eylemlerde başbakana istifa çağrısı yapıldı.

İktidar partisi üyelerinin günden zenginleştiğinin dile getirildiği eylemlerde hükümet partisi HDZ, AB ve muhalefet partisi "sosyal demokratların" bayraklarının yakılması dikkat çekti.

Zagreb'in yanı sıra Rijeka ve Djakova kentlerinde protestolar düzenlenirken zaman zaman çatışmalar yaşandı.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

Konak'ta direniş büyüyor...

Sosyal güvence ve sendika talebiyle direnişe geçen İzmir Konak Belediyesi taşeron temizlik işçilerinin mücadelesi büyüyor. İşçiler, direnişlerinin 8. gününde gözaltı terörüne maruz kaldılar.

4 Mart sabahı 08.30 sıralarında direnişi kırmak için Efekent isimli taşeron firma tarafından getirilen ve sayıları 30 civarında olan eli sopalı kişilerle direnişçi işçiler arasında arbede yaşandı. Olay yerine gelen polisler, taşeron firmanın getirttiği eli sopalı kişilere herhangi bir müdahalede bulunmazken, direnişçi işçilerden Selçuk Kamiloğlu ve Muharrem Koçak'ı gözaltına aldılar.

Direnişlerini kırmak için patronun her yola başvurduğunu ifade eden işçiler, Efekent taşeron firmasının Servet isimli müdürünün, "Direniş komitesinden Selçuk Kamiloğlu ve İsmail Taşdemir'in kafasını koparıp direnişi bitireceğim" şeklinde kendilerini tehdit ettiğini belirttiler.

Yaşananların sorumlusunun Konak Belediye Başkanı Hakan Tartan ve Efekent taşeron firması olduğunu ifade eden direnişçi işçiler, hiçbir baskı ve oyunun kendilerini yıldırmayacağını belirttiler.

BDSP'den dayanışma ziyareti

BDSP'liler 8 Mart günü gerçekleştirilen ortak eylemin ardından işçileri ziyaret ettiler. Saat 20.00 sıralarında Basmane Meydanı'nda pankart ve flamlarıyla bir araya gelen BDSP'liler direniş alanına doğru yürüyüşe geçtiler. BDSP imzalı "Yaşasın sınıf dayanışması!" ozalitinin açıldığı eylemde kızıl bayraklar taşındı.

"İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!", "Yaşasın sınıf dayanışması!", "PTT, KDS, Ontex, Konak direniyor!", "Zafer direnen emekçinin olacak!", "Kahrolsun ücretli kölelik düzeni!" sloganları eşliğinde gerçekleştirilen yürüyüş direniş alanında işçiler ile birlikte atılan sloganlarla son buldu. Burada BDSP adına direnişçi işçileri selamlayan bir konuşma yapıldı.

Konuşmada buradaki direnişin yalnızca Konak işçilerini değil tüm işçi sınıfı için yapıldığı söylendi. Konak dışında farklı yerlerde de direniş ateşleri yandı. Belirtilerek Ontex direnişi anlatıldı. Yapılan konuşma işler tarafından sık sık alkış ve sloganlarla kesildi.

Konuşmanın ardından Ontex işçilerinin Konak direnişine gönderdiği mesaj okundu ve hep birlikte "Yaşasın sınıf dayanışması!" sloganı atıldı..

Belediye önünde eylem

İşçileri direnişlerinin 13. gününde (9 Mart) İzmir Büyükşehir Belediyesi önünde eylemdeydi. "İş güvencesi istiyoruz, insanca yaşamak istiyoruz, sendikali çalışmak istiyoruz. 13 gündür gece gündüz direniyoruz!" pankartı açan işçiler taleplerini dile getirdiler. Direniş sürecini ve karşı karşıya kaldıkları baskıları aktardılar.

Konak Belediyesi işçilerinin ardından söz alan Buca direnişçilerinden Batıgöl Tunç, İzmir CHP teşkilatının kendisine verdiği sözleri tutmadığını belirtti. Kendisini oyaladıklarını ve son olarak da kendisini işe aldirmayacaklarını söyleyerek bu tutum üzerine cumartesi günü CHP il binası önünde eyleme başlayacağını açıkladı.

Batıgöl Tunç'un ardından söz alan Bayraklı Belediyesi'nden bir işçi Konak işçileriyle dayanışma içinde olduklarını ve kendilerinin de pazar günü taşeronlaşmaya karşı direnişe geçeceklerini ilan etti.

Basın açıklamasının ardından işçiler sloganlarla Basmane'de bulunan direniş alanına geri döndüler.

Kızıl Bayrak / İzmir

2011 Dünya Kadınlar Konferansı'nda enternasyonal mücadele çağrısı

Dünyanın farklı ülkelerinde uzunca bir süredir hazırlıkları süren **2011 Dünya Kadınlar Konferansı** stadyumda açılış seramonisiyle başladı. Açılışa yaklaşık bin kadın katıldı. Konferansın hazırlıkları kapsamında iki yıl boyunca her ülkede 12 tema üzerine tartışmalar yürütüldü. Atölye başlıkları da bu temalar üzerinden belirlendi. Katılımcılar isimlerini yazdırdıkları atölyelerde 4 gün boyunca tartışmalara katıldı ve son gün bu tartışmaların sonuçları delegelere aktarıldı.

Program, hazırlık toplantılarında Enternasyonal marşının okunması kararlaştırılmasına rağmen Venezuela Marşı'nın okunmasıyla başladı. Venezuela Sosyalist Kadın Örgütü ve İnisiyatif Komitesi üyesi Ana Soto, açılış konuşmasını yaptı. Anti-emperyalist ve anti-kapitalist vurguların yapıldığı konuşmada sosyalizmin geliştirilmesi ve yaygınlaştırılmasının gerekliliği ele alındı.

Enternasyonal marşının beraber okunmasının ardından konferansa başlamak üzere üniversiteye gelindi. Fakat kadınların bir kısmı üniversiteye alınmadı. Bununla beraber Kolombiya'dan gelen kadınların da sınırdan alınmaması tartışmalara neden oldu.

2. gün

Divanın bir önceki gün hiçbir şey olmamış gibi toplantıya başlamak istemesi Kürt delegeler tarafından tepkiyle karşılandı. Bu konuda İnisiyatif Komitesi'nin bir açıklama yapması gerektiğini belirttiler. Fakat Venezuelalı, Arjantinli ve Ekvatorlu İnisiyatif Komitesi üyeleri açıklama yapmaya yanaşmadı. Bunun ancak İnisiyatif Komitesi'nin kendi içinde tartışılması gerektiğini belirtti.

Kürt delegelerinden Sebahat Tuncel bunun anti-demokratik bir tutum olduğunu ve bir açıklama yapılmazsa konferansı terk edeceklerini söyledi. İnisiyatif komitesinden Monika Gärtner-Engel'in, Kürt delegelerine hak verdiğini ve bu konunun delegelerle tartışılması gerektiğini belirtmesine rağmen, diğer üyelerin tutumu değişmedi aksine katılaştı. Bunun üzerine Kürt delegeler salonu terk etti.

Açıklamaya yanaşmayan tutum eleştirildi

Uzun tartışmaların ardından orada kalan tüm diğer delegeler bu tutumu eleştirdi ve bir açıklama yapılması gerektiğini belirtti. Simdi başlayıp daha sonra bu konu üzerine konuşulması gerektiği söylenilerek ilk oturum başlatıldı.

Genel oturumda her ülke delegasyonlarından bir kadın ülkesinde yaşayan kadınların sorunlarını anlattı.

Hemen hemen her ülkeden delegeler konuşmalarında Kürt delegelerin eleştirilerinde haklı olduğunu ama konferansı terk etmemeleri gerektiğini ve İnisiyatif Komitesi'nin geri dönmeleri üzerine kendileriyle konuşması gerektiğini belirtti.

Toplantı sonunda 3 karar oylamaya sunuldu:

1. İnisiyatif Komitesi Kürt delegelerle konuşup konferansa dönmeleri için ikna etmelidir.

2. Hala sınırda tutulan 40 Kolombiyalı kadının konferansa katılması sağlanmalıdır. Kadınların, Kolombiya ve Venezuela hükümetleri tarafından siyasi bir tutumla hala sınırda tutulması eleştirilmeli ve bir dayanışma mesajı yazılmalıdır.

3. Tutuklanan tüm göçmen kadınların serbest bırakılması için bir mesaj yazılmalıdır.

Bu kararlar oylandı ve kabul edildi.

3. gün

Genel oturumun 3. gün konusu ise "Ülkelerdeki kadın mücadelesi ve örgütlenme biçimi"ydi. Önce birkaç ülkeden gelen selamlama mesajları okundu. Yaklaşık 45 ülkeden delegeler ülkelerindeki kadın mücadelesi ve örgütlenme biçimi konusunda bilgiler sundu.

Hollanda delegeleri sunuma başlarken 3 soru yöneltti.

1. Kolombiyalı kadınların durumu nedir? Buraya gelememeleri hangi ülke tarafından engelleniyor?
2. Kürt delegelerinin sorunu nasıl çözülecek? Bu konuda inisiyatif komitesinin tutumu nedir?
3. Chavez konferansa desteğini sunduğunu söylemesi üzerine konferansın Venezuela'da yapılmasına karar verildi. Peki Chavez'in şu anki tutumu nedir?

Ardından Hollanda'da ki kadın örgütlenmesinden bahseden delegeler, devrimci bir eksen üzerinden örgütlenmiş kadın örgütlenmelerinin maalesef çok az olduğunu, daha yapılması gereken çok şey olduğunu belirtti.

Konferansın sonucunda tüm delegelerin merak ettiği açıklamalar yapıldı.

İlk açıklama Monika Gärtner-Engel tarafından gerçekleştirildi. Engel şunları söyledi: *"Sabah saatlerinde 2 saat süren görüşmeler sonucunda bir mektup yazdık. Bu mektubu Kürt yoldaşlarımıza ilettik. Onlar bu görüşme talebimizi kabul etti ve bugün görüştük."*

"Biz kendimizi ifade ettik, onlar da sorunları ve istemleri üzerine bir mektup yazmışlardı. Onu sundular komiteye. Yaptıkları eleştiride tamamen haklı olduklarını, komitenin tavrının yanlış olduğunu bildirdik. Ve biz özürlerimizi ilettik. Geri dönmelerini talep ediyoruz. Eleştirimiz, salonu terk etmeleri konusunda. Burada kalıp mücadelelerini vermeliydiler. Ne yazık ki biz henüz bir açıklama yapmadan sol basına bu durumun yansıtılmış olmasını da eleştiriyoruz"

İkinci açıklama Venezuelalı komite üyesinden geldi. Açıklamada şunlar söylendi:

"Chavez bu konferansı desteklediğini söylemiştir ve bunu yapmaya da devam ediyor. Bunun aksi yönünde bir durum yok. O desteğini sosyalist içerikli bir konferansın burada yapılmasına izin vermekle göstermiştir."

Daha sonra Chavez'in kadınların buradaki konumunu düzeltmek için neler yaptığına yönelik bir konuşma gerçekleştirdi.

Kolombiya ile ilgili sorular cevaplanmazken toplantı bitirilmek istendi. Bunun üzerine divana giderek itiraz

edilmesi üzerine bu konuyla ilgili henüz bir şey bilinmediği ve bir sonraki gün açıklama yapılacağı söylendi.

Dünya Kadın Konferansı sona erdi

Konferansın son gününde çeşitli ülkelerden gelen delegeler "kadın çalışması nasıl olmalıdır?" sorusu hakkındaki önerilerini sundular. 39 ülkeden katılan delegelerin hepsinin sunum yapması nedeniyle, sunumlar üzerine tartışma imkanı olmadı. Ancak bu sunumlar daha sonra rapor olarak hazırlanarak delegasyona iletilecek.

Konferansa 39 ülkeden 112 delege ve 7 misafir katıldı. 5 Afrika ülkesinden 6 delege, 5 Asya ülkesinden 5 delege, 13 Avrupa ülkesinden 37 delege ve 2 misafir, 4 Ortadoğu ülkesinden 11 delege, Kuzey Amerika'dan 2 delege 2 de misafir katıldı.

Geleceğe yönelik alınan kararlar

Bununla beraber verilen arada 15 ülke biraraya gelerek bazı kararlar aldı:

1. Emperyalizme karşı mücadele temel alınmalı.
2. Dünya emekçi kadınlar konferansı yeniden organize edilmeli.
3. Bir sene içinde konferansın değerlendirmesinin yapılması.
4. Önümüzdeki bir sene boyunca şimdiki inisiyatif komitesi, yeni bir koordinasyon grubu oluşana kadar çalışmalarına devam etmeli.
5. Yeni koordinasyon grubuna her kıtadan 2 asıl ve 2 yedek üye katılsın. Konferansa ev sahipliği yapacak ülke 2 kişi daha katabilir.
6. Dünya çapında bir katılım sağanmalı.
7. Konferansın nerede olacağı şimdiden kararlaştırılsın. (Asya kıtasında da olacak)
8. Uluslar arası mücadele günleri ilan edilsin ve bütün yıl boyunca kampanyalar yürütülsün. Bu kapsamda emperyalist-kapitalist egemen ataerkil sisteme karşı mücadele edilmeli. 8 Mart'ın tarihsel anlamına kavuşturulması için mücadele edilmeli. 1 Mayıs'ta "Eşit işe eşit ücret" talebiyle ve çocuk işgücüne karşı mücadele edilmeli. 25 Kasım kadına karşı şiddete yönelik mücadele gününe yönelik çalışmalar yapılmalı.
9. Varolan web sayfasını geliştirip tüm kadınların kullanabileceği bir hale getirmeliyiz.

Coşkulu final

Genel toplantı için 600 kişilik üniversite salonu yetersiz kaldı. Yaklaşık 800 kişinin katılacağı genel oturum bu nedenle üniversitenin bahçesinde yapıldı. Organizasyon bozukluğunun göze çarptığı konferans genel anlamıyla coşkulu geçti. Ana Soto, Arjantin, Brezilya ve Perulu kadınlar sloganlarıyla ve danslarıyla herkesi coşturdu. Akşam saatlerinde salonda yapılan ve Ortadoğu delegasyonu tarafından organize edilen kültürel program katılımcılarda büyük heyecan yarattı. Müzik, anma (SKB'li kadınlar 1999'da gözaltında öldürülen Süleyman Yeter anısına küçük bir program hazırlamıştı) İranlı, Afgan ve Türk delegeler tarafından düzenlenen bu final gecesi herkesi coşturdu, danslar edildi ve sloganlar atıldı.

Dört gün süren konferans coşkuyla sona erdi.

BİR-KAR Kadın Komisyonu – Hollanda ve Almanya Delegasyonu / Caracas - Venezuela

Avrupa'da 8 Mart...

Bielefeld

Bielefeld'de 8 Mart günü yapılacak yürüyüş öncesinde MLPD ile birlikte ortak bir film gösterimi yapıldı. Yaklaşık 40 kişinin katıldığı etkinlikte Ontex işçilerinin direnişini anlatan bildiriler ve imza metinleri de kullanıldı.

Sendikaların çağrısıyla düzenlenen yürüyüşe çoğunluğunu kadınların oluşturduğu 300'ün üzerinde işçi ve emekçi katıldı. Ayrıca yürüyüşe eşlik eden kadın bando grubu ise eyleme coşku kattı.

Eylem belediye binasında yapılan etkinlikle devam etti. Bielefeld BİR-KAR yürüyüşe "Kadının kurtuluşu sosyalizmde!" pankartıyla katıldı.

Eindhoven

Geçen yıllarda 8 Mart'a daha yüksek katılım sağlanıyordu; ne var ki bazı kurum ve örgütler bu günün içini boşaltarak erkek karşıtı bir etkinliğe veya bir karnavala çevirmek için ellerinden geleni yapıyorlardı. Bunun karşısında 8 Mart'ı tarihsel ve sınıfsal özüne uygun kutlamak için gerekli adımlar atıldı ve bir saflaşma oluştu. Liberal-reformist eğilimler eylemin örgütleyenleri arasında yer almadılar.

8 Mart günü yapılan etkinliğin açılışı büyük bir coşkuyla yapıldı. BİR-KAR delegasyonunun Venezuela'dan gönderdiği dayanışma mesajının okundu.

Ardından değişik uluslardan kadınların hazırladığı kadın hakları programları sunuldu. İranlı devrimci kadınların sunduğu "Ortadoğu'da kadınların durumu" başlıklı sunum büyük ilgi gördü.

Çeşitli sanatsal oyunlar ve danslar eşliğinde coşkulu bir kutlama yapılırken etkinliğe yaklaşık 300 kişi katıldı.

Amsterdam

8 Mart eylemi Dom Meydanı'nda toplanmaya başlandı. Hazırlık komitesi, 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü, tarihi ve önemi üzerine bir konuşma yaptı. Ardından yürüyüşe geçildi. 300'e yakın kişi yürüyüşe katıldı. Oldukça coşkulu bir şekilde yürüyüş kolu salonun olduğu yöne doğru ilerledi. Seneler sonra 8 Mart'ın Amsterdam'da bu şekilde kutlanması katılımcılarda ve izleyen kitlede büyük heyecan yarattı.

Yürüyüşün ardından salon etkinliği yapıldı. Amsterdam 8 Mart Hazırlık Komitesi adına yapılan konuşmanın ardından Türkiyeli, İranlı, Afganistanlı ve diğer uluslardan katılımcılar konuşmalar yaptı. Daha sonra müzik dinletileri verildi.

Frankfurt

Farklı uluslardan ilerici ve devrimci kadın grupları 8 Mart günü yaklaşık 250 kişinin katıldığı coşkulu bir

yürüyüş gerçekleştirdiler. Şehrin merkezi olan Hauptwache'de bir araya gelen gruplar önce alanda bir saat süren bir miting gerçekleştirdiler. Alanda gruplar adına yapılan konuşmalar ve müzik dinletilerinin ardından kortejler oluşturularak DGB'ye doğru yürüyüşe geçildi. Yol boyu coşkulu sloganlar ve ajitasyon konuşmaları eşliğinde yürüyen kitleye çevredekilerin ilgisi yoğun oldu. Kitle zaman zaman evlerin pencerelerinden alkışlandı.

BİR-KAR'ın pankartıyla katıldığı eylemde 8 Mart bildirisi de dağıtıldı. Ontex işçileriyle ilgili bilgilendirmeler yapıldı.

Basel

6 Mart Pazar günü BİR-KAR tarafından bir etkinlik düzenlendi. Saygı duruşuyla başlayan etkinlikte 8 Mart'ın tarihsel ve güncel önemini anlatan bir konuşma yapıldı.

Konuşmada, kapitalist toplumda kadınların haklarını kapitalizme karşı zorlu ve onyılları bulan mücadeleleri içinde elde ettiğine dikkat çekildi. 8 Mart'ın, Emekçi Kadınlar Günü olarak kabul edilmesinin sosyalist kadın hareketinin bir ürünü olduğu dile getirildi.

Konuşmadan sonra, İşçi Kültür Evleri tarafından hazırlanan "Bu bahar önce emekçi kadınlar yürüyecek" sinevizyon gösterimine geçildi. Sinevizyon ilgiyle izlendi. Etkinlik müzik dinletisiyle son buldu.

Wuppertal

Wuppertal BİR-KAR ve Alevi Kültür Merkezi (AKM) tarafından 5 Mart günü ortak örgütlenen ve AKM salonunda gerçekleştirilen etkinliğe 300 kişi katıldı.

Bu yılki 8 Mart kutlamasının en ayırtedici ve aynı zamanda en olumlu yanı, etkinliğin bütün aşamalarının Alevi emekçilerle ortak örgütlenmesiydi. Ön hazırlıktan, programın oluşturulmasına ve sunulmasına kadarki bu ortak çabalar, karşılıklı önyargıların yıkılmasına hizmet etmiş ve Alevi emekçilerle ilişkilerin gelişmesine katkıda bulunmuştur.

Alevi kadınların etkinliğe ciddi bir emek verdikleri ve belli bir katılım sağladıkları gözlenirken, buna karşılık erkeklerin ise kadın sorununu adeta kadınların sorunu gibi algıladıkları ve genelde kayıtsız kaldıkları gözlemlendi.

BİR-KAR Kadın Komisyonu adına yapılan konuşmanın yanı sıra, AKM Kadın Kolları adına yapılan konuşma da devrimci bir içeriğe sahipti. Etkinlik programı kadın sorununun tarihsel ve sınıfsal özüne vurgu yapan bir konuşmayla başladı.

AKM bağlama kursu öğrencileri bir dinleti sunarken, Grup İntifa'da politik rap şarkılarıyla programa katkı sundu. Bielefeld BİR-KAR Kadın Komisyonu'ndan genç arkadaşların sundukları şiir dinletisinin ardından, genç

bir arkadaş, Ulrike Meinhof adlı tek kişilik bir oyun sergiledi. Etkinlik, "Kadınlarımızın yüzleri" adlı sinevizyon gösterisinin ardından sanatçı Mikail Aslan ve grubunun sunduğu müzik dinletisiyle ve çekilen halaylarla sona erdi.

Etkinlikte, BİR-KAR'ın 8 Mart'ı ve etkinliği selamlayan bir mesajının yanı sıra, yine BİR-KAR'ın Venezuela'daki Uluslararası Kadın Konferansı'na katılan Almanya ve Hollanda delegasyonlarının gönderdikleri mesajlar da okundu. Etkinlikte ayrıca direnişçi Ontex işçileriyle de dayanışma çağrısı yapıldı. İşçilere iletilmek üzere 300 Euro toplandı.

Stuttgart

5 Mart günü Stuttgart Schlossplatz Meydanı'nda bir miting düzenlendi.

Bilgilendirme masalarının açıldığı eylemde değişik uluslardan yerli ve göçmen işçi ve emekçiler bir araya geldi. 8 Mart, sınıfsal özüne uygun olarak enternasyonal bir havada kutlanırken, eylemde marşlar ve türküler çalındı.

Yapılan konuşmalarda emekçi kadınların sermayenin sömürü ve baskı politikalarından daha fazla etkilendikleri, sadece kapitalist sömürüyle değil, her tür aşağılanmayla ve baskıyla yüzyüze oldukları söylendi. "Eğer sömürü ve baskıya son vermek istiyorsak 8 Mart'ı yaratanların mücadele mirasına sahip çıkarak erkek kardeşlerimizle birlikte birleşik mücadele etmeliyiz" denildi. Eylemde Venezuela'da yapılan Dünya Kadın Konferansı da selamlandı.

BİR-KAR da etkinliğe katılarak 13 Mart günü yapılacak 8 Mart etkinliğine çağrı yaptı.

Kızıl Bayrak / Bielefeld - Eindhoven - Amsterdam – Frankfurt – Basel – Wuppertal - Stuttgart

TTB Merkez Konseyi üyesi Osman Öztürk:

“Sağlığın ticarileştirilmesini gündeme taşıyacağız”

Sağlık çalışanlarının 13 Mart'ta Ankara'da gerçekleştireceği “Çok Ses Tek Yürek” mitingi üzerine TTB Merkez Konseyi üyesi Osman Öztürk'le konuştuk. Miting hazırlıkları hakkında bilgi veren Öztürk, mitingin önemini, taleplerini ve bundan sonraki süreçteki hedeflerini anlattı.

- Sağlık çalışanları 13 Mart'ta Ankara'da büyük bir miting gerçekleştirecekler. Mitinge ilişkin genel çerçevede bir bilgilendirmede bulunur musunuz?

- 13 Mart'ta Ankara'da gerçekleştireceğimiz mitingin başlığı “Sağlıkta özelleştirmeye karşı Çok Ses-Tek Yürek”. Alt başlığı ise sağlıkta özelleştirmeye karşı bir süredir yürüttüğümüz “İyi hekimlik ve nitelikli sağlık hizmeti”. Sağlık özelleştiriliyor ve burada hekimlerin yanı sıra tüm sağlık çalışanları ve hastaların aleyhine bir dizi değişiklikler yaşanıyor. Sağlık hizmeti paraya endekslendikçe iyi hekimlik yok oluyor. Nitelikli sağlık hizmeti yok oluyor. Sağlık Bakanı Recep Akdağ poliklinik sayılarının arttırılmasıyla övünüyor ama kalite gittikçe düşüyor. Şimdiye kadar sağlık çalışanları değişik zamanlarda mitingler yaptılar. Zaten bu mitingin kurgusu, diğerlerinden daha güçlü olması yönündeydi. Şimdiye kadar gerçekleştirilen en büyük sağlıkçı ve sağlık hakkı mitingi olacak.

- TTB ve tabip odaları olarak yürüttüğünüz hazırlık çalışmalarından ve mitingin taleplerinden bahsedermisiniz?

- TTB'nin de İstanbul Tabip Odası'nın da web sitelerinde bir yığın materyal var. Bildiriler, afişler var. Mitinge ilgili bu kez değişik bir duyuru yöntemi izledik. İki tane klip hazırladık. Cem Yılmaz'ın kullandığı, asıl olarak Kazım Koyuncu'nun parçası olan 'Hayde' ile Bulutsuzluk Özlemi'nin 'Sözlerimi geri alamam' parçasını birçok hekimin katıldığı bir klip haline getirdik. Afişlerimizi, el ilanlarımızı dağıtıyoruz. Hastanelerde tek tek birim ziyaretleri yapıyoruz. Belli yerlerde billboardları kullanıyoruz. Gazete ilanlarımız olacak. Hekimlerin yüzde 90'ının haberinin olduğu (en ücra köşedeki hekimi de katarak söylüyorum) çok yoğun ilgi gösterilen ve şimdiye kadar hiçbir mitinge katılmamış hekimlerin de “ben bu sefer katılacağım” dediği bir organizasyon yapmaya çalışıyoruz. Gözüktüğü kadarıyla başarılı olacak. Bu mitingde daha çok sağlık çalışanları ağırlıkta olacak. Fakat devamında, özellikle seçime giderken, uygulanan sağlık politikalarının tartışılmasını sağlayacak bir faaliyet yürüteceğiz.

Bunu da sağlık çalışanlarının salt kendi haklarını istediği bir miting olarak düşünmüyoruz. Sağlık çalışanları ile hastaların veya vatandaşların haklarını ayıramayız. AKP'nin sağlık politikalarının başarılı olduğuna yönelik halkla ilişkiler faaliyeti güçlü biçimde yürütülüyor. Bunu da tartıştıracak, daha fazla gündeme getireceğiz. Aile hekimliğinin sakıncalarını yıllarca anlattık. Bir Dünya Bankası projesi olarak geçilen aile hekimliğine bağlı olarak İstanbul'da kızamık salgını patladı. 2,5 ay önce Samsun'da bir bebek aılıktan öldü. Afyon'da, İzmir'de insanlar göz ameliyatından sonra gözlerini kaybettiler. Tüm bunların arkasında sağlığın ticarileştirilmesi yatıyor. Ankara mitingi, bunları da kamuoyunun gündemine

taşınması bakımından faaliyetimizin önemli bir parçası.

Türkiye'de son 7-8 yıldır hekimlerin ortalama gelirleri kamuda çalışanlar açısından yükseldi ama güvencesiz bir şekilde döner sermayeye, performansa dayalı bir biçimde yükseldi. Güvencesiz ve performansa dayalı bu sisteme özü itibarıyla karşı çıkıyoruz ve kabul etmiyoruz.

Hekimler de dahil olmak üzere sağlıkta iş güvencesi ortadan kaldırılıyor. Özellikle kamuda taşeron çalışma konusunda rekor Sağlık Bakanlığı'nın elinde. 115 bin civarında taşeron istihdam ediyor. Sağlık ortamlarında şiddet çok yaygınlaştı. Hayatını da kaybetme dahil meslektaşlarımız şiddete maruz kalıyorlar. Can güvencesi ve şiddetsiz bir sağlık ortamı istiyoruz. Mesleki bağımsızlık istiyoruz. Bugün hekimlik tamamen Sosyal Güvenlik Kurumu'nun tebliğlerine dayanılarak yapılmak zorunda kalınıyor. Bizim mesleğimizin bağımsız olması gerekiyor. Hastaya biz neyi doğru görüyorsak onu yapmamız gerekiyor. Ya da tersinden daha çok ameliyat yaparsan daha çok para kazanırsın deniyor. Hekimlik mesleğinin kendi iç denetimi olmalıdır. Sağlık Bakanlığı, Çalışma Bakanlığı veya SGK bizim günlük pratiğimize yön veremez. En önemli taleplerimiz bunlar.

- 13 Mart mitinginde katılım yönünden nasıl bir tablo oluşmasını bekliyorsunuz?

- Ebeler Derneği'nin de katılımıyla mitinge katılacak örgütlerin sayısı 16 oldu. Yüksek katılımın TTB, SES ve Dev Sağlık-İş'ten olmasını bekliyoruz. Türk Eczacılar Birliği, Diş Hekimleri Birliği, radyologların değişik dernekleri de mitinge katılacak. Oldukça geniş bir kesimin (Ankara'ya gelmeseler bile) kendini orada hissedeceği bir atmosfer oluştu. Daha önce de değişik zamanlarda mitingler yaptık ama onlar daha çok aktivistlerin ve ilgi duyanların katıldığı mitinglerdi. Bunun katılım bakımından çok daha yaygın bir miting olması bekleniyor. Hekimler ve sağlık çalışanları sürecin nereye gittiğini görüyorlar ve çok tepkililer. Mitingimiz, bu tepkinin dile getirilmesine zemin oluşturacak gibi gözüküyor.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantev.org>

Hekimlerden performans protestosu

İstanbul Haydarpaşa Numune Hastanesi'nde performans ücretlendirilmesinin neden olduğu ücret adaletsizliği protesto edildi. Başhekimlik önünde açıklama yapan hekimler, piyasa koşullarına açık hale getirilen sağlık sisteminin çökmek üzere olduğunu dile getirdiler.

Haydarpaşa Numune Eğitim ve Araştırma Hastanesi Vehbi Koç Acil Tıp Merkezi önünde toplanan yaklaşık 200 hekim ve sağlık çalışanı başhekimlik önüne yürüdü.

“Performans değil, insanca ücret!”, “Sağlık ticaret ölüm demektir!”, “Sağlık haktır satılamaz!” sloganlarının atıldığı yürüyüşe hasta ve hasta yakınlarının da eyleme destek vermesi dikkat çekti.

Basın açıklamasını İstanbul Tabip Odası Yönetim Kurulu Üyesi Süheyla Ağkoç yaptı. Ağkoç, sağlık sisteminin siyasi iktidar tarafından uygulanan politikalarla vahşi piyasa koşullarına açıldığını belirterek birinci basamak sağlık hizmetlerinde çalışan aile hekiminden üniversitedeki öğretim üyesine kadar bütün hekimlere performans sisteminin dayatıldığını ifade etti.

Haydarpaşa Numune Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nde kullanılan bilgisayar programlarında yaşanan sorunlar nedeniyle nitelikli ücret gasbının yaşandığı belirtilerek sağlık çalışanlarının ek ödemelerini alamadıkları söylendi.

“Acil” dönüşümün sonu ölüm!

İzmir Tepecik Eğitim ve Araştırma Hastanesi SES İşyeri Temsilciliği, hastane acil servisinde yaşanan bir ölüm dolayısıyla bir basın açıklaması gerçekleştirdi.

Acil Servis önünde yapılan açıklamaya yaklaşık 70 sağlık emekçisi katıldı. Basın açıklamasını İşyeri Temsilcisi İsmail Karademirci okudu.

Basın açıklamasında 1 Mart günü Gönül Özkocaman adlı hastanın acil servisteki ölümü ile ilgili sendika tarafından yapılan araştırmanın sonuçları paylaşıldı. Yapılan araştırmanın acil servislere yaşanan dramı gösterdiği, sağlıkta reform iddiasının gerçek yüzünü ortaya serdiği belirtilerek ayrıntılı bilgiler verildi.

Bu bilgilere göre Tepecik Eğitim ve Araştırma Hastanesi acil sevrslerine günde ortalama bin dolayında hasta başvururken bazı günlerde bu sayı daha da artıyor. Bu sayının özellikle son dönemde sağlıkta dönüşüm uygulamaları nedeniyle artığı vurgulanarak, ölümlerin kaynağında da bu politikaların olduğu belirtildi.

İzmir’de kitlesel ve coşkulu Alevi mitingi...

“Devletin Alevisi olmayacağız!”

“Demokratik anayasa ve eşit yurttaşlık hakkı için” şiarıyla düzenlenen Büyük Alevi mitinglerinin 3.’sü onbinlerce emekçinin katılımı ile 6 Mart günü İzmir’de gerçekleşti. Coşkulu ve kitlesel mitingde Alevi emekçilerinin talepleri haykırıldı, özellikle AKP iktidarına karşı tepki yükseltildi.

İstanbul ve Ankara’nın ardından İzmir’de buluşan Alevi emekçiler hava muhalefetine rağmen alanları doldurdu. Onbinlerce kişi yağın yoğun yağmura rağmen miting alanına akın etti. Oldukça coşkulu ve kitlesel geçen yürüyüşe Türkiye’nin dört bir yanından katılım gerçekleşti.

Miting öncesi katılımın Basmene ve Konak olmak üzere iki koldan gerçekleştirilmesi planlanıyordu. DİSK, Türk-İş ve devrimci kurumların yanı sıra il dışından gelenlerin Basmene kolunda, KESK ve Alevi kurumlarının ise Konak yönünde yürümesi bekleniyordu.

Sabahın erken saatlerinden itibaren il dışından gelen araçlar Cumhuriyet Meydanı’na yönlendirildi. DİSK ve Türk-İş ise mitinge temsilci düzeyinde katıldı. Bu nedenle Basmene kolu devrimci güçlerin ve diğer kurumların kortejlerinden oluştu. Sümerbank kolunda ise İzmirli yöre ve Alevi dernekleri, çeşitli devrimci kurumlar ve KESK yer aldı.

Konak’tan kitlesel yürüyüş

Kitle Eski Sümerbank önünde saat 10.30’da toplanmaya başladı. En önde kitlesel katılımı ile Alevi Yol Derneği, ardından “Zorunlu din derslerine hayır!” pankartı ile KESK İzmir Şubeler Platformu yer aldı.

Sırasıyla flamalar ve dövizler eşliğinde Aka-Der, Kaldıraç, TÖP, DHF, Devrimci Hareket, Partizan, Balçova Emek Derneği, İzmir Dersim Kültür ve Dayanışma Derneği, Gençlik Muhalefeti, Tokat’lı Aleviler Derneği, Malatya Hekimhan Çulhalı Kültür Dayanışma Derneği, Pir Sultan Abdal Kültür Dernekleri, ÖDP, DİP, Dev-Lis, SP, Çorum Kültür Dayanışma Derneği, İzmir Erenler Derneği yer aldı.

Konak’tan önce Cumhuriyet Meydanı’na ulaşan kol, ardından buradaki kitle ile de birleşerek yürüyüşünü Gündoğdu Meydanı’na doğru sürdürdü. Bu kolda Dersim Dernekleri ve DHF kitlesel biçimde katılım gösterdi.

Basmene’de coşkulu kortejler

Basmene kolunda sabah erken saatlerden itibaren devrimci kurumlar toplanmaya başladı. Ardından Cumhuriyet meydanına doğru harekete geçildi. Kortejin en önünde “Sendika hakkı için mücadele eden Konak belediyesi taşeron işçileri alevi emekçilerin yanında!” pankartlarıyla **direnışçi Konak Belediyesi işçileri** yürüdü.

Bu kolda aralarında BDP, Devrimci Alevi Komiteleri, ESP, EMEP ve Mücadele Birliği’nin de bulunduğu devrimci ve ilerici kurumlar yer aldı.

Komünistler de bu kolda “Baskı ve asimilasyona son! Özgürlük ve eşitlik sosyalizmde! / **Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu**” pankartı ile yerlerini aldılar. Kızıl bayrakların da taşındığı BDSP kortejinde “Laik, bilimsel, parasız, anadilde eğitim!”, “Aleviler üzerindeki baskı ve ayrımcılık kaldırılın!”, “Herkesin inanç ve vicdan özgürlüğü!”, “Zorunlu din dersleri kaldırılın!”, “Din ve devlet işleri ayrılın. Diyanet dağıtılın!” dövizleri de taşındı.

Basmene kolu da Cumhuriyet Meydanı’na varduktan sonra buradaki kitleyle birleşerek Gündoğdu Meydanı’na doğru harekete geçti.

Balkız: Devlet görünceye kadar mücadele sürecek

Kortejlerin alana girmesinin ardından program saygı duruşuyla başladı. Sivas şehitlerinin adları okunarak “burada” denildi. Ardından ise Hacı Bektaş Veli Dergahı Postnişi Veliyettin Hürrem Ulusoy söz aldı.

Kürsüden ilk konuşmayı ABF Genel Başkanı **Ali Balkız** yaptı. Konuşmasına eylemi örgütleyen kurumları selamlayarak başlayan Balkız talepleri kabul edilene kadar mücadelenin süreceğini söyledi. Alevilere ve topluma yönelik yaşanan saldırıların son bulmasını istedi. Ayrımcılığın olmadığı bir düzen kurulana kadar mücadeleye devam edeceğini belirtti.

12 Eylül ile başlayan saldırılara değinerek AKP’nin bunları devam ettirdiğinden bahseden Balkız, düzene karşı olan herkesin devlet tarafından dışlandığını ve bunun 12 Eylül’den beri sürdüğünü söyledi. AKP’nin 12 Eylül’ün çocuğu olduğunu, AKP’den kurtulmanın Aleviler için şart olduğunu vurguladı. Balkız, devlet Alevileri görünceye kadar mücadelenin süreceğini tekrar ettikten sonra konuşmasını bitirdi.

Gümüş: Faşist iktidarı gönderelim

Söz alan Alevi Kültür Dernekleri Genel Başkanı **Selahattin Özel** ise kitleyi selamladıktan sonra Alevileri yok sayanları eleştirdi. AKP’nin Alevilere dönük saldırılarını eleştirerek “Kimsenin biatına girmedik, girmeyeceğiz” dedi.

PSAKD Genel Başkanı **Fevzi Gümüş** ise Alevilerin taleplerinin masum ve makul olduğunu söyleyerek sözlerine başladı. Bu çağda Alevilerin taleplerinin kabul edilmemesinin haksızlık olduğu, haklarını almak için alanlarda olduklarını söyledi. Gümüş konuşmasını şu sözlerle bitirdi:

“İzmir’den Türkiye’nin aydınlık yüzüne selam gönderiyoruz. Biz ayrımcılık değil, eşitlik istiyoruz. İnancı, kimliği, siyasal düşüncesi ne olursa olsun ayrımcılık görmeden insanların yaşamasını istiyoruz. Türkiye’nin geleceği bu meydanlarda ki birlikte beraberlikten geçiyor. Bu güçleri yan yana getirip bu faşist iktidarı gönderelim. Bugün burada bir başlangıçtayız”

İngiltere ABF Başkanı **İsrafil Erbil** ise eşit yurttaşlık hakkı için alanlarda olduklarını söyleyerek bu yıl Maras Katliamı’nı yerinde anmak için

gittiklerinde karşılaştıkları saldırıyı protesto etti. “Tek düşmanımız bu düzendir onun için tek yumruk olmalıyız” diyerek sözlerini bitirdi.

KESK Genel Başkanı Döndü Taka Çınar ile Halkevleri Genel Başkanı İlkur Birol da birer konuşma yaptı. Konuşmaların yanı sıra Aşık Divane, Ferhat Tunç, Zeliha ve Arif Sağ sahne alarak ezgilerini kitle ile paylaştı.

Konuşmaların ardından miting çekilen halaylar ve sloganlarla son buldu.

Mitingden notlar:

- Miting alanında halkların kardeşliğine vurgu yapan, Ortadoğu ile Kuzey Afrika’daki emekçi halkların isyanlarını selamlayan pankartlar dikkat çekti. Sloganlarda da aynı gündemlerin yer aldığı görüldü.

- Alevi örgütleri ağırlıklı olarak kendi taleplerinin yer aldığı pankartlar taşıdı. Ayrıca “Sivas’ta Alevi, Hrant’la Ermeni, Ape Musa ile Kürdüz. Halklarımız biz kardeşiz”, “Alevilere özgürlük, demokratik anayasa”, “Tunus, Cezayir, Fas, Mısır, Yemen, örgütlü bir halkı kimse yenemez”, “İnanç özgürlüğü istiyoruz” pankartlarıyla 2 Temmuz 1993’te Sivas Madımak Katliamı’nda katledilen aydın ve sanatçıların fotoğrafları kortejlerde yer aldı.

- Kürsüde “Demokratik Anayasa ve eşit yurttaşlık hakkı istiyoruz” pankartı asıldı. Sinevizyondan Alevi emekçilerin talepleri, Hz. Ali, Seyit Rıza ve Pir Sultan’ın resimleri gösterildi.

- Yağın yağmura rağmen miting alanı son ana kadar boşalmadı. 70 bine yakın emekçinin kürsüyü dikkatle dinlemesi ve konuşmalara ilgi göstermesi dikkat çekiciydi.

- Geçtiğimiz mitinglerin aksine bu kez Türk bayraklarının sayısı hayli azdı. Şovenist propagandanın daha zayıf olduğu gözlemlendi.

- Kürsü konuşmalarında seçimler de önemli ölçüde yer buldu. Açıkta adres gösterilmekten kaçınılmasına rağmen konuşmalar “AKP’yi sandığa gömmeye” düşüncesinde birleşti.

- Kitle sıklıkla “AKP halka hesap verecek!”, “Faşizme karşı omuz omuza!”, “Kurtuluş yok tek başına ya hep beraber ya hiçbirimiz!”, “Devletin Alevisi olmayacağız!” sloganlarını haykırıldı

- Genel kitlenin devrimci kortejlere ilgi gösterdiği ve yer yer sloganlara katılarak kortejlerde yer aldığı gözlemlendi.

- BDSP’liler miting alanında Kızıl Bayrak gazetesi satışı ve 8 Mart bildirilerinin dağıtımını da gerçekleştirdiler.

Üniversitelerden...

Zam protestosuna polis terörü

Edirne’de yaklaşık bir aydır süren ulaşım zammı protestoları 3 Mart günü gerçekleştirilen eylemle devam etti. Edirne Belediyesi’nin hem ekonomik hem de siyasal rant içeren ulaşım zammı ve kent kart uygulaması uzun zamandır şehir genelinde protesto ediliyor. yüzde 50’ye varan ulaşım zammı öğrencilerin yanı sıra Edirneliler tarafından da tepkiyle karşılandı.

Belediye için bir rant kapısı olan kent kart uygulaması kapsamında, genel olarak kart çıkarmak için 5 TL alınırken, öğrenciler için bu ücret 7.5 TL’ye çıkıyor. Ayrıca Edirne’de ikamet etme şartı aranıyor. Bu uygulamanın yarattığı tepki ile protesto eylemleri örgütlenirken, ilk eylem PTT önünde toplanan iki bine yakın öğrencinin belediye önüne yürümesi ile gerçekleşti. İkinci eylem ise Balkan Yerleşkesi Fen-Edebiyat Fakültesi önünden toplanarak Ayşekadın Yerleşkesi önüne yapılan yürüyüşü. Bu eylem kapsamında D-100 karayolu trafiğe kapatılmış sonrasında ise polis ile arbeye yaşanmıştı.

3 Mart günü ise Trakya Üniversitesi Öğrenci Platformu’nun gerçekleştirdiği eyleme yine polis terörü damgasını vurdu. Kitlenin toplanmaya başlaması ve kortej kurma durumuna geçilmesiyle birlikte polis kitleye azgınca saldırdı. Yaklaşık iki buçuk saat süren çatışmada öğrenciler hiçbir şekilde taviz vermedi ve direndi.

Eylemde 3 kişi gözaltına alınırken, gözaltına alınan öğrenciler 10 dk. polis arabasında tutulduktan sonra haklarında işlem yapılmadan serbest bırakıldı. Diğer yandan çatışma sırasında pek çok öğrenci yaralandı. 10 öğrenci hastaneye kaldırılırken bir öğrencinin parmakları kırıldı.

Çatışmanın ardından yerleşke önünden 4 km yürünerek PTT önüne gelindi ve burada saldırıyı ve ulaşım zammını protesto etmek için basın açıklaması yapıldı. Açıklamanın ardından yaralanan öğrenciler hastanede ziyaret edildi.

Ekim Gençliği / Edirne

Öğrenciler eylemle okula girdi

Samsun Ondokuz Mayıs Üniversitesi’nde (OMÜ) uzaklaştırma cezası alarak üniversite girişinde direnişe geçen 16 öğrenci, idari mahkemeye yapılan başvurunun ardından çıkan yürütmeyi durdurma kararı ile birlikte tekrar üniversiteye girebilme hakkı kazandı.

Bir hafta boyunca kapı önünde gece-gündüz demeden ve olumsuz hava koşullarına rağmen yapılan direniş, 7 Mart günü yapılan eylemle sonlandırıldı. Nizamiye girişinde toplanılarak bir süre davul ve zurna eşliğinde halaylar çekildi. Ardından kitle devrimci marşlar ve sloganlarla Fen-Edebiyat Fakültesi’ne doğru yürüyüşe geçti. Burada bir öğrenci tarafından saldırılarla ilgili ajitasyon konuşması gerçekleştirildi. Konuşmanın ardından basın metni okundu.

Saldırıların teşhir edildiği açıklamada tüm baskılara rağmen üniversitelerde yürütülen mücadeleden asla geri adım atılmayacağı ifade edildi.

Ekim Gençliği / Samsun

MMO Öğrenci Komisyonu’ndan kurultay

Makine Mühendisleri Odası Öğrenci Komisyonu “İstanbul Yerel Öğrenci Kurultayı”nı gerçekleştirdi.

5 Mart günü İTÜ Gümüşsuyu Kampüsü Orhan

Öcalgıray Konferans Salonu’nda gerçekleşen kurultay açılış konuşması ile başladı. MMO öğrenci örgütlülüğü üzerine yapılan tartışmalardan sonra “İstanbul’da öğrenci olmak”, “Eğitimdeki sorunlar”, “Mühendisin toplumsal rolü (toplumcu mühendislik)” başlıkları altında öğrenci komisyonu üyelerinin tebliğleri sunuldu ve canlı tartışmalar yapıldı.

“İstanbul’da öğrenci olmak” başlığı altında yürütülen tartışmalarda paralı eğitim uygulamalarına vurgu yapılırken, bunun bütün üniversite öğrencilerinin ortak sorunu olduğu belirtildi. Barınma, yemek, ulaşım gibi temel ihtiyaçların parasız hale getirilmesi temel talepler arasında yer aldı.

“Eğitimdeki sorunlar” başlığı altında kadın sorunu, Bologna süreci, YÖK, belgelendirme-yetkilendirme, anadilde eğitim başlıkları üzerinden sunumlar gerçekleştirildi. Yapılan tartışmalarda örgütlülüğün altı

çizilirken, mücadelede tüm güçlerle birlikte ortaklaştırılması gerektiği yönünde öneriler geldi.

Kurultay yakın zamanda sonuç bildirgesinin ilan edileceğinin duyurulması ile son buldu.

Toplumcu Mühendis, Mimar, Şehir Planlama Öğrencileri / İstanbul

YTÜ’de çok yönlü devrimci faaliyet

Yıldız Teknik Üniversitesi’nde Ekim Gençliği okurları çok yönlü bir devrimci siyasal faaliyet örmeye devam ediyor.

16 Mart Beyazıt ve Halepçe katliamlarının yıldönümü yaklaşırken YTÜ Yıldız Kampüsü’nde de çalışmalar başladı.

Ekim Gençliği imzalı afişler ve 16 Mart katliamlarını anlatan duvar gazeteleri TonoZ Kantin, yemekhane ve fakültelerde yaygın olarak kullanıldı.

7 Mart günü faşistlerin “Münazara Kulübü” paravanı ile gerçekleştirmek istediği “Çanakkale ruhunu tartışıyoruz” başlıklı etkinlik duvar gazetesi ve bildiri dağıtımları ile teşhir edildi. “YTÜ’de faşizme geçit yok!” şiarlı bildiri ve duvar

gazetelerinde Münazara Kulübü’nün gerçek yüzü öğrencilere anlatıldı.

“Savunma Sanayi Günleri” de Ekim Gençliği okurlarınca teşhire konu edildi. “Savunma” adı altında pazarlanan emperyalist saldırganlığın ve bu çerçevede yerli-yabancı silah tüccarlarının teşhir edildiği çalışmada, YÖK’ün “özgür üniversite” yalanları ile birlikte üniversitelerde bu tür etkinliklere daha fazla yer açtığı söylendi.

Libya başta olmak üzere Ortadoğu ve Kuzey Afrika’da devam eden halk ayaklanmalarının son durumunu anlatan duvar gazeteleriyle birlikte gençliğin güncel taleplerini içeren afişler de yaygın bir şekilde kullanıldı.

Ekim Gençliği / YTÜ

Genç-Sen’den 8 Mart söyleşisi

4 Mart Cuma / Taksim

Devrimci 8 Mart mitininge katılan Genç-Sen üyeleri 4 Mart Cuma günü Makine Mühendisleri Odası İstanbul Şubesi’nde bir söyleşi gerçekleştirdiler.

8 Mart’ın tarihi ve güncelliği çerçevesinde kadın sorunu üzerine yapılan söyleşiye direnişçi Ontex işçileri de katıldı.

Kadın sorunu ve kadının mücadeledeki yeri üzerine hazırlanmış sinevizyonun izlenmesinin Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

ardından kadın sorununun ortaya çıkışı üzerine konuşmalarla söyleşi başladı. Konuşmalarda kadın sorununun mülkiyet kavramının ortaya çıkışı ile başladığı vurgulanırken, kapitalizmde de kadına karşı baskı ve sömürünün katmerlendiği belirtildi. Kadın sorunu cinsiyetçi bakış açısıyla kadın-erkek karşıtlığı üzerinden değerlendiren liberal-reformist algının kadın sorunu sınıfsal özünden koparttığı belirtildi. Buna karşılık 8 Mart’ın devrimci özüne uygun olarak mücadele verme ve alanlarda olma çağrısı yapıldı.

Etkinlikte söz alan direnişçi Ontex işçisi **Gamze Kayhan**, Ontex’teki çalışma koşullarından bahsetti. Ontex’te çalışan kadınların karşılaştığı zorluklar ve maruz kaldıkları ayrımcı politikaları anlattı. Etkinliğe katılım sağlayan erkek işçiler de kadın ve erkek işçilerin hayatın her alanında birlikte mücadele etmesinin önemine değindiler. Yaşadıkları direniş deneyimi üzerinden birlikte mücadeleyi öğrendiklerini söyleyen işçiler mücadele coşkularını Genç-Sen üyesi öğrencilerle paylaştılar.

Söyleşinin ardından hep birlikte türküler söylenerek “Kadın erkek el ele onurlu mücadeleye!” sloganı ile etkinlik sonlandırıldı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

“Bu işte bir ‘iş’ var..”

TÜSİAD 40. yıl faaliyetleri kapsamında “Bu Gençlikte İş var” adıyla bir projeyi yürürlüğe soktu.

Projeye ilgili olarak TÜSİAD Başkanı Ümit Boyner şunları söylüyor: “*Bugün, ekonomimizin en can alıcı konusu istihdam ve işsizlikle mücadele. TÜSİAD olarak, işsizlik sorununa uzun yıllardır dikkat çekiyoruz. 2009 yılı verilerine göre işsizlik rakamlarımız çok çarpıcı. Yüzde 11.9 gibi işsizlik görünüyor ama esas olan bunun içinde yüzde 21.7 genç işsizlik oranımız. Bu oran giderek de artacak. Özetle gençliğin duygularını, heyecanını paylaşmak, onları dinleyerek anlamaya çalışmak, onların içindeki eleştirel, muhalif, girişimci, idealist yaklaşımları en etkin ve verimli şekilde topluma kazandırmak hepimizin en önemli görevleri arasında olmalıdır diye düşünüyoruz. Bu proje vasıtası ile gençlere daha yakın olarak, onlarla birlikte çalışarak ve paylaşarak; birbirimizi daha iyi anlama fırsatını da bulacağımızı umuyoruz.*”

TÜSİAD tarafından gerçekleştirilen bu projenin -ki önceden de benzeri pek çok örnekte olduğu gibi-, amacının ne olduğu tüm bu sözlerden de anlaşılmaktadır. Onların derdi, işsizliği çözmek değil, sadece işsizlik sonucu açığa çıkan tepkileri törpülemek, tepkilerin düzenin temellerine yönelmesinin önüne geçmektir. Bunun için de özellikle kriz sonralarında “işsizliğe” çözüm için pek çok proje üretilmektedir.

Kapitalistler hep daha fazla kar uğruna çabalar. Kar oranları büyürken, bir yandan da işsizlik çığ gibi büyür. İşsizlik büyürken, kapitalistlerin bu çığın altında kalma korkuları da büyür. Artan işsizliğin ve gelecek kaygısının toplumsal ayaklanmaları arttıracağını çok iyi bilen sermaye sınıfı, bunun önlemini almak için çeşitli yollara da başvurur. Bunu bazen bu proje örneğinde olduğu gibi yarısamalar yoluyla gençliğin bilincini bulandırarak, bazen de açık zor yöntemlerine başvurarak yaparlar.

Öncelikle şunu vurgulamak gerekir ki, sermaye her zaman kar oranlarını arttırma peşindedir. Bu nedenle onların istihdamı arttırmak dedikleri, daha ucuz işgücüne sahip olmaktır. İşte tam da bu projenin öncesinde çıkartılan torba yasası içinde genç işçilerin sömürsünü arttıran maddeleri düşündüğümüzde sermayenin hesaplarını daha iyi anlayabiliriz. Hakları tırpanlanmış, uzun ve ağır çalışma koşullarına dayanıklı genç işçiler sermayenin işine gelmektedir. Şimdi de işsizliğe çözüm adı altında “genç işçi” istihdam edecekler... Böylelikle görüntüde, “iyi”

patronlar gençlerin işsizlik sorununu çözüyor. Tabi ki “genç” olmayan işçilerin de kapı önüne konulması pahasına...

Evet sermaye bir taşla pek çok kuş vurma hesabındadır. Hem genç işçilerin sömürüsü üzerinden kar oranlarını arttırmış, hem de görüntüde işsizliğe çözüm arayan “sivil toplum kuruluşu” olarak işsizliğin esas sorumlularının kendileri olduğu gerçeğini gizlemiş olacaktırlar.

Öyle ya artan işsizlik ve geleceksizlik karşısında gençlerin öfkelerinin hedefinde olmayı istemiyorlar. Özellikle son dönemlerde dünya çapında gelişen toplumsal hareketlenmelerde gençliğin belirgin rolü egemenleri endişe içinde bırakıyor. Tunus’taki isyanın genç bir üniversiteli işsizin kendini yakmasıyla başlaması bunun önemli bir örneğidir. Bu TÜSİAD kodamanlarını da haylice korkutmuştur. Gerçekten de TÜİK’in resmi rakamlarında bile genç işsizlik oranları çok yüksektir. Bu oran resmi rakamlara dahil edilmeyen işsiz kesim de sayılırsa yüzde 40’a çıkmaktadır.

Patronlar korkmakta haklılar

Türkiye gerçeğine baktığımızda düzenin renkli hayal tablosunun içinde iyi bir gelecek, iş ve kariyer beklentisine sokulan gençlik, mezun olduktan sonra düzenin gerçekliğiyle, yani o karanlık tabloyla karşı karşıya kalıyor. Bir yandan binlerce üniversite mezunu KPSS engeline takılıyor ve diplomalı işsizlik giderek artıyor. Diğer yandaysa, ÖSS engeline takılarak üniversite kapılarında umutsuzluğa sürüklenen ya da harçlar, kayıt paraları, özelleştirilen okullar ile eğitim imkanlarından giderek uzaklaşan bir gençlik kitlesi bulunmaktadır. Tüm bunlardan dolayı ortaya çıkan bunalımlar ve umutsuzluk gençlik içinde yaşanan intihar vakalarını da arttırmaktadır.

Kuşkusuz bu gerçekler gençliği bunalımlara, umutsuzluklara sürüklediği gibi, düzene karşı öfkeyi de büyötmektedir. Bu yüzden ilerici devrimci güçlerin öncü çıkışları son dönem örneklerinde sıkça gördüğümüz gibi devlet terörüyle bastırılmaya, sindirilmeye çalışılmaktadır. Çünkü bir kıvılcımın yangına dönüşebileceğini sermaye sınıfı ve devleti çok iyi bilmektedir. Bu nedenle geleceksizliğe itilen gençlik kitlelerini denetimine almak için çabalamaktadırlar.

Bu bahsi geçen proje ise söylendiği gibi işsizlik sorununu çözemez. Bu proje geniş gençlik kitlelerini kandırmak içindir. Sermaye, zaten kendi sınıf çıkarlarına uygun gençleri istihdam ediyor, bu projeye de yine kendine uygun olanları seçecek ki bunlar “girişimci”, “fikir üreten” gençler olacaktır. Geri kalan işçi gençliğe ise en fazlasından esnek çalışma biçimlerinde, yoğun sömürü altında bir “iş” bulmak kalacaktır. Geri kalan çoğunluk ise “bir umut kapısı” daha diyerek hayal dünyasında bekletilmeye devam edecektir.

Son olarak belirtmek gerekir ki, sermaye sınıfı, işsizlik ve geleceksizlik sorununa çözüm olamayacağı gibi, böylesi projeler de sermayenin korkularına çare olamaz. Çünkü sömürü üzerine kurulu bu düzen işçilere, emekçilere ve gençlere ne insanca bir yaşam ne de mutlu bir gelecek verebilir. Sermaye sınıfının korkuları er ya da geç gerçek olacak, kurulu düzen temellerinden yıkılıp yerine, sömürsüz, insanca bir yaşamın ve özgür bir geleceğin adı olan sosyalizm kurulacaktır.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Harç parası için çalışırken iş cinayetine kurban gitti

Harç parası için çalışırken iş cinayetine kurban giden gençlere bir yenisi daha eklendi. İzmir Büyükşehir Belediyesi’nin dış cephesini boyayan işçilerden ikisi çalıştıkları iskeleden düşerek hayatını kaybettiler. Ölen işçilerden birinin üniversite harcını ödeyebilmek için çalıştığı belirlenirken, bu gencin hayatı kapitalist düzenin insana ve hayata olan düşmanlığını çarpıcı biçimde gözler önüne serdi.

3 Mart günü sabah saatlerinde medyana gelen olayda, İzmir Büyükşehir Belediyesi binasının dış cephe yenilemesinde çalışan işçiler, işe başladıktan kısa bir süre sonra, işçilerden 26 yaşındaki Nesih Taşkın ile 47 yaşındaki Mehmet Toprak’ın üzerinde bulunduğu iskelenin halatı koptu.

Bunun üzerine bulundukları yükseklikten yere düşen iki işçi kanlar içinde kalırken, yerde yaralı yatan işçilerin üzerine halatı kopan iskele de düştü. İskelenin altından çıkarılan işçiler kaldırıldıkları hastanede hayatlarını kaybettiler.

Kapitalist kar hırsının kurbanı olan işçilerden Nesih Taşkın’ın harç parasını ödemek için çalıştığı belirlendi. Güvencesiz ve geleceksiz bırakılan yüzbinlerce gencin yaşadığı gibi bir hayat süren Taşkın’ın Diyarbakır’da üniversite kapılarından dönmesiyle başlayan ve iskelenin altında sonlanan hayat öyküsü şöyle:

Baba Nezir Taşkın’ın yaklaşık 20 yıl önce trafik kazasında hayatını kaybetmesinin ardından ekonomik zorluk yaşayan anne Hatice Taşkın, o zaman 6 yaşında olan Nesih Taşkın ve 5 çocuğuyla birlikte Diyarbakır’dan İzmir’e göç etti.

İzmir’de lise eğitimini tamamlayan Nesih Taşkın’ın ilk olarak iki yıl önce İğdır Üniversitesi’ni kazandığı, okula başladıktan kısa süre sonra ekonomik zorluk çektiği için kaydını dondurarak İzmir’e ailesinin yanına döndüğü öğrenildi.

Ancak okuma azmini kaybetmeyen Nesih Taşkın, bu yıl da girdiği ünlü üniversite sınavlarında başarılı olup bu kez Amasya Üniversitesi Meslek Yüksekokulu Elektrik Elektronik Bölümü’nü kazandı. İlk dönem devam ettiği okuldaki kaydını, harç parasını ödeyemediği için ikinci dönem dondurdu.

Bir kez daha annesinin yanına dönen Nesih Taşkın’ın, harç parasını toplayabilmek ve ailesinin geçimine katkıda bulunmak için de yakın zamanda taşeronu kaldırdığı yalanını dillendiren, İzmir Büyükşehir Belediyesi’nin dış cephe boyama işini alan taşeron firmada çalışmaya başladı.

İBB’deki iş cinayeti protesto edildi

KESK İzmir Şubeler Platformu, İzmir Büyükşehir Belediyesi’nin dış cephe yenilemesinde çalışan Nesih Taşkın ile Mehmet Toprak’ın iş cinayetine kurban gitmesi nedeniyle İBB önünde eylem gerçekleştirdi.

Açıklamada, yaşananın iş kazası değil iş cinayeti olduğu söylenirken “*7 Şubat’ta üç işçinin yaralanmasına neden olan kazaya rağmen hiçbir önlem alınmaması sonucu 3 Mart günü iki işçi feci şekilde hayatını kaybetmiştir. AKP iktidarının geldiği günden beri özelleştirmenin önünü alabildiğine açarak tüm iş yerlerinde güvencesiz ve sağlıklı koşullarından yoksun bir şekilde çalışan emekçileri hiçe sayması bu ve buna benzer birçok işçi katliamına sebep olmuştur*” denildi.

AKP hükümetinin uyguladığı politikaların çekilmez olduğu ve emekçilerin yaşamlarını köleleştirdiği dile getirilerek ekonomik ve siyasal baskıların arttığı, iş güvencesinin ortadan kalktığı ve güvencesiz çalışmanın yaygınlaştığı söylendi. Eyleme BDSP’nin de içerisinde olduğu birçok kurum destek verdi.

Eğitim-Sen şubelerinde genel kurul...

Tokat

Eğitim Sen Tokat Şubesi Genel Kurulu 5 Mart günü gerçekleştirildi. Genel kurulda, divan seçimi sonrasında şube raporları okundu ve amlandı. Adayların divana başvurmaları sonrasında, oy pusulasının hazırlanması için ara verildi. Bu ara sırasında Sosyalist Kamu Emekçileri, hazırladıkları önergeler için imza toplamaya başladılar ve bu önergeler üzerine delegelerle sohbet ettiler.

Sosyalist Kamu Emekçileri tarafından sunulan 7 önergeden 4’ü oylama sonucu kabul edildi. “*Sendika çalışanlarının ücretlerinin profesyonel sendika yöneticilerinin ortalama ücretlerine yükseltilmesi*”, “*genel kurulların iki yılda bir yapılması*”, “*şube genel kurullarında delegelik sisteminin kaldırılması*” ve “*Tokat Eğitim-Sen’de var olan yayın yasağının kaldırılması, ırkçı-şoven yayınlar dışında tüm ilerici, demokrat ve devrimci basının sendika binamızda kendini ifade etmesi*” yönünde verilen önergeler kabul edildi. Önergelerin oylanması sırasında sendika şube başkanının ve diğer yöneticilerin önergelerin geçmemesi için azami çaba harcadıkları gözlemlendi. İlginç olan bu çabanın en büyüğünün “*Tokat Eğitim-Sen’de okey oynamak için kullanılan odanın kültürel faaliyetler için ayrılması*” yönünde verilen önergenin oylanması sırasında gösterilmesi oldu. Bu çabalar sonucunda önerge reddedildi ve “okey” masası sendikadaki yerini korudu.

Önergelerin oylanmasının ardından adayların konuşmasına geçildi ve ilk konuşmayı yapan Şube Başkanı, “*gereksiz önergelerle boşuna zaman kaybettik*” diyerek konuşmasına başladı. Sendikal Birlik adayı konuşmasında AKP’yi eleştirirken, DEM temsilcisi ise sonucun ne olursa olsun Eğitim-Sen’in kazanacağını içeren orta yolcu bir konuşma gerçekleştirdi.

Sosyalist Kamu Emekçileri yaptıkları konuşmalarda, İstanbul Kamu Emekçi Kurultayı’nda alınan kararları deklare ettiler. Sendikanın yeniden yapılanması gerektiğini, ilkesiz ittifakların ve kafa kol ilişkilerine dayalı seçim anlayışının artık bir son bulması gerektiğini, taban örgütlenmesi ve tabanın söz sahibi olması gerektiğini ortaya koydular. Sendikadaki gerilemenin, örgütlülük bilincindeki zayıflamanın var olan bürokratik anlayışın ürünü olduğunu açıkladılar. 4688 sayılı yasaya göre oluşturulan kurumsal yapının bürokratik mekanizmayı beslediğini, bunun yerine işyeri örgütlülüğü esasına dayalı kurulların karar organı olduğu, yönetimlerin ise yürütme organı olduğu yeni bir yapılanamaya ihtiyaç duyulduğunu belirttiler.

Adayların konuşmasının ardından, üst kurul delege adaylarının konuşmasına geçildi. Burada Emek Hareketi adayı, sendikal bürokrasiyi eleştiren ve Tokat Eğitim-Sen’de var olan örgüt içi demokrasi sorununa değinen bir konuşma yaptı. Sendikal Birlik adayları ise Ergenekon sürecinde yaşanan “anti-demokratik” uygulamalara değindi solun birleşmesi gerektiğini vurguladı.

Seçime Sendikal Birlik(SB) ve Demokratik Emek Meclisi(DEM) iki ayrı liste halinde katılırken, Sosyalist Kamu Emekçileri bağımsız adaylarla seçime katıldılar. Seçim sonucunda yönetime 4 SB, 3 DEM adayı seçildi. Genel kurulda Sosyalist Kamu Emekçileri Eğitim Sen genel kurullarına ilişkin

broşürün dağıtımını gerçekleştirdiler.

Sosyalist Kamu Emekçileri / Tokat

Gebze

Eğitim Sen Gebze Şubesi Olağan Genel Kurulu, 6 Mart Pazar günü Eşrefbey İlköğretim Okulu’nda yapıldı. Sinevizyon gösterimiyle başlayan genel kurul, saygı duruşu ve divan seçimiyle devam etti.

Gebze Sendikalar Birliği bileşenlerinden de katılımcıların olduğu Genel Kurul’da kürsüde ilk sözü şube başkanı **Orhan Kaya** aldı. Kaya bölgedeki direnişleri, BERICAP işçilerini, greve çıkan metal işçilerini selamladı. Daha sonra torba yasadaki işçi ve emekçilere dönük saldırılardan bahsederek özelleştirmenin önünü açan ve 657’deki değişikliklerle kamu emekçilerinin iş güvencesini gasbeden yasal değişikliklerden bahsetti. Kaya konuşmasında son dönemde KESK üyelerine yönelik gözaltılar ve tutuklamalara da değindi. Son olarak sendikal mücadelenin sınıf mücadelesi eksenli yürütülmesi gerektiğini ve emek mücadelesinin daha da yükseltilmesi gerektiğini vurguladı.

Sonrasında **Deniz Bozbey** çalışma ve faaliyet raporunu sundu. Ayrıca kamu emekçilerine dönük saldırılara yeniden değindi. Üyeleri sendikal sürece katacak, tüm kamu emekçilerini kapsayacak politikalar üretilmesi ve kolektif bir anlayışla birleşik bir mücadele hattının sergilenmesi gerektiğini söyledi.

Yönetim kurulu adayı **Güngör İrdem** ise konuşmasında bölgedeki direnişlerin, KESK’in sorumluluklarını arttırdığından ve direnişlere omuz verilmesi gerektiğinden bahsetti.

Son olarak kürsüde söz alan **Hüseyin Budak** ise genel kurul sürecine ilişkin geçmiş dönemde yaşanan ayrışmaların önüne geçildiği ve bu genel kurulun önümüzdeki süreçlere ışık tutacağını söyledi.

Konuşmaların ardından seçimlere geçildi. Grupların üzerinde anlaşıldığı tek liste oylandı ve yeni yönetim seçildi. Tek listeyle seçime gidilmesi nedeniyle önergeler tartışmaya sunulmadı, geçmiş döneme dair sunulan raporlar dışında söz söylenmedi. Kurulda coşkusuz bir hava hakimdi. Konuşmalarda döne döne vurgulanan sınıf eksenli sendikal hareket yaratmak ve işçi direnişlerinden doğru örgütlü birleşik bir hat oluşturmak söylemlerindeki samimiyetin gerçekliğini; seçim süreci ve genel kuruldaki hava gözler önüne serdi. Çoğunluğun sağlanmakta zorluk yaşanması, kurulun belirlenen saatte başlayamaması ve üyelerin kurula ilgisizliği yönetim ile taban arasındaki kopukluğun genel kurula yansımaları oldu. Ayrıca grupların ön süreci örgütlemeyen, taban inisiyatifini göz ardı ederek tek liste ile seçime gitmesi, ilkesiz birlikteliğin üzerini örtme işlevi gördü. Bu ise, birleşik sendikal hareket yaratmakta bir adım olarak gösterilmeye çalışıldı.

Genel kurulda Sosyalist Kamu Emekçileri tarafından Kamu Emekçileri Bülteni ve Genel Kurullar ve Önerge Taslakları başlıklı broşür dağıtıldı. Sendika çalışanlarının ücret düzenlemesi ile imza kampanyası kapsamında imza toplantı.

Sosyalist Kamu Emekçileri / Tokat - Gebze
Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Sendikalar Belediye-İş’in yanında

Türk-İş’e bağlı Deri-İş, Hava-İş, Kristal-İş, Petrol-İş, Tek Gıda-İş, Türkiye Gazeteciler Sendikası, Dokgemi-İş, TÜMTİS ve TOLEYİS sendikaları, İstanbul Büyükşehir Belediye işçilerinin, Belediye-İş’ten istifaya zorlanması ve Hak-İş’e bağlı Hizmet-İş’e üye yapılmaya çalışılmasına karşı yürüyüş ve basın açıklaması gerçekleştirdiler.

9 Mart günü Belediye-İş Sendikası önünde bir araya gelen sendika yöneticileri ve işçiler Sarıyer’deki İstanbul Büyükşehir Belediyesi (İBB) önüne yürüdüler. Yürüyüş kortejinin en önünde, “Birlikte daha güçlü yürüyoruz!” ortak pankartı açıldı. Hava-İş, Belediye-İş Sendikalarının da pankartlarıyla katıldığı yürüyüşte, “İşveren Hizmet (İş)’çisi sendika istemiyoruz! / İstanbul Belediye İşçileri” pankartı da açıldı.

Yürüyüşün sonunda, Tek Gıda-İş Genel Başkanı **Mustafa Türkel** bir konuşma yaptı. Türkel, çirkin sendikacılık pratiklerinin İBB’de de sergilendiğini, işçilerin zorla “yandaş” sendikalara yönlendirildiğini belirtti.

Hava-İş Genel Başkanı **Atilay Ayçin** de bir konuşma gerçekleştirdi. Ayçin, AKP’nin politikalarını teşhir etti. “‘Belediye-İş Sendikası, belediye işçisi yalnız değildir!’ demek için buradayız” dedi.

Belediye-İş Genel Başkanı **Nihat Yurdakul** ise yaptığı konuşmada, işçilerin zorla Hizmet-İş’e geçirilmek istenmesini teşhir ederek şunları söyledi: “Bırakın asalaklar gibi oturduğunuz yerden beslenmeyi, işçiye güveniniz varsa sandığı ortaya koyalım, seçim yapalım.”

Eylemin sonunda işçiler üzerinde “Erdem”, “Özgürlük”, “İşkence”, “Baskı” yazılı sembolik kutuları belediye önündeki havuza attı. Eyleme, Yol-İş 1 Nolu Şube, Haber-İş, Harb-İş, Tüm-Bel Sen, ESP ve direnişçi Onteks işçileri destek verdi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Eğitim emekçilerinden ziyaret

Topkapı AVPİM önünde direnişlerini sürdüren PTT taşeron işçilerini 8 Mart günü Eğitim Sen İstanbul 6 Nolu Şube Boğaziçi Üniversitesi Temsilciği’nden eğitim emekçileri ziyaret etti.

Topkapı AVPİM önündeki direniş çadırına Eğitim Sen flamaları ve “PTT işçisi yalnız değildir!” sloganlarıyla gelen eğitim emekçilerini direnişçi işçiler karşıladı.

Direnışçi işçiler Rıza Soylu ve Cafer Kalağ, PTT’nin özelleştirilme sürecine paralel olarak karşılaştıkları işten atma saldırısına ilişkin eğitim emekçilerine bilgilendirmede bulundular. Direniş süreci içerisinde, taşeronluk adı altında dayatılan köleliğe, işten atmalara ve PTT’nin özelleştirmesine karşı yürüttükleri imza kampanyasına da değinen Soylu ve Kala, mücadelelerine kazanana dek devam edeceklerini vurguladılar.

Direnışçi PTT taşeron işçileri 18 Mart günü Bakırköy 15. İş Mahkemesi’nde görülecek işe iade davaları için de eğitim emekçilerini Bakırköy Adliyesi önüne çağırdılar.

Eğitim Sen üyesi eğitim emekçileri de konuşmalarında direnişçi PTT taşeron işçilerinin mücadelesinin yanında olduklarını dile getirdiler.

Hüseyin Hoca'nın anısı önünde bir kez daha saygıyla eğiliyoruz!

Geride bıraktığın silahlar şimdi daha güçlü!

Bu yürekli demircinin örsteki çekiş sesi artık işitilmeyecektir; usta işçi yıkıldı; güçlü ellerinden düşen çekiş yeredir ve belki de orada uzun süre kalacaktır; ama onun döverek yarattığı silahlar yerli yerindedir, sağlam ve pırl pırl. Yeni silahlar yaratmak çoğumuza vergi değilse de, en azından hepimiz, üzerimize düşeni yapmalıyız, bize teslim edilen silahları paslanmaya bırakmamalıyız ve bu silahlar, ancak böyle davranmakla, bize zaferi sağlayacaktır ve onun için yapılmıştır.

Eleanor Marx

Sosyalizmin gün ışığına uğurladığımız Hüseyin Temiz yoldaşın ölümünün 2. yılındayız. Yaşamı ve devrimci mücadeledeki konumlanışıyla örnek bir duruş sergileyen Hüseyin Hoca ölümünden geriye önemli bir miras bıraktı.

Genç yaşta, daha lise yıllarında devrimci mücadele içerisinde yer alan Hüseyin Hoca başlattığı bu uzun yürüyüşü devrimci bir işçi olarak mücadele içerisinde soluklu ve sabırlı bir şekilde ölene kadar sürdürerek örnek bir pratik sergiledi.

Hüseyin Hoca hayatını devrim ve sosyalizm davasına adanmış yiğit bir proleter devrimciydi.

Son derece zor süreçlerde mücadele içerisinde tutunmayı başaran Hüseyin Hoca, bu süreçlerde izleyen ve tabi kalan değil sürekli ileri taşıyan ve örgütleyen konumunda oldu. 12 Eylül askeri faşist darbesinin yaratmış olduğu yenilgi ortamında düzene yamayanlara ve devrimci örgütlü mücadeleden kaçanlara inat Marksizm-Leninizm davasını cepheden savundu ve devrimci hareketin yeniden toparlanması sürecinde aktif rol aldı.

Bu süreçte geçmişin devrimci eleştirisi ve kopuşuyla mücadele sahnesine çıkan EKİM ile tanışması da bir rastlantıdan ziyade devrim ve sosyalizm davasına inanmış birçok proleterin o dönem vardığı doğal sonuçu. Bu yanılla EKİM'den Partiye giden süreçte en önlerde yürümesini bildi. Bu süreci ilmek ilmek örülmesinde aktif rol aldığı gibi bu uğurda gerektiğinde bedel ödemesini de bilmiştir.

Proletaryanın burjuvaziye karşı yürüttüğü savaşta partisinden başka silahının olmayacağını bilincinde olan yoldaşımız, dosta ve düşmana karşı yükseltilmiş bir bayrak olan Parti'nin Kuruluş Kongresi'ni ayrı bir heyecanla karşıladı. Kuruluş Kongresi'nin ardından yenilen darbelerin yaralarının sarıldığı süreçte ortaya koyduğu pratik de bunun göstergesidir. Partisini yaşamı içerisinde her zaman farklı bir yere koymayı başaran nadir sınıf bilinçli işçilerden biridir.

Sınıfın devrimci eylemine ve rolüne inanan, bunu

iliklerine kadar hisseden ve bu duyguları en sıradan işçilere dahi anlatmasını becerebilen ender işçi önderlerinden biriydi Hüseyin Hoca. Bu yanılla örgütçü bir işçi önderiydi. Oktaş, Güven Elektrik, Texim ve Desa'da sınıf mücadelesinin ve direnişlerinin örgütlenmesinde etkin bir rol oynaması da bundan kaynaklıydı. Bunların arkasında ise partinin yoldaş üzerindeki yarattığı etkiden başka bir şey yoktur. O tüm gücünü, yaratıcılığını, çözücülüğünü, militanlığını, örgütçülüğünü ve öncülüğünü buradan almaktaydı.

İşte tam da bundan dolayı işçilerin ve devrimcilerin Hoca'sı oldu Hüseyin Temiz yoldaş. Bu yüzden öğrencileri karşısında ısrarla ve inatla iki temel noktanın altını çizirdi. Birincisi; işçi sınıfı tarihsel olarak devrimcidir. İşçi sınıfı er ya da geç devrimci eyleme girişecektir. Komünistler bugünden sınıfla devrimci temellerde birleşmeyi başarmalıdır. Bunun yolu ise süreçlerin durgunluğuna ve gericiliğin sınıf kitleleri üzerindeki etkisine aldırmandan sınıfa güvenmekten geçmektedir. İkincisi ise; sınıf bu yolda ancak devrimci partisiyle yürüyebilir. Türkiye işçi sınıfı bu yanılla şanlıdır. Çünkü komünist işçi partisi kurulmuştur. Günün acil görevi sınıfla devrimci partinin organik bütünlüğünü sağlamaktır. Bunu da partinin ideolojik çizgisini kavramış kadrolar gerçekleştirebilecektir. Bulduğu her fırsatta partiyi ve onun birikimini genç yoldaşlara anlatmaya çalışmasının nedeni de buydu.

Devrim ve sosyalizm mücadelesi, onun gibi sınıf bilinçli devrimci öncü işçilerin özverili mücadeleleriyle büyüyecektir. Hüseyin Hoca'nın döne döne her fırsatta hatırlattığı sorumlulukları bir an bile aklımızdan çıkarmadan yol yürüyebilirsek bu mücadele ileriye taşınacaktır.

Hüseyin Hoca aramızdan bedenlen ayrıldığında da çok iyi biliyordu ki geride bıraktığı bu mücadele sahipsiz kalmayacaktır. Çünkü proletaryanın devrimci partisi ısrarla ve sabırla bu mücadeleyi sürdürecektir. Evet öyle de oldu. Hoca ve yoldaşlarının yıllarca harcadıkları emeklerle inşa ettikleri silah parıldamaya ve çalışmaya devam ediyor. Hocanın yoldaşları ÇEL-MER'lerde, Ontex'lerde örnek pratiklerle yollarında kararlılıkla yürümeye devam ettiği gibi, Alaattin yoldaşın sergilediği militan ve kararlı duruşla gerektiğinde bedel ödemeyi de bilerek mücadelelerini sürdürüyor. Zaferi sağlayacak yeni savaşçılarıyla güçlenmeye devam ediyor.

Hüseyin Hoca'nın anısı önünde bir kez daha saygıyla eğiliyoruz. Aradan geçen bu 2 yıllık süre içerisinde çokça aradık Hocamızı ve ona her ihtiyaç duyduğumuzda partimizde bulmayı başardık.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <http://www.kizilbayrak.org.tr> **Küçükçekirgece'den komünistler**

Çiğli'de tekstil işçilerine sesleniş

Kapak yazısında 3 Nisan'da gerçekleştirilecek işçi kurultayına çağrı yapan Tekstil İşçileri Bülteni'nin son sayısı, Çiğli Organize'de bulunan tekstil fabrikalarına ulaştırıldı.

Saat 18.00'de **Vena Tekstil** çalışanlarına, iş çıkış saatinde dağıtım yapıldı. Çoğu işçinin mesaiye kalmasından dolayı sınırlı sayıda bülten işçilere ulaştırıldı. Dağıtım esnasında işçilerle sohbet edilirken, 8 Mart yürüyüşüne çağrı yapıldı.

Daha sonra saat 18.30'da **Roteks** fabrikasına dağıtım yapıldı. Geçen ay Roteks fabrikasına yönelik çıkarılan bildirin dağıtımı yapılırken firma sahipleri dağıtımı engellemeye çalışmışlardı. Bu dağıtım sırasında işçilerin ilgiyle bülteni almaları ve bazı işçilerin "Geçen ay okuyamamıştık, şimdi okuyalım" diyerek bültenleri kendilerinin alması dikkat çekti.

Roteks patronun sahibi olduğu **Spot Tekstil** işçilerine de bülten dağıtımı gerçekleştirildi. Tüm engellemelere rağmen dağıtım ilgiyle karşılandı ve bütün işçiler tarafından bültenler alındı.

Buca Organize'de imza standı

3 Mart günü ise **BEGOS**'ta imza standı açılarak tekstil işçileri haklarına sahip çıkmaya çağrıldı.

Buca Ege Giyim Organize Sanayi Bölgesi 2. bölgede bir araya gelen Tekstil İşçileri Kurultay Hazırlık Komitesi çalışanları, açtıkları stand ile işçileri hakları için mücadele etmeye çağırdılar. "Hakların ve geleceğin için bir imza da sen at!" ve "3 Nisan'da İzmir İşçi Kurultayında buluşalım!" şiarlarının asıldığı standda kurultay çağrı el ilanları ve Tekstil İşçileri Bülteni de yer aldı.

Öğle arasında kafeteryaya gitmek için atölyelerinden çıkan işçilere imza kampanyasının talepleri anlatılarak işçiler taraf olmaya ve mücadele etmeye çağrıldı. İşçilerin bir kısmının imza atmaktan tedirgin olduğu görülürken önemli bir kesim de "imza ile bir şey olmaz" görüşündeydi. İşçiler ile yapılan sohbetlerde imzanın tek başına çözüm değil mücadelede bir adım olduğu ifade edildi. Ayrıca çeşitli fabrikalardaki sorunlar üzerinden de konuşuldu.

İşçi kurultayının da tanıtımı yapılarak iletişim için mail adresleri toplandı. 2 saat kadar açık kalan imza standında 100'e yakın işçi imza attı.

Tarihimizden burjuvazinin kana buladığı bir sayfa...

16 Mart 1978 Beyazıt katliamını unutmadık!

‘60’lı yıllarda yükselişe geçen işçi ve öğrenci hareketi, kapitalist sömürü ve emperyalist boyunduruk karşısında sermaye devletin tüm “önlemlerine” rağmen durdurulamıyordu. 12 Mart muhtırası, devrimci önderlerin katledilmesi, düzen içi sol akımların güçlendirilmeye çalışılması sonuçsuz kalmakta, mücadele bunlar karşısında daha da büyümekteydi.

‘77 1 Mayıs’na kadar ülkenin hemen her yerinde grev ve direnişler yayılırken diğer yandan da öğrenci gençlik mücadelesi yükseliyordu. Bunun karşısında sermaye devleti paramiliter güçlerine daha fazla görev vermeye başlarken, bu sayede hem devrimci hareket üzerinde baskı kurmaya hem de bir çatışma ortamı yaratmaya çalışılıyordu.

Devletin kendilerine biçtiği misyonu yerine getirmek için çabalayan faşistler üniversitelere yönelirken İstanbul Üniversitesi’nde “Merasim birliği” polislin dolaysız desteğiyle devrimci öğrencilere karşı saldırılar düzenlemeye, okula girişlerini engellemeye çalışıyorlardı. Girişlerde üst araması yapan faşistler toplu giriş-çıkış yapan öğrencilerin üzerine polislin temin ettiği ya da temin edilmesine göz yumduğu silahlarla saldırıyorlardı.

Yaşanan faşist saldırılara karşı sessiz kalmayan devrimci öğrenciler bu ablukayı dağıtmak için 16 Mart günü Süleymaniye’de toplanarak Merkez Bina’ya doğru yürüyüşe geçtiler. Diğer fakültede okuyan öğrenciler de Eczacılık Fakültesi’ne kadar onlara eşlik ettiler. Devrimci öğrencilerin eylemi karşısında hazırlık yapan faşistler de kanlı bir pusuya yatmak üzereydiler. Önceki günlerde olduğu gibi derslerden erken çıkmayıp dikkat çekici herhangi bir harekette bulunmamaya çalışırlarken, bu sessizliğin nedeni çok geçmeden anlaşıldı. Öğle tatilinde Süleymaniye’ye açılan kapının polis tarafından kapatılması ve çıkışlara izin verilmemesi nedeniyle devrimci öğrenciler meydana açılan kapıya doğru yöneldiler. Buradan çıkmakta olan öğrencilerin üzerine “*Beyazıt Meydanı komünistlere mezar olacak!*” bağırsılarıyla kurşun yağdırılmaya başlandı. Hemen ardından da bomba atıldı. Saldırı sonucu 50’den fazla insan yaralanmış, 7 devrimci öğrenci ise ölümsüzleşmişti.

16 Mart günü gerçekleşen kanlı saldırı devrimci mücadeleyi engellemeye yetmedi. Zira saldırının hemen ardından binlerce öğrenci toplanıp Merkez Bina’yı ertesi gün düzenlenen cenaze törenine kadar işgal etmişlerdi. 20 Mart günü DİSK’in düzenlediği ‘*Faşizme ihtar mitingi*’ saldırılar karşısındaki kararlılığın bir göstergesi oldu. Takip eden süreçte de bir dizi yerde iş bırakmalar, ders boykotları ve grevler gerçekleştirildi.

Beyazıt Katliamı sermaye devletin faşist yüzünü bir kez daha açığa çıkarmıştı. Saldırıdan sonra ortaya saçılan gerçekler, katliamın yalnızca sivil faşistler tarafından değil, dolaysız olarak devlet tarafından planlandığını kanıtladı. Ortaya çıkan kanıtlar, katliamda kullanılan bombanın 16 Şubat 1978’de yakalanan ve kontrgerilla içindeki emekli bir yüzbaşı olan Mehmet Ali Çeviker’in

depolarında bulunan Amerikan modeli TNT kalıplarından yapıldığını gösteriyordu. Ülkücü faşist Ali Yurtaslan’ın Ağustos 1978’deki itiraflarına göre de bu kontrgerilla yüzbaşı MHP’li idi ve faşist saldırıların *organizatörleri* ile yakın ilişki içindeydi.

Yanı sıra, katliam günü öğrencileri meydan çıkışına doğru yönlendirerek katliama zemin hazırlayan polis şefi Reşit Altay’ın, katliamı gerçekleştiren faşistlerin peşinden koşan polislerle “*Dur!*” emri verdiği öğrenildi. Altay katliamdaki *başarısından* sonra devlet tarafından ödüllendirilerek İstanbul TMSH Müdürlüğü’ne atandı. Bu görevinin ardından da Niğde Emniyet Müdürlüğü’ne....

Katliamı gerçekleştirenlerden biri olan fakat konuşacağı korkusuyla diğer katiller tarafından öldürülen Zülfikar İso’tun ablası Remziye Akyol’un yaptığı açıklama da yeni gerçekleri gün yüzüne çıkardı. Akyol’un, katliamı gerçekleştirenlerin kardeşi ile birlikte Latif Aktı, Sıddık Polat ve polis Mustafa Doğan olduğunu, katliam emrini verenin ise Alparslan Türkeş olduğunu açıklamasına rağmen Türkeş’e herhangi bir dava açılmadı. Mustafa Doğan ise ‘*bulunamaması nedeni ile*’ yargılanmadı. Mahkeme Doğan’ın bulunması için defalarca Emniyet Müdürlüğü’ne yazı yazdığı halde, Reşat Altay imzalı cevapta Doğan’ın Mart 1978’de uğradığı disiplin soruşturması nedeniyle istifa ettiği bildirildi. Mayıs ‘97’de ise Doğan’ın arama emrinin dahi bulunmadığı ortaya çıkacaktı.

Katliamın sorumlusunun devlet olduğunun kanıtlarından biri de Pol-Der yetkililerinin yaptığı ihbar oldu. Dönemin Pol-Der yetkilileri katliamı daha öncesinden polise ihbar etmiş, bu da sonradan İçişleri Bakanlığı tarafından doğrulanmıştı. Ancak bu ihbarın da gereği yapılmamıştı. Ayrıca diğer bir çok karanlık işlerin yanında bu katliamın da sorumlularından İstanbul Ülkü Ocakları Derneği yöneticileri Mehmet Gül ve Mustafa Verkaya aylarca yakalanamadılar. Yakalandıklarında ise bir iki yüzleştirmenin ardından serbest bırakıldılar. Mehmet Gül daha sonra, DSP-ANAP koalisyonunda MHP’den İstanbul milletvekilliği yaptı.

Tüm bunlardan sonra katliamın gerçek sorumluları hakkında hiçbir şüpheye yer kalmadı. Katliamı devlet sivil faşist çetelerine yaptırmıştı. Beyazıt katliamı ile devrimci mücadelenin önüne geçilmek istendi fakat sermaye devletin planları yine tutmadı. Katliam karşısında sermaye düzenine ve onun katliamcı devletine olan öfke ve kin arttı.

Aradan geçen 33 yıla rağmen katliamın hatırlanıyor olması, bunun da ötesinde hesabını sorma kararlılığı, devrimci mücadelenin engellenemeyeceğinin açık bir göstergesidir. İşçi sınıfı ve gençliğin devrimci mücadelesi Beyazıt’ın ve diğer tüm katliamların hesabını onların ardındaki köhne sömürü düzenini yıkarak soracaktır. Ve o zaman katil devlet hesap verecektir.

(*Ekim Gençliği / Sayı: 130 - Şubat 2011*)

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Tersanelerde protesto eylemine dava

İşçi kaniyla Tuzla tersaneleri inşa eden sermaye devleti, buna karşı sesini yükseltenler karşısında ise devlet-yargı terörünü devreye sokuyor.

Tersane İşçileri Birliği Derneği (TİB-DER) Başkanı **Zeynel Nihadioğlu**’yla TİB-DER Başkan Yardımcısı ve BETESAN direnişçisi **Zeynel Kızılaslan**’a dava açıldı. Erdoğan’ın katıldığı bir törene sorunlarını dile getirmek ve protesto etmek için katılmak isteyen Kızılaslan ve Nihadioğlu’nun etkinliğe katılmasına izin verilmemiş ve polis terörü devreye sokulmuştu. Kızılaslan ve Nihadioğlu yaka-paça gözaltına alınmışlardı.

Zeynel Kızılaslan iş yerindeki kurlsızlıklara ve hak gasplarına karşı çıktığı ve bu konuda örgütlenme çalışması yürüttüğü için işten atılmış, insanca yaşam ve çalışma koşulları için BETESAN önünde direnişe başlamıştı. Tuzla tersanelerini birer cehennem çeviren, işçilere kölece çalışma koşullarını ve iş cinayetleri dayatanlara karşı direnişinin 53. gününde gerçekleştirmek istediği protesto eyleminde ise gözaltına alınmıştı. 2 Kasım 2010 tarihinde sermaye devletin zirvesi Türkiye’de inşa edilen en büyük kuru yük gemisinin teslim töreninde buluşmuş, Başbakan Tayyip Erdoğan’ı protesto eden **Kızılaslan** ile **Nihadioğlu** polis terörüne maruz kalmıştı.

Erdoğan’ın gelişi nedeniyle BETESAN direniş çadırı polis ablukasına altına alınmış, direniş çadırının gözükmemesi için çadırın etrafı kapatılmıştı. Öncelikle çadırın önünde protesto eylemi gerçekleştirilmiş ardından Anadolu Tersanesi’ne gitmek isteyen TİB-DER üyelerinin önü kesilmişti. Polislerin “geri dönün” dayatmalarına ve gözaltı tehditlerine aldırmayan TİB-DER yöneticileri, polisle yaşanan arbeye sonucu yaka paça gözaltına alınmışlardı.

İşçilerin haklarını gasbeden, demokratik haklarını engelleyerek seslerinin duyurulmasına engel olan sermaye devleti bunun ardından TİB-DER üyelerine dava açtı. “Görev yaptırmamak için direnme” gerekçesiyle açılan davanın ilk duruşması 10 Mayıs 2011 tarihinde Tuzla 1. Asliye Hukuk Mahkemesi’nde görülecek.

Kızıl Bayrak / Tuzla

Mücadele Postası

Önder Babat anıldı

3 Mart 2004 tarihinde İstanbul Beyoğlu'nda bulunan Devrimci Hareket bürosundan çıktığı sırada başından vurularak katledilen Devrimci Hareket dergisi okuru **Önder Babat**, katledilişinin 7. yıldönümünde 3 Mart günü dostları ve yoldaşları tarafından anıldı.

Babat'ın katledildiği saat olan 18.45'te İmam Adnan Sokak'ta başlayan anma etkinliğine Devrimci Hareket Dergisi okurlarının yanı sıra BDSP, İHD, DHF, ÖDP, Türkiye Gerçeği, SODAP, Emek ve Özgürlük Cephesi de katıldı.

DHF, İHD ve ÖDP temsilcilerinin de birer konuşma yaptığı anma atılan sloganlar ve basın metninin okunmasıyla başladı. Açıklamayı okuyan Devrimci Hareket Dergisi Yazışmaları Müdürü Eray Sargın, Babat'ın katledilişinin üzerinden geçen yedi senenin,

onun özleminin yanında onu katledenlere karşı duyulan öfkeyi de arttırdığını, hesap sorma bilincini daha da keskinleştirdiğini söyledi.

İlerici, devrimci güçlere yönelik yoğunlaşan saldırılar, emperyalizmin gerici planları ve Türkiye'deki sosyal yıkım saldırılarının da işlendiği açıklamada Babat'ın katillerinden hesap sorma kararlılığı vurgulandı.

Babat şahsında tüm devrim şehitleri için gerçekleştirilen saygı duruşunun ardından söz alan destekçi kurumların temsilcileri duygu ve düşüncelerini ifade ettiler.

Önder Babat'ın yarım kalan şarkısını söylemek için ADALILAR, Önder Babat Marşını söylediler.

Kızıl Bayrak / İstanbul

TKP'li Öğrenciler-DYG gerginliği sürüyor...

Bir süredir çeşitli üniversitelerde yaşanan TKP'li Öğrenciler ile DYG'liler (Demokratik Yurtsever Gençlik) arasındaki gerilim, 3 Mart günü Eskişehir Anadolu Üniversitesi'nde devam etti.

Anadolu Üniversitesi Yunus Emre Kampüsü'nde öğrenci yemekhanesi önünde öğlen saatlerinde TKP'li Öğrenciler'in dağıttıkları bir bildiride kendilerine hakaret edildiğini öne süren DYG'liler çalışmaya engel olmak istedi. Bunun üzerine başlayan yumruklu ve taşlı kavga devrimci-demokrat öğrencilerin araya girmesiyle sona erdi.

DYG'lilerin kendilerine hakaret ettiklerini öne sürdükleri "Türkiye Komünist Partisi'ne oy vermek için 10 neden" başlıklı bildirinin 8'inci maddesinde şunlar yazıyor: "Komünist Parti'nin güçlü olduğu bir ülkede Türkiye'de kimse bir yandan birlik beraberlik edebiyatı yaparken, bir yandan milliyetçiliği pompalayıp düşmanlık üretmez. Halkları birbirine düşürecek söylemler alıcı bulamaz, Kürtlerin umutsuzluk içinde emperyalist ülkelerden, cemaatlerden ya da ayrılıktan medet umar hale getirilmesine kimse izin vermez. Fransızca, Almanca eğitim verilirken, Kürtçe üzerinde yasaklar kolay kolay savunulamaz.

"Bu ülkeyi değiştirebileceğimize inanıyorum"

Merhaba;

Öncelikle tüm emekçi kadın kardeşlerimin 8 Mart'ını kutlarım.

Ben de bir kadın olarak tüm kadınlar gibi birçok şeyi yaşayıp gördüm. Ben 22 yaşında bir kadıyım. Ama belki 40-50 yaşındaki bir kadın kadar çok şey yaşadım. Bu hayatı sürdürmek ve bu ülkede yaşamak çok zor, ama biz kadınlar zorlukların üstesinden gelmek için varız.

Dediğim gibi 22 yaşındayım ve bir evlilik yaptım. Küçük yaşta, daha 15 yaşında, anne şefkatine ihtiyacım varken koca bir yük aldım omuzlarıma. Ama hiçbir zaman pişman olmadım. Çünkü bu evlilik bana koca bir tecrübe oldu.

Beş yıl süren evliliğim boyunca hakaretlere, dayağa maruz kaldım. Ama bunlar bana çok şey öğretti ve hayatıma çok şey kattı. Şunu söyleyebilirim ki, her şey bizlerde, biz kadınlarda bitiyor. Erkek-kadın eşitiz ama bunun birçok kişi bilincinde değil.

Buradan kadın kardeşlerime şunu söylemek istiyorum. Bir erkeğe bağlı kalmak zorunda hissetmeyin kendinizi. Çocuğunuz var diye ben kocamı

birakmam düşüncesine kapılıp hayatı kendinize zindan etmeyin. Mücadeleden kaçınmayın.

Hepimizin sorunları ortak, ama bu sorunları ortadan kaldırmak elimizde. Kendimize inanıp güvenirse yapamayacağımız ve üstesinden gelemeyeceğimiz hiçbir şey yoktur. Bu ülkeyi de, şiddet uygulayan herkesi de değiştirebileceğimize inanıyorum.

Adana'dan emekçi bir kadın

EKSEN Yayıncılık Büroları

Sönmez İş Sarayı Kat: 3 No: 220 Heykel/BURSA
Tel: 0 (224) 220 84 92

Kemalpaşa Mh. Otel Asya yanı Vural Apt. No:2 D:3 İzmit
/ KOCAELİ

Cemal Gürsel Cd. Shell Karşısı Vakıf İşhanı Kat: 3
No: 306 ADANA Tel: 0 (322) 363 19 94

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://ranitey.org>

Bir toplu mezar daha!

Kürdistan'da son dönemde birbiri ardına bulunan toplu mezarlara bir yenisi daha eklendi. Büyük çoğunluğu toplu halde katledildikten sonra kepçelerle gömülen gerillalara ait olduğu belirtilen mezarların sonuncusu Van'ın Çatak ilçesine bağlı Görentaş köyü kırsalında bulundu.

1998 yılında yaşanan bir çatışmada yaşamını yitiren PKK gerillası Kamuran İnalkaç'ın ailesinin Van İHD Şubesi'ne başvurusuyla ortaya çıkan toplu mezarın açılması için girişimlere başlandı.

Çatak'ın Görentaş köyü civarında olduğu belirtilen toplu mezar, olayın görgü tanıklarının verdikleri bilgiler doğrultusunda ortaya çıktı. Kardeşinin '98 yılında katledilen gerilla grubu içerisinde olduğunu belirten Vehbi İnalkaç, toplu mezar haberlerinin basında yer alması üzerine köy sakinleriyle yaptıkları görüşmelerden sonra toplu mezarın bulunduğu yeri tespit ettiklerini söyledi.

Toplu mezara konulan 28-30 kişilik gerilla grubu içerisinde Alman milliyetinden Andera Wolf'un da olduğu belirtildi.

Konuyla ilgili savcılığa başvuruda bulunan İHD Van Şube yönetimi, Çatak'a hareket etti.

**Hüseyin Temiz yoldaşın
anısı önünde
saygıyla eğiliyoruz...**

**Devrimciler ölmez
devrim davası
yenilmezdir!**